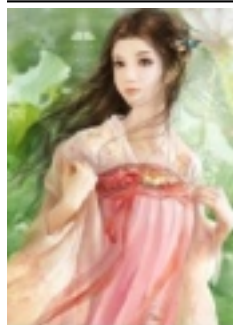

Chức Nương Hảo Sắc Của Phúc Hắc Vương Gia

Contents

Chức Nương Hảo Sắc Của Phúc Hắc Vương Gia	1
1. Chương 1: Chương 1.1	2
2. Chương 2: Chương 1.2	4
3. Chương 3: Chương 2.1	8
4. Chương 4: Chương 2.2	11
5. Chương 5: Chương 3.1	15
6. Chương 6: Chương 3.2	18
7. Chương 7: Chương 4.1	21
8. Chương 8: Chương 4.2	24
9. Chương 9: Chương 5.1	29
10. Chương 10: Chương 5.2	33
11. Chương 11: Chương 6.1	37
12. Chương 12: Chương 6.2	41
13. Chương 13: Chương 7.1	44
14. Chương 14: Chương 7.2	48
15. Chương 15: Chương 8.1	51
16. Chương 16: Chương 8.2	54
17. Chương 17: Chương 9.1	57
18. Chương 18: Chương 9.2	60
19. Chương 19: Chương 10.1	64
20. Chương 20: Chương 10.2	68

Chức Nương Hảo Sắc Của Phúc Hắc Vương Gia

Giới thiệu

Chắc! Nữ nhân xinh xắn này thật có máu điên. Vừa giống như mê gái vừa giống như sắc nữ, hoạt độ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuc-nuong-hao-sac-cua-phuc-hac-vuong-gia>

1. Chương 1: Chương 1.1

Từ khi Ung Chính kế vị tới nay, sửa lại tác phong, thực hành cải cách thuế má, xóa bỏ chính sách phân biệt người nhập cư và người có thân phận nghèo hèn, một lòng muốn quốc khố tràn đầy, làm cho bách tính an cư lạc nghiệp, tốt hơn nữa, cũng muốn làm cho tham quan ô lại tất cả đều đã bị trừng phạt.

Cả nước các nơi tự nhiên đều có tham quan ô lại tồn tại, hoàng đế lấy Giang Nam làm mục tiêu đầu tiên để sửa đổi, vì thế phái quan viên thân tín hạ lưu Giang Nam ngầm thị sát, tin tức này truyền đến Giang Nam thì đương nhiên dẫn phát quan viên các nơi khủng hoảng, mỗi người cảm thấy bất an.

Mà tất cả quan viên đứng đầu tam phẩm phụ trách hàng dệt kim Giang Nam, miễn là người tham ô, tất nhiên là không yên bất an.

Đây là chuyện của bề trên, cùng Tô Ngọa một chút quan hệ đều không có, cho nên nàng vẫn là cứ theo lẽ thường sống.

Mỗi ngày trừ bỏ đem hoa văn thêu cùng kiểu dáng mô phỏng sáng tạo ra, vẽ ra bản nháp phác thảo bên ngoài, còn phải vội vàng dệt vải trong phòng dệt.

Đúng vậy, nàng chính là một chức nương nhỏ, ngay cả có gia thế bối cảnh nhà giàu có nhất Tô Châu thì như thế nào?

Nàng bất quá là sau khi Tô lão gia có một lần uống say, cường bạo mẹ nàng, sinh hạ con gái riêng, mẹ nàng là một chức nương thấp hèn, đương nhiên không có khả năng được người Tô gia chấp nhận, nếu nàng không có kỹ thuật dệt tay nghề khéo léo, cùng ý tưởng sáng tạo, có thể nhanh chóng dệt ra các loại vải dệt, thay phòng dệt nghĩ ra không ít hoa văn biến đổi, phương pháp dệt, cùng với thêu thùa đa dạng, chỉ sợ sớm đã bị đuổi ra Tô gia.

Sau khi tân đế kế vị, lập chí muốn càn quét tham quan ô lại, người cha vô lương kia của nàng mặc dù là thủ phủ, nhưng cũng nghiệp quan cấu kết không ít, hiện nay vì chính sách mới mà bọn họ muốn đào tẩu, ôm đầu hao tổn tâm trí!

Đối với điều đó nàng chẳng quan tâm, chỉ để ý kết cục người cha vô lương cố nhiên không ít kia của nàng sẽ như thế nào, nàng một chút cũng không quan tâm, dù sao bọn họ không có tình cảm gì, cho dù là trên danh nghĩa, hẳn một chút cũng không làm được gì để xứng với chức vị làm cha của mình, đừng nói hẳn sợ đại nương đem lại phiền toái, đã nói chính hẳn cũng không có ý thức phải quan tâm nàng.

Về đám người hay khi dễ nàng gọi là ca ca tỷ tỷ, cũng không để ý tới nàng.

Như vậy vừa vặn, đợi nàng sau khi làm hết bổn phận của mình, thì có thời gian rảnh rỗi, mà hứng thú lớn nhất của nàng chính là đến đường lớn nhìn tuần nam mỹ nữ.

Trăm ngàn đừng nói Tô Ngọa nàng là một sắc nữ, cái thói quen này nhưng là đến từ việc tiêu chuẩn thẩm mỹ của cô siêu cao, tuần nam mỹ nữ không thể nào thoát khỏi pháp nhãn của nàng, cứ việc người khác luôn nhạo báng nàng là cái tiểu sắc nữ, nàng một chút cũng không thừa nhận, dù sao nàng còn không có lá gan đó tự tay sờ lên mặt cùng thân thể người ta, nhiều nhất bất quá là ở trong đầu ý dâm một phen.

Những người này thật sự là một chút thẩm mỹ đều không có, ngay cả thưởng thức cũng đều không hiểu.

“Hi. Tiểu Hỉ, cũng là người có vẻ hiểu được thưởng thức, đối với người và vật xinh đẹp, nên phải có ánh mắt thưởng thức, nếu không ánh mắt biết nhìn ngắm để làm gì? Những người đó làm cười trên ta?”

Tô Ngọa là một nữ tử xinh xắn, ngồi ở trên tường thấp, nhìn người đến người đi trên đường cái, một đôi mắt to linh hoạt chuyển động, một đôi chân dao động đến sáng ngời, không một khắc an phận, cũng không còn nửa điểm bộ dáng thực nữ.

Nha đầu Tề Tiểu Hỉ so với nàng thấp hơn một chút, tuổi cũng nhỏ hơn nàng, bộ dạng tú lệ đoan trang, dáng người gầy yếu tinh tế, có khí chất điềm đạm đáng yêu, đem phong tình nữ tử Giang Nam biểu lộ không bỏ sót, bất đắc dĩ cá tính hướng nội lại nhất gan, luôn nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, chỉ cần có người nói chuyện lớn tiếng chút, sẽ hù đến nàng.

Bởi vì nhà nghèo, mẫu thân mất sớm, cha lại cưới mẹ kế, sinh đệ đệ, cuộc sống của nàng thì càng khổ sở . Năm nay mới mười bốn tuổi, lại phải ra khỏi nhà đi làm duy trì sinh kế trong nhà, sau vào phòng dệt, có một lần bị làm khó dễ, Tô Ngọa đứng ra giúp đỡ, sau khi cứu nàng, hai người trở thành bạn tốt.

Tô Ngọa tuy rằng sinh trưởng ở trong hoàn cảnh bị người khác coi thường, cùng với đám ca ca tỷ tỷ khi dễ nàng, lại cùng Tề Tiểu Hỉ hoàn toàn bất đồng, cá tính nhanh nhẹn lại sôi nổi, thập phần lạc quan, cho dù thường bị ức hiếp, nhưng cũng không phải người dễ cho người khác khi dễ .

Giả sử bọn họ quá phận, nàng tuyệt sẽ không khách khí, hơn nữa nàng hiện tại đã mười sáu tuổi rồi, không phải là một tiểu nha đầu nữa, hơn nữa mới trước đây từng có kỳ ngộ, một sư phụ thần bí ở trên núi từng đã dạy võ công cho nàng, có được công phu phòng thân, bọn họ nếu dám đối với nàng động thủ động cước, nàng sẽ không chút khách khí lộ ra nắm tay, cho dù bị giữu cột vì đã nha đầu, nàng cũng không để ý, chỉ cần trên người không hề xanh xanh tím tím, không hề kêu lên đau đớn, trên đầu lưỡi bị người phê bình cũng sẽ không thiếu khối thịt.

“Ngọa tỷ, ta thật không biết nói người thế là tốt hay không nữa, rõ ràng mỗi lần đều là người cứng rắn lôi kéo ta ngồi trên đầu tường.” Tề Tiểu Hỉ thần sắc bất đắc dĩ, sùng nịch nhìn nàng.

Tuy rằng gọi nàng một tiếng Ngọa tỷ, tuổi cũng nhỏ hơn nàng hai tuổi, trên thực tế Tề Tiểu Hỉ tâm tư tinh tế, ngôn hành cử chỉ cũng so với nàng trầm ổn bình tĩnh, không giống nàng cá tính vội vàng xao động, nói gió chính là mưa, suy nghĩ cũng đều rõ ràng viết ở trên mặt, cho dù muốn làm cái chuyện xấu gì, đôi mắt cũng lóe ánh狡 hoạt, làm cho người ta đối với nàng bướng bỉnh luôn vừa buồn cười vừa tức giận.

Tề Tiểu Hỉ biết, nếu không phải tỷ muội này che chở nàng, nàng khả năng đã sớm chết đói, không thể sống sót. Nàng ấy đối với nàng chiếu cố cùng bảo hộ, lý do sống sót để nàng tồn tại trên thế gian đầy cơ cực này.

Người nhà của nàng đối với nàng tàn nhẫn, ánh mắt của nàng buồn bã, cũng đang nhìn đến lúm đồng tiền của Tô Ngọa thì tinh thần u ám tất cả đều biến mất không thấy gì nữa, không tự giác đã bị nàng lôi kéo, lộ ra nụ cười thản nhiên .

“Ai nha! Tiểu Hỉ, hai chúng ta là hảo tỷ muội, có bậc này có thể xem tuần nam mỹ nữ, nhìn thật rất dễ, ta đây làm tỷ tỷ đương nhiên phải báo cho người biết, sau đó lôi kéo người cùng đi xem a! Cái gì là hảo tỷ muội? Người quên ? Chính là.”

“Có phúc cùng hưởng, có họa cùng chia.” Tề Tiểu Hỉ trêu ghẹo nói trước một bước.

Tô Ngọa cùng nàng nhìn nhau cười, dùng sức vỗ bả vai nhỏ gầy của nàng, một vẻ mặt vừa lòng trẻ nhỏ dễ dạy, tán thưởng cười nói: “Không hổ là hảo muội muội của Tô Ngọa ta, tác phong làm việc quả nhiên có phong cách Tô thị ta .”

Tề Tiểu Hỉ quả thực là dễ khóc dễ cười, “Ngọa tỷ, ta thực hâm mộ cá tính lạc quan của người, chuyện khổ sở gì, đến nơi này gặp người, luôn rất nhanh có thể đi qua.”

“Không qua thì phải làm thế nào đây? Chúng ta vô lực thay đổi hoàn cảnh, chỉ có thể thay đổi tâm cảnh của mình, ít nhất tâm này là chúng ta có thể làm chủ . Cho nên, Tiểu Hỉ, người nhất định phải nhớ kỹ, còn có Ngọa tỷ đem người trở thành thân muội tử chiếu cố , người trăm ngàn đừng nghĩ luẩn quẩn trong lòng nữa.”

“Ân, ta biết.”

“Nếu biết, chúng ta đây còn khách khí làm gì? Nhanh nắm thời gian xem tuần nam mỹ nữ, bằng không chẳng phải là phụ lòng thời gian tốt? Ân?” Tô Ngọa nháy mắt, cố ý đùa tỷ muội mình.

Tề Tiểu Hỉ nhìn, nhin không được cười ra tiếng.

Các nàng thanh thoi nhìn đám người trên đường lui tới, Tô Ngọa thỉnh thoảng phát ra tiếng thán phục, muốn Tề Tiểu Hỉ nhìn thiếu niên anh tuấn cao ngất, xem bên này uyển chuyển hàm xúc cô nương xinh đẹp.

“A! Bản công tử còn tưởng rằng là thôn cô đã phụ nơi nào đến, thật không ngờ không biết xấu hổ ở dưới ban ngày ban mặt, cứ như vậy trưng to mắt nhìn nam nhân, nguyên lai là sắc nữ Tô Ngọa trong thành chúng ta nổi danh hảo sắc a!” Tô Phú Tường một thân quần áo xa hoa, bên người có hai gã sai vặt đi theo, xuất hiện ở bên đường cái, dùng ánh mắt hèn mọn nhìn nàng, cao ngạo lại ác ý mở miệng.

“Hừ, ta muốn làm cái gì, mắc mớ gì tới người?” Tô Ngoạn hận đến nghiêng răng.

“Không phải chuyện của ta, bắt quá người trước khi làm một chuyện gì ở đây, tốt nhất trước hết nghĩ tới mặt mũi Tô gia chúng ta, còn có.” Hắn đột nhiên dùng ánh mắt không có hảo ý đánh giá Tề Tiểu Hỉ.

Tề Tiểu Hỉ nhin không được co lại thân mình, càng thêm dựa vào hướng Tô Ngoạn.

Tô Ngoạn đương nhiên cũng nhìn thấy, phần hận trừng mắt hắn, “Còn có cái gì? Tô Phú Tường, ánh mắt gian tà kia của người đang nhìn gì ? Tiểu Hỉ cũng không phải là người có thể đụng.”

“Phải không? Tiểu Hỉ được bản công tử coi trọng, người cho là bằng người có thể bảo hộ nàng chu toàn? Hơn nữa, nàng đi theo bản công tử đều có hưởng dụng vinh hoa phú quý vô vàn, người lại biết nàng nghĩ không muốn? Cho nên, sắc nữ như người, tốt nhất không cần lại mang theo Tiểu Hỉ làm chuyện mất mặt này.”

“Thật xin lỗi, ta. Ta đối vinh hoa phú quý không có hứng thú, chỉ thích cùng Ngọa tỷ cùng một chỗ, người. A! Người muốn làm cái gì?” Mắt thấy khuôn mặt hắn bình tĩnh, hai mắt híp lại, đi từ từ tiến lên đây, Tề Tiểu Hỉ sợ hãi.

“Này , Tô Phú Tường, người dừng lại đây, bằng không bốn tiểu thư liền thay trời hành đạo, cho người biết nữ nhân chúng ta không phải dễ chọc .” Tô Ngoạn trong khoảng thời gian ngắn tìm không thấy cái gì có thể công kích hắn, lại nhìn đến bộ dáng đáng ghét của hắn, linh quang chợt lóe, cúi người, cởi giày thêu.

Nguyên bản nàng muốn nhắm trúng mục tiêu mới quăng, nhưng là hắn đã muốn thực đến gần rồi, dưới tình thế cấp bách, dùng sức quăng ném đi.

Không nghĩ tới một gã nam tử xông ra, ngay tại bên người Tô Phú Tường, mắt thấy giày thêu muốn đập vào người nọ, Tô Ngoạn cùng Tề Tiểu Hỉ cũng nhin không được tình thế biến hóa thành linh xảy ra mà kêu sợ hãi ra tiếng.

Một lát sau, các nàng trừng to mắt, phát hiện chiếc giày bị giữ lại trong một bàn tay lớn.

Đó là một bàn tay to của nam nhân , Tô Ngoạn nhìn sang, nhìn thấy hé ra khuôn mặt nam tính anh tuấn, chính tựa tiểu phi tiểu nhin nàng, khuôn mặt ôn hòa lại tản mát ra khí thế tôn quý nghiêm nghị, con người đen lóe ý cười thỉnh thoảng có thể thấy được tinh quang lợi hại.

Thân hình của hắn cao lớn mà cường tráng, bên hông đeo theo một thanh kiếm, phía sau còn có một gã sai vặt đi theo, trên người áo bào chất liệu thượng đẳng, vừa thấy chính là người giàu sang, trọng yếu nhất là, hắn có sắc đẹp nàng thích thưởng thức nhất, nàng nhin không được si ngốc nhìn hắn ngây ngô cười.

“Tôi nghĩ đôi giày hắn là thuộc về vị cô nương này .” Nam tử bước đi tao nhã, trực tiếp bỏ qua sắc mặt khó coi của Tô Phú Tường, bước đến trước mặt nàng về mặt ngây ngô cười, nhìn nội tâm của nàng ý tưởng đều viết ở trên mặt, không khỏi chau lên mày, trên cao nhìn xuống nàng, ngay cả nàng ngồi ở trên tường thấp.

“Đúng vậy, ngượng ngùng a! Vị công tử tuấn tú này, cô nương ta không phải ở ném tú cầu, người nhưng đừng hiểu lầm chiếc giày kia là tín vật gì, sợ tới mức chạy trốn chết, ta vốn không phải muốn quăng người. Hắc hắc, cảm ơn người.” Tô Ngoạn về mặt nhin hót hướng hắn vươn tay, đối với có thể khoảng cách gần như vậy nhìn xuất sắc vĩ ngạn lại tuấn mỹ vô trù trước mặt, trái tim phan phan đập mạnh.

2. Chương 2: Chương 1.2

Nàng tay trắng nõn mềm mại liền duỗi thẳng ở trước mặt của hắn, hướng hắn không sợ chính mình mất mặt theo, khuôn mặt hồng hồng , đôi mắt rạng rỡ lóe sáng, làm cho hắn sâu sắc hấp dẫn, cơ hồ không thể dời tầm mắt.

Đây là lần đầu tiên gặp được nữ tử thần thái sinh động như vậy, giống như sinh mệnh sức sống cùng tinh thần phần chấn đều ở trong hai mắt linh động kia của nàng, làm hắn trong khoảng thời gian ngắn thất thần.

Hiển nhiên , tình huống Tô Ngọa cũng không so với hắn tốt hơn bao nhiêu, tươi mát nam tính chui vào xoang mũi của nàng, khuôn mặt nam tính tuần mỹ làm cho người khác không thể dời tầm mắt ngay tại trước mặt của nàng, cười đến như tắm gió xuân, hai lồng ngực của nàng kịch liệt đập phồng.

Một hồi lâu, Dận Lễ khôi phục thần trí, ho nhẹ một tiếng, nhìn ánh mắt si mê của nàng, nghiêm trang hỏi: “Đẹp không?”

“Ân, nhìn rất đẹp, bộ dạng người thật sự rất tuần mỹ , là ta từ lúc chào đời tới nay gặp được một người đẹp như vậy.” Nàng dùng sức gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói.

Dận Lễ âm thầm cười trộm. Không nói trước hắn trong phủ nhiều nữ nhân đến không đếm được, bằng vào thân phận của hắn, gặp qua nữ nhân còn có thể thiếu sao? Theo các nơi đưa tới nữ nhân, đương nhiên cũng bao gồm tiểu mỹ nhân Giang Nam.

Người con gái trước mắt này một chút cũng không có bóng dáng mỹ nhân, khuôn mặt xinh đẹp đáng yêu tản mát ra sức sống bừng bừng, so với tiểu mỹ nhân nhu nhược hoàn toàn bất đồng, lại càng làm hắn cảm thấy hứng thú.

Vóc dáng nàng mặc dù kiều nhỏ, nhưng là hơi thở hào sảng cùng bộ dáng môi cong cong ngọt ngào, nhưng lại có khí chất nữ nhân nhà Mãn bọn họ, càng làm cho tâm hắn sâu sắc hiếu kỳ hơn, có hứng thú đùa nàng.

Vì thế hắn thản nhiên mở miệng, “Nước miếng của người đều nhỏ đến đây.”

“Thật vậy chăng?” Tô Ngọa vội vàng vươn tay, muốn chà lau bên miệng, lập tức phát hiện bị gạt, đang định chỉ trích hắn, lại nghe đến tiếng cười hắn dễ nghe thuần hậu lại tràn ngập từ tính, thoáng chốc lại bị hắn mê hoặc.”Người cười lên bộ dạng đẹp quá, thật mê người, nam nhân có thể giống người đặc ý thành như vậy, thật đúng là hiếm thấy! Ta sẽ không phải là đang nằm mơ đi?” Nàng giật mình nhưng sờ lên mặt của hắn, giống Đổng Đồ Tử (* chỉ những kẻ háo sắc), một bộ dáng mê đắm.

Dận Lễ đành chỉ tiếng cười, khóe miệng hơi hơi run rẩy.

Nữ nhân này. Thực sự bị điên a! Chính là tùy tiện nói nói mấy câu, làm động tác, khiến cho cơn giận của hắn thẳng tắp hướng lên trên tiêu thẳng, rồi ra sắc thủ của nàng, nhú mào.

“Ta thực khẳng định, người không có ở nằm mơ, chính là ngu ngốc. Ta biết mình bộ dạng như thế nào, không cần người đặc biệt cường điệu.” Hắn nghiêng rằng nghiêng lợi sửa đúng nàng.

Đáng tiếc nàng hoàn toàn không ý thức đến, vẫn là quyến luyến ở trên khuôn mặt tuần mỹ của hắn lưu luyến.”Ta không phải háo sắc, mà là thưởng thức đồ vật đẹp, người hắn là cảm thấy vinh hạnh, mẹ người sinh người khuôn mặt thật đẹp, có thể cho ta thưởng thức.”

“Người.” Hắn có chút tức giận, đem giày nhét vào trong tay của nàng, xoay người muốn rời đi.

Đột nhiên, hắn sinh ra một chủ ý, nếu đối với nàng có hứng thú, sao không đem chánh sự xử lý xong , lại đến cùng nàng gặp mặt?

Vì thế đi được vài bước, hắn lại xoay người, đi đến trước mặt của nàng, vẻ mặt tựa tiêu phi tiêu cất dấu thâm trầm tâm tư, dùng giọng điệu không để nàng cự tuyệt hỏi: “Người tên là gì?”

“Tô Ngọa.” Nàng đắm chìm trong phong thái khi hắn tuần lãng cười nhạt, không tự chủ đáp lại.

“Tốt lắm.” Dận Lễ vừa lòng gật đầu. Tô Ngọa, ta nhớ kĩ người.

Hắn xoay người, tiêu sái rời đi.

Tô Ngọa sững sờ nhìn bóng lưng của hắn, miệng còn không ngừng tán thưởng tuần nhan của hắn.

Tề Tiểu Hỉ ở một bên nhìn hồi lâu, bất đắc dĩ lắc đầu, tiếp theo dùng sức vỗ đầu nàng, gọi thần trí của nàng quay về.

” Ngọa tử, mọi người rời đi hết rồi, thời gian cũng không sớm, chúng ta nhanh chút trở về đi!”

“Tiểu Hỉ, muốn ta trở về, cứ việc nói thẳng, làm sao như vậy dùng sức đánh đầu ta? Nhìn người yếu đuối như vậy, khí lực đánh người nhưng thật ra cũng lớn , có tiềm năng bạo lực nha! Nghĩ đến người là áp lực

lâu lắm. A! Đừng nghĩ lại đánh ta.” Mắt thấy Tiểu Hỉ giơ lên nắm tay, nàng vội vàng ôm đầu chạy trốn.

Hai cô nương một đường truy truy đánh đánh, trở lại chỗ ở của các nàng .

Mà ở một bên Tô Phú Tường sắc mặt hết sức khó coi, hấn cư nhiên không chiếm được ánh mắt đáng thương, hai nữ nhân kia hoàn toàn không thấy sự tồn tại của hấn, làm cho hấn nổi lửa giận ngút trời.

Đây rốt cuộc là sao lại thế này? Sự tồn tại của hấn cảm cứ như vậy bạc nhược sao? Ngay từ đầu xuất người lên sân khấu rõ ràng là hấn, vì sao đến cuối cùng hấn lại bị tình trạng người không nhìn đến này? Mà ngay cả lúc rời đi, cũng không có người nào nhìn hấn, các nàng rốt cuộc đem hấn trở thành cái gì?

Hấn nhin không được phần nộ, muốn hướng lên trời rống giận vài tiếng, lại cố gắng áp chế, ánh mắt hết sức nham hiểm nhìn chằm chằm đường cái sớm không còn tung tích các nàng , âm thầm thề, một ngày nào đó nhất định phải tìm cơ hội làm cho các nàng hối hận vì đã không nhìn hấn.

Rất nhanh , nửa tháng trôi qua.

Tô Ngoạ theo thói quen ngày mười lăm hàng tháng lên núi cao, vấn an sư phụ của nàng. Sư phụ ở tại trong nhà gỗ trên núi, vật dụng tuy rằng đơn sơ, nhưng là đầy đủ mọi thứ. Hàng tháng bọn ta hội mang mấy ngày nay thường dùng phẩm hoặc là đồ ăn đến trên núi, sư phụ yêu nhất là của nàng hảo thủ nghệ.

Đi vào trong nhà gỗ, nàng kêu vài tiếng, nhưng không thấy bóng dáng sư phụ, nghĩ đến lão nhân gia của nàng chắc lại đi qua phía sau núi hái thảo dược, vì thế quyết định tới trước vườn dược thảo, thay sư phụ trông chừng tình huống sinh trưởng của các cây dược thảo trân quý, lại chợt đặt lên bàn một phong thư.

Sư phụ chẳng những có được một thân hảo võ nghệ, còn có y thuật cao minh, cũng thích luyện chế các loại thuốc kỳ trân, chỉ cần nàng ra tay, cho dù bệnh nghiêm trọng thế nào, đều có thể thần kỳ chữa trị khỏi.

Trọng yếu nhất là, bà còn dạy Tô Ngoạ công phu diệt xuất thần nhập hóa, cùng với kỹ thuật diệt sợi mềm mại mới và các hoa văn tinh xảo, các mẫu dệt đa dạng.

Năm đó sư phụ xem nàng từ nhỏ không có mẹ, cha thì không biết quan tâm, mới thu lưu nàng, để nàng ở lại chân núi.

Trong khoảng thời gian này, Tô Ngoạ học y thuật cơ bản, cảm thấy hứng thú nhất và thiên phú đó là dệt vải cùng công phu dệt trở thành chức nương xuất sắc, giữa nàng và sư phụ vừa có tình cảm sư đồ vừa có tình mẫu tử.

Sư phụ cơ hồ đem kỹ xảo công phu mà bà biết đều dạy cho nàng, mà nàng lúc lên núi, đều đem tất cả bản vẽ mới của mình, phương pháp dệt cùng người can đảm thay đổi nhất nhất báo cho sư phụ biết, hướng bà thỉnh giáo, sư phụ nhưng chỉ vui mừng cười, dùng “danh sư xuất cao đồ” để hình dung nàng, làm nàng hiểu được chính mình không làm cho sư phụ thất vọng.

Không nghĩ tới Tô Ngoạ vừa mới đi đến vườn dược thảo, nhìn thấy có một nam nhân nằm sấp trên mặt đất.

Kỳ quái, tại sao có thể có người ngã sấp ở loại địa phương này? Khẳng định là có chuyện gì xảy ra.

Nàng vội vàng tiến lên, tập trung nhìn vào, phát hiện người nam nhân kia lộ ra cái ót nhẵn nhụi, một mái tóc hỗn độn tán loạn giữ lại hai bên má, che khuất khuôn mặt của hấn.

Ngồi xổm người xuống, nàng vén mái tóc rối bù đó ra, chậm rãi để sát vào hấn, nhìn thấy hé ra khuôn mặt tuần tú quen thuộc, nhin không được sững sờ.

Đây không phải nam tử tuần mỹ ở trên đường cái thiếu chút nữa bị giày thêu của nàng đánh trúng, mà cùng nàng bắt chuyện sao? Hấn làm sao có thể chập vật như thế ghé vào nơi này?

“Vị công tử này, ngươi làm sao vậy?”

Hấn không có phản ứng.

Trong bụng nàng cả kinh, thầm kêu không ổn, vội vàng nâng lên tuần nhan của hấn, thấy mắt hấn nhắm chặt, sắc mặt trắng bệch, một ngón tay để phía dưới mũi hấn, phát hiện còn hô hấp mỏng manh, thế này

mới hơi chút an tâm, lập tức kiểm tra toàn thân cao thấp hần, thấy được vết thương sâu ngay thắt lưng, không ngừng chảy máu, thập phần nhìn thấy ghê người.

Nàng muốn nâng hần dậy, lại bởi vì hần thân mình quá mức trầm trọng mà không thể như nguyện, một mõi thở hồng hộc.

“Làm sao bây giờ? Người kia thật nặng, ta lại không có khí lực lớn như vậy để nâng hần dậy. Công tử, tỉnh.” Nàng vỗ gương mặt của hần, muốn hần tỉnh lại.

Dận Lễ bật ra một tiếng ưm, miến cưỡng mở mí mắt nặng trĩu, mơ mơ hồ hồ cảm giác trước mắt có bóng người, suy yếu mở miệng, “Người.”

“Thật tốt quá, may mắn người có phản ứng, ta một mình không thể nâng người dậy, người có thể không thể hỗ trợ?” Tô Ngoạ lấy thân thể mềm mại gầy yếu gánh hơn phân nửa sức nặng của hần.

Hần rốt cục hiểu rõ ý tứ trong lời nói của nàng, suy nghĩ muốn đứng dậy, lại lực bất tòng tâm.

Nàng nhin không được nhú mày, sau đó như là nghĩ tới điều gì, từ trong túi tiền xuất ra một viên thuốc màu đỏ như máu.

“Đến, người đem viên thuốc này ăn hết, cam đoan như thế này còn có khí lực có thể đi đường rồi, đây chính là sư phụ ta hao phí mười năm thời gian, tỉ mỉ điều chế thuốc quý, có thể bổ huyết, cũng có thể bổ khí. Người bình thường ăn, thân cường thể cường tráng, kéo dài tuổi thọ. Người có võ công hộ thể, có thể tăng công lực. Nếu là bị thương, sinh bệnh, còn có thể có công dụng trị liệu.”

Không đợi hần đáp lại, nàng đem viên thuốc đỏ như máu nhét vào trong miệng của hần.

” Tình huống giống như người vậy, đại khái phải nửa canh giờ mới có thể cảm giác được nó hiệu quả. Bất quá giúp đỡ người như vậy, ta cũng mệt a! Vẫn là chờ người khôi phục một chút khí lực, ta lại đỡ người trở về nhà.”

Nàng muốn hần đẩy ra, hần lại vô lại tựa vào đầu vai của nàng, nàng không thể nề hà trừng mắt liếc hần một cái.

Chỉ chốc lát sau, nàng nghĩ tới điều gì, dùng sức đẩy ra hần, làm cho hần thiếu chút nữa lại ngã sấp trên mặt đất.

“Người.” Hần khí hư thể yếu, cơ hồ nói không ra lời, chỉ có thể trừng mắt nàng.

Nàng ngượng ngùng cười cười, dịu hần, “Ta nghĩ đến trong phòng có thật nhiều viên thuốc và thuốc bột sư phụ ta tự chế để cứu mạng, nói không chừng có linh dược chữa trị được vết thương của người, nếu còn không xử lý, ta sợ người sẽ bởi vì mất máu quá nhiều mà tử vong, như vậy viên thuốc bị người ăn vào trong bụng cũng lãng phí.”

Dận Lễ nháy mắt hiểu được ý tứ của nàng, dùng ánh mắt ý bảo nàng buông hần ra.

Tô Ngoạ thật cẩn thận để hần nằm trên mặt đất, đứng dậy chạy vào trong nhà gỗ, lục tung, thật vất vả mới tìm được đồ mình muốn.

Lúc này, nàng phát hiện trên bàn có phong thư, nghi hoặc cầm lên, nhìn kỹ, nguyên lai là sư phụ để cho của nàng, bên trong viết bà muốn ra bên ngoài dạo chơi, ngày về không chừng, muốn nàng vận như ngày bình thường lên núi, thay bà chiếu cố vườn được thảo.

Sau khi xem xong, nàng nhớ tới bên ngoài còn có một nam nhân chờ nàng chữa trị, chạy nhanh chạy ra ngoài.

Đi đến bên cạnh hần, nàng mất một phen sức lực, cởi ra áo ngoài của hần, lộ ra quần áo mỏng dính máu, xóc lên quần áo, rửa sạch miệng vết thương sau, đắp lên thuốc bột.

“Thuốc này thập phần hữu hiệu, rất nhanh có thể làm cho miệng vết thương dừng, sẽ không lại chảy máu, cho dù miệng vết thương của người sâu như vậy, cũng sẽ rất nhanh tốt lên.” Nàng về mặt đắc ý nói.

Dận Lễ không nghi ngờ cách nói của nàng, thuốc này xác thực công hiệu thần kỳ, mới đắp lên không bao lâu, vết thương của hần không hề đau, cũng không lại làm cho hần khó chịu.

Lại một lát sau, Tô Ngọa khi ra hiệu hấn , nâng hấn lên, đi từ từ vào nhà gỗ, để cho hấn nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

3. Chương 3: Chương 2.1

Tô Ngọa biết không có thể để cho một mình hấn đợi ở chỗ này, hơn nữa sư phụ lại không ở đây, đành phải lưu lại.

Nhìn hấn bởi vì bị thương mà thể lực cạn kiệt, chậm rãi ngủ, nàng vươn tay, nhẹ vỗ về khuôn mặt tuần tú, đầy mắt cát dấu một tia tình ý.

Lúc gặp nhau trên đường cái, nàng chỉ biết chính mình đối với hấn không chỉ là đơn thuần thưởng thức soái ca như vậy tình kết, mà là sinh ra tình cảm chân thật khó nói, trong đầu thỉnh thoảng sẽ hiện lên hình ảnh của hấn, lần đầu nếm đến tư vị tình ái, bất quá nhưng cũng nghĩ đến không có khả năng tái gặp lại hấn, vì thế cố gắng áp chế loại tình cảm này, thật sâu chôn dấu dưới đáy lòng.

Không nghĩ tới hai người bọn họ như thế hữu duyên, nhưng lại lấy phương thức như thế gặp nhau lần nữa, nàng cũng rất cao hứng mình có thể cứu hấn.

Chìm đắm trong suy nghĩ của mình , mắt của nàng dần dần nặng trĩu, cuối cùng khi bên người hấn gục xuống, bởi vì không ngủ không nghỉ chiếu cố hấn ba ngày, thể lực cũng có chút chống đỡ hết nổi, cảm giác mỗi một, rốt cục tiến vào mộng đẹp.

Dận Lễ lâm vào mê man sâu ý thức cảm giác được ảm áp, cùng với ngửi được một cổ hương thơm nhàn nhạt, cảm giác thân mình giống như không có suy yếu vô lực như trước, vì thế chậm rãi mở to mắt, bất quá cảm xúc vẫn như cũ hăm tại trận bị người đuổi giết tạo thành bóng ma tâm lý, khuôn mặt mồ hôi lạnh chạy xuống, vẫn còn sợ hãi.

Đám sát thủ hắc y nhân kia không lưu tình, hơn nữa thập phần có kế hoạch, chẳng những vây quanh người của hấn, còn dẫn hấn tới địa phương ít người.

Nói thật, nếu không phải võ công của hấn cũng không tệ lắm, hiện nay khả năng đã sớm đi gặp Diêm Vương rồi, lúc ấy ở lần ranh sinh tử kinh tâm động phách kia, mỗi khi hồi tưởng lại, đều làm hấn mồ hôi trộm, tim đập hỗn loạn.

Hấn hơi hơi nghiêng đầu, nhìn đến một nữ tử ghé vào bên cạnh hấn ngủ say, hương thơm nhàn nhạt kia chính là theo trên người nàng phát ra, đột nhiên nghĩ đến giống như chính là nàng cứu hấn.

Không tự chủ được , hấn duỗi thẳng cánh tay, nhẹ vỗ về má phẩn của nàng, nỗi sợ hãi chậm rãi lắng đọng lại xuống dưới.

Càng nhìn nàng, hấn càng có một loại cảm giác đã từng quen biết, nhúu mày, đang suy nghĩ cảm giác này đến tột cùng là từ đâu mà có, đã nhìn thấy nàng có phản ứng.

Chỉ thấy nàng chậm rãi mở to mắt, mắt buồn ngủ sương mù, làm cho mắt của hấn phút chốc buồn bã, lập tức nghĩ tới điều gì, tràn ngập hứng thú khoe miệng khê nhếch.

“Tô Ngọa, chúng ta thật đúng là có duyên !”

Tô Ngọa mở to mắt, nhanh nín lấy hấn, phát hiện hấn dĩ nhiên thanh tỉnh, lộ ra biểu tình không thể che dấu kinh hỉ.

“Thật tốt quá, ngươi rốt cục đã tỉnh. Ngươi biết không? Ba ngày nay ngươi luôn luôn ngủ mê, ta sợ ngươi cứ như vậy không thể tỉnh lại.”

Nàng đứng lên, một bàn tay đặt ở trên trán của hấn, muốn xác nhận tình trạng của hấn.

Dận Lễ cầm tay nàng, không nghĩ tới, nhanh chóng đem nàng kéo đến trên giường.

Nàng nằm ngửa ở trên giường, kinh ngạc theo dõi hấn, “Ngươi.”

“Hừ. Đừng nói chuyện.” Hấn muốn bắt lấy xúc cảm thoải mái lại ầm ập như vậy , không tự chủ được đem nàng đặt ở dưới thân, bản năng nam nhân dễ dàng bị thức tỉnh lại, cánh môi cùng hai tay giống như có ý thức, muốn cướp lấy càng nhiều, không ngừng đụng chạm, hôn môi nàng non mịn .

Tô Ngọa bị cảm thụ chưa từng trải qua nóng bỏng hù đến, vội vàng muốn đẩy ra hấn, “Phóng. Ngộ.”

Hấn chiếm lấy môi của nàng, đánh gãy lời của nàng.

Nàng nhìn thấy khuôn mặt tuần tú của hấn bị tình dục nhiễm đỏ, hai tay chính không kiêng nể gì vuốt ve thân thể của nàng, trông mắt đen nhánh dị thường trong treo thẳng nhìn chăm chăm nàng, tựa như đang nhìn thấy mỹ thực.

Hấn hôn nàng thật sâu, thẳng đến nàng cơ hồ thở không nổi, thân thủ đẩy hấn, mới dời đi trận địa, ngậm vành tai của nàng, nhẹ nhàng mút, hơi thở nóng rực phun lỗ tai của nàng, làm nàng tâm tình nhộn nhạo, đầu lưỡi lửa nóng không ngừng đảo qua bộ vị mẫn cảm của nàng, hút, liếm láp, khiến cho thân thể của nàng trở nên cực kỳ mẫn cảm.

Chưa từng cùng nam nhân thân cận như thế, Tô Ngọa không biết làm sao, bị ham muốn xa lạ mê hoặc, tùy ý hấn một đường đi xuống, đi đến cổ của nàng, dừng lại ở trước ngực của nàng, ngậm bội lồi đứng thẳng, khẽ liếm chậm rãi, trêu chọc nàng rên rỉ ra tiếng.

Dận Lễ đối với phản ứng của nàng rất hài lòng, khẽ cười một tiếng, tay kia thì cầm một miên nhũ khác của nàng, dùng sức vuốt ve.

“Không cần.” Nàng toàn thân run rẩy, da thịt nổi lên đỏ ửng, giận dữ trừng mắt hấn, không thể tin được chỉ cần nàng vừa ra tiếng kháng cự, hấn liền hôn nàng, còn đầu lưỡi thăm dò vào trong miệng của nàng, cùng phần lưỡi của nàng dây dưa.

Hấn tự nhận không phải người có sắc tâm, ngay từ đầu kéo nàng lên giường, bắt quá là muốn tìm kiếm ầm ập, để xua tan nỗi sợ hãi này làm hấn cảm thấy kinh hoàng cùng rét lạnh, lần này ám sát làm cho hấn thiếu chút nữa mất mạng, ác mộng cũng làm cho lòng hấn còn sợ hãi.

Hấn bức thiết muốn bắt lấy cái gì, mà nàng lại là lựa chọn tốt nhất trước mắt, không nghĩ tới hôn nàng tư vị là tốt như vậy, làm cho hấn vừa hôn liền nghiện, chưa từng có một nữ nhân có thể làm cho hấn vừa chạm vào liền yêu thích không buông tay.

Vì thế hấn thuận theo bản năng nam nhân, không để ý tới kháng nghị cùng giãy dụa của nàng, thật sâu hôn nàng, muốn ngừng mà không được nhắm nháp ngọt ngào cùng ầm ập của nàng, phản ứng sinh lý nổi lên, làm cho hấn liều lĩnh chiếm lấy được tất cả mọi thứ của nàng.

Nguyên bản bàn tay to ở trên người nàng chạy bá đạo tách ra hai chân của nàng, vuốt ve hoa hạch của nàng, cũng không hề báo động trước đưa ngón tay sáp nhập mật kính chưa từng bị người chạm qua của nàng, rúc lấy tiếng của nàng thở nhẹ.

Hấn dùng đầu lưỡi lửa nóng thật mạnh mút hôn nàng, tiếng hít thở dày đặc ngay tại bên tai của nàng vang lên, đã tràn ngập hương vị tình dục, khi hấn lấy đỉnh tình triêu của nàng thì không chút khách khí đem chính mình đưa thân vào giữa hai chân nàng.

Tô Ngọa phút chốc trừng to mắt, cảm giác vật thể cứng rắn như sắt nóng cháy đang cọ xát giữa hai chân nàng, sử dụng lực thẳng tiến, hoàn toàn không để ý của nàng kháng nghị cùng chống cự yếu ớt, xâm nhập thân thể nàng.

Thật vất vả giãy ra khỏi miệng lưỡi xâm nhập của hấn, nàng lại cảm giác được hạ thân như là bị xé nứt, truyền đến một trận đau đớn, nước mắt chảy xuống hai má, tay nhỏ bé dùng sức đánh lồng ngực của hấn.

“Đau quá, không cần.”

Hấn không có ý muốn dừng lại, chính là nhìn đến nước mắt của nàng, cùng với nghe được thanh âm của nàng kêu đau, cau chặt mày, lau đi nước mắt của nàng, thấp giọng trấn an nói: “Ngoan, không đau nữa!”

Nàng theo bản năng muốn kháng cự, hấn lại càng dùng sức trều đưa, mỗi một lần cũng làm cho đau đớn không chịu nổi, chỉ có thể không ngừng khóc, kêu gào muốn hấn đình chỉ.

Hấn tựa như dã thú ném đến mỹ vị mà không chịu nhả ra, lực đạo xâm nhập một lần so với một lần mãnh liệt hơn.

Nàng cơ hồ muốn chết đi, chỉ có thể oán hận cắn bờ vai của hấn.

Hỗn đản vong ân phụ nghĩa ! Ta cứu ngươi một mạng, ngươi chính là như vậy lấy thân báo đáp ta sao? Hừ, ta Tô Ngọa mới không gì lạ!

Nam nhân nằm sấp ở trên người nàng một chút cũng không rõ tiếng lòng của nàng, thậm chí muốn hung hăng giữ lấy nàng, nhắm nháp cảm thụ ngọt ngào thoải mái này , càng thêm dùng mãnh tàn sát bữa bãi nàng.

Dần dần, đau đớn thất thân qua đi biến thành khoái cảm tê dại, nàng giống như bắt đầu bén lửa, bắt đầu rên rỉ, bản năng xuất ra leo lên trên người hấn.

Hấn nhận thấy được, càng nóng lòng đòi hỏi ngọt ngào của nàng, dùng sức va chạm thân thể của nàng.

Hoàn toàn mới thể nghiệm tràn ngập cảm quan của nàng, làm nàng dần dần buông ra chính mình, thể nghiệm khoái cảm nhiệt tình, dần dần cảm nhận được sung sướng hoan ái, cũng ném đến cao trào tình ái, ánh mắt sương mù , nhìn nam nhân trên người, có một loại tư vị phức tạp ở ngực lan tràn, hấn là người đàn ông đầu tiên của nàng.

Nàng như là mê muội, thân thủ vuốt ve khuôn mặt của hấn, dưới sự dẫn dắt của hấn, đạt đến cao trào, cũng bất tỉnh đi.

Không biết qua bao lâu, Tô Ngọa chậm rãi khôi phục ý thức, phát hiện nam nhân bên người chính lộ ra biểu tình vừa lòng, cười mỉm nhìn thấy mình, lập tức hận đến nghiến răng .

“Đáng giận! Ngươi sao có thể như vậy?”

Dận Lễ cầm tay nàng, hôn hít , trêu đùa nói: “Ai dạy ngươi như thế làm cho người ta khó kìm lòng nổi đầu?”

Nàng giật mình bừng tỉnh, sắc mặt thập phần phức tạp nhìn hấn.

Ở trên đường cái gặp gỡ hấn thì nàng mặc dù đối với bề ngoài tuấn mỹ của hấn đã tràn ngập hứng thú, nhưng vẫn không muốn hiến thân cho hấn a!

Mọi người đều nói nàng là tiểu sắc nữ, bất quá nàng biết mình còn là một cô nương chưa xuất giá, có sắc tâm, không sắc dâm, căn bản không dám làm chuyện khác người , nhiều lắm ngôn hành lớn mật chút.

Không nghĩ tới thanh danh một đời liền bị hủy trong tay tên hỗn đản này, uống phí chính mình hảo tâm cứu hấn một mạng!

Thôi, coi như nàng xui xẻo đi! Di? Cũng không đúng, nhìn hấn suýt như vậy , có thể đem lần đầu tiên cho hấn, cũng không phải rất xui xẻo!

Ai nha! Tô Ngọa, ngươi thật ngu ngốc, rốt cuộc là đang suy nghĩ gì? Dù thế nào, đều là người chịu thiệt a!

Còn đang suy nghĩ chuyện vẫn vợ gì nữa ?

Nàng nhin không được đánh đầu, thè lưỡi, dùng sức nhéo cánh tay hấn, hung tợn trừng mắt hấn, “Ngươi đều là như vậy báo đáp ân nhân cứu mạng của ngươi sao?”

“Ta vì nghĩ đến báo đáp, cho nên mới lấy thân báo đáp thôi!”

“Ngươi. Ngươi thật đúng là dám nói?” Chẳng lẽ nàng dụng phải tên vô lại?

Nhìn nàng bộ dáng đáng yêu hai mắt tròn lên, tâm tình của hấn dĩ thường dễ chịu, trái ngược hẳn ấn tượng ban đầu nàng dây dưa hấn, hấn còn nhớ rõ lúc ấy vẻ mặt nàng si mê, hai mắt sáng lên nhìn hấn, trong mắt không có một tia dâm loạn, chỉ có tinh khiết thương thức, làm cho đáy mắt hấn thoáng hiện ý cười.

4. Chương 4: Chương 2.2

“Có gì không dám nói ? Ta nghĩ kĩ, cùng tiểu sắc nữ như ngươi thật rất có duyên , cho ngươi có vinh hạnh có thể cứu ta.” Hần nói lớn mang theo ý cười.

Tô Ngọa tức giận đến mặt đỏ lên, “Làm sao ngươi không biết xấu hổ như vậy? Sớm biết rằng cứu một con chó, đều so với cứu ngươi còn tốt hơn nhiều.”

“Ân? Ngươi nói cái gì?” Hần hí hóp mắt, nhìn nàng chăm chăm, cả người tản mát ra hơi thở nguy hiểm. Xem ra tiểu sắc nữ này không chỉ tham nhìn sắc đẹp của hắn, còn đặc biệt gan lớn, dám đối với hắn nói chuyện như vậy.

Nàng nhanh chóng đóng đũa hai tay, “Không. . . . Không nói gì.” Lập tức lại nhỏ tiếng lầm bầm, “Hôm nay là phản kháng nữa à? Ta cứu ngươi một mạng, ngươi không cảm kích ta thì quên đi, còn cướp đi trong sạch của ta, hiện nay lại không cho ta mở miệng kháng nghị, thật sự là không có thiên lý.”

Dận Lễ thính lực cực kì tốt, nghe được một chữ không lọt, chau mày, hỏi ngược lại: “Ta nhớ được ngươi tên là Ngọa, phải không?”

Nhìn bộ dáng nàng giận mà không dám nói gì, hắn nhin không được muốn cười, không quên chính mình đối với nàng cảm giác đặc biệt cùng hứng thú.

Hần từng nghĩ tới, xong xuôi chuyện lần này, tính cho người điều tra lai lịch của nàng cùng chỗ ở, muốn tới tìm nàng, cùng nàng chơi đùa, cũng không uống phí hắn lần này vất vả như thế đi xuống Giang Nam, lại còn chưa khỏe hảo ngoạn nhạc vất vả.

Không nghĩ tới điều tra của hắn chuẩn bị kết thúc, lại phát sinh sự kiện ám sát, suýt nữa mất đi tánh mạng.

Nghĩ đến đây, hắn luôn toát ra đôi mắt ý cười ôn hòa hiện lên xơ xác tiêu điều hàn quang, rất nhanh liền biến mất không thấy.

“Hi. . . . Không nghĩ tới ngươi còn nhớ rõ tên của ta, cũng không uống phí ta cứu ngươi một mạng.” Còn mất đi trình tiết!

Người ta đều tưởng nàng là tiểu sắc nữ, kỳ thật hắn mới là một đại sắc lang! Bộ dạng thì nguyên bản là một con người , cũng đang thanh tỉnh đem nàng ăn xong lau sạch. Tuy rằng nàng không có giấy dựa cùng phản đối quá nhiều, ngây ngốc chìm đắm trong kỹ thuật hôn cùng âu yếm cao siêu của hắn, nhưng là. . . . Nói thực ra, tuần nhan của hắn nàng rất hài lòng, bất quá nàng cũng không tính bởi vì coi trọng tuần nhan của hắn còn đối với hắn hiển thân a!

Hắn không biết nàng đang ở oán thầm phỉ báng trong lòng, nhưng mà theo biểu tình trên mặt hắn, cũng có thể hiểu được nàng khẳng định đối với hành vi hắn xúc động đem nàng nuốt vào bụng rất có ý kiến.

“Yên tâm, ngươi đã cứu ta, ta sẽ hảo hảo báo đáp ngươi, ngươi đã trở thành nữ nhân của ta, ta sẽ không bạc đãi ngươi.” Mắt của hắn trở nên u ám khó dò.

Không nghĩ tiểu nữ nhân này đối với hắn ảnh hưởng cư nhiên lớn đến như thế, lúc trước hắn cho là mình đối với nàng có hứng thú cực kì, hiện nay chẳng lẽ là chịu di chứng bị thương quá nặng, nếu không giải thích thế nào hắn đối với nàng dâng lên dục vọng và tham muốn giữ lấy?

Không để ý tới nàng đối với hắn nói gì cũng không để ý quần áo vương vãi trên giường, hắn vén chăn lên, gợn gàng ngồi dậy, không ngoài ý nhìn thấy dưới thân mình có lưu máu của nàng cùng dấu vết hoan ái qua đi .

“A, ngươi muốn đi đâu?” Tô Ngọa vội vàng mở miệng hỏi, nhưng không có động tác gì.

Nếu nàng không cùng hắn phát sinh quan hệ, có thể sẽ đối với cơ hội thân cận mỹ nam cảm thấy vui vẻ, mà biểu hiện ra, đáng tiếc da mặt của nàng còn không có dày đến cái loại trình độ này, đối với tiếp cận hắn vẫn còn có chút không được tự nhiên, dù sao cùng hắn lỏa thể ở cùng nhau, chỉ cần nhìn đến hắn, nàng sẽ nhớ tới hình ảnh kích thích làm người ta đỏ mặt tim đập, quả thực không có dũng khí tiến lên.

Dận Lễ thấy nàng vẻ mặt không được tự nhiên, đáy mắt hiện lên một chút ý cười, lại nhìn trên giường thấy vết laceration hồng, đang nhớ lại hai người quan hệ thân mật, đột nhiên có một chủ ý, lập tức lộ ra tươi cười không có hảo ý.

“Muốn đi sao? Đương nhiên là xuống giường, chẳng lẽ ngươi còn muốn tiếp tục nằm ở trên giường, lại cùng ta triển miên một lần? Ta không ngại, dù sao định lực của ta không tốt lắm, không thể cùng ngươi dài ở cùng trên giường lớn mà không cùng ngươi lại một lần.”

“Ngươi. Ngươi nói vậy bực mình gì đó?” Bị hắn nói sang chuyện khác, Tô Ngọa đã quên lời nói vừa rồi của hắn, mặt đỏ tai hồng phản bác.

Mắt thấy hắn tự ý xuống giường, thân mình còn có chút lung lay, nàng kinh hô một tiếng, sợ tới mức chạy nhanh đứng dậy, tiến lên đỡ lấy hắn.

“Ngươi. Làm sao ngươi không cẩn thận như vậy? Tuy rằng viên thuốc kia hiệu quả không sai, ngươi cũng không còn chảy máu, nhưng vẫn là phải cẩn thận một chút.”

Nghe ra trong giọng nói nàng ẩn chứa tình cảm chân thành tha thiết, Dận Lễ trong mắt nhanh chóng hiện lên ngậm ngùi.

Kỳ thật hắn là làm bộ bất lực, muốn nàng tự tiếp cận mình không ngờ đem lại sự quan tâm của nàng dành cho hắn, làm cho trong đầu của hắn ấm áp, lại nhận thấy sự chân thật trong hai con ngươi trong suốt của nàng, lồng ngực của hắn như bị người dùng lực đánh xuống, tốc độ tim đập nhanh hơn, nháy mắt trong đầu dâng lên ý niệm muốn giữ chặt nàng mãi mãi.

Hắn không miệt mài theo đuổi vì sao sinh ra loại ý niệm này trong đầu, ngược lại thuận theo tâm cảm thụ, không khách khí đem mưu tính người khác toàn bộ dùng ở trên người của nàng, vì chính là muốn chặt chẽ bắt lấy nàng.

“À, ngươi nói có điểm đạo lý, ta vừa vặn có điểm vô lực, không bằng phiền toái ngươi dìu ta đi!”

Tô Ngọa không nghĩ tới hắn sẽ là phản ứng như thế, không khỏi giật mình, lập tức phát giác thân thể không mảnh vải, nhẹn không được kêu sợ hãi một tiếng.

“Kêu la cái gì? Bất quá là không có mặc quần áo, ngươi tới hầu hạ ta.” Hắn đương nhiên liếc nàng liếc một cái, bộ dáng đây là vinh hạnh của nàng.

Nàng vừa bực mình vừa buồn cười, nhìn hắn bày ra bộ dáng đại gia, đoán rằng hắn bình thường khả năng nô bộc thành đàn, thói quen người hầu hạ mặc đồ.

Đáng tiếc nàng không phải nô bộc của hắn, căn bản không để ý tới hắn, cường ngạnh muốn hắn ở trên giường ngồi xuống, chính mình vội vàng mặc quần áo tươi tắn.

Hắn không nói tiếng nào, ung dung thưởng thức quá trình nàng mặc quần áo.

“Nhìn cái gì vậy?” Nàng nhẹn không được trừng mắt liếc mắt một cái.

“Dù sao ngươi sớm đã bị ta xem qua cũng sờ khắp rồi, còn có cái gì thật kinh khủng xấu hổ? Tốt lắm, hiện tại tới giúp ta mặc quần áo.”

“Không cần, chính ngươi. Uy, ngươi làm sao vậy?”

“Ta. Vẫn còn có chút không thoải mái.” Dận Lễ hơi gập eo, lộ ra vẻ mặt thống khổ, hai mắt hiện lên âm hiểm nhìn nàng, ý đồ muốn khơi dậy sự cảm thông từ nàng.

Hắn chỉ có thể nói viên thuốc cùng kim sang được của nàng đều thập phần hữu hiệu, có thể trong thời gian thật ngắn, chẳng những chữa khỏi vết thương của hắn, còn làm cho thể lực hao mòn của hắn nhanh chóng khôi phục, toàn thân trên dưới đều cảm thấy dễ chịu mà trước nay chưa có, thậm chí cảm thấy so với trước khi bị thương càng thêm tinh lực dư thừa.

Bất quá hắn tuyệt không có thể nói ra lời nói thật, nếu không kế hoạch dụ thê của mình phải như thế nào tiếp tục tiến hành? Đương nhiên, hắn cũng không bài xích lợi dụng nhược điểm nàng ham nhìn sắc đẹp, đối với nàng thì triển liên tiếp các chiêu đoạt người cùng đoạt tâm.

Tô Ngọa không biết ý nghĩ của hắn, chần chờ một chút, đi đến bên cạnh hắn, tay vừa mới khoác bên eo của hắn, hắn lại cầm eo nhỏ của nàng, đem nàng kéo đến trên người của hắn.

“Người. Người làm cái gì?”

Nhìn bộ dáng nàng ngược ngùng, ánh mắt của hắn đều mang ý cười, môi tiến đến bên tai của nàng, ôn nhu nói: “Ngọa, người đã là người của ta, còn thẹn thùng cái gì?”

“Ai. là người của người?” Ánh mắt của nàng lóe ra, hô hấp của hắn ấm áp phun lỗ tai mẫn cảm của nàng, làm nàng hoa mắt thần mê, khó kìm lòng nổi.

“Là người a!” Hắn xúc động không thôi, tâm tư có hứng thú muốn đùa nàng, lè lưỡi, liếm láp vành tai non mềm của nàng, một bàn tay chỉ vào chứng cứ màu đỏ sậm trên giường.

Trên mặt hắn đỏ ửng nháy mắt làm sâu thêm, ngây ngốc nhìn tròn mắt đen láy của hắn, thân mình không thể nhúc nhích, tùy ý hắn chậm rãi cúi đầu, ôn nhu dán lên môi của nàng.

Môi của hắn mềm mại lại nóng bỏng, gián tiếp mút lấy nàng, khiến nàng hít vào một hơi, đầu lưỡi của hắn thừa cơ chui vào trong miệng của nàng, cùng cái lưỡi thơm tho triền miên, chơi đùa.

Máu trắng hương ót, cả khuôn mặt nàng đỏ rực , ngọn lửa nóng bỏng xâm nhập tứ chi của nàng bách hải, cả người xụi lơ trong lòng hắn, tùy ý hắn muốn làm gì thì làm.

Sau một lúc lâu, hắn rút cục buông nàng ra, nàng nhịn không được há mồm thở dốc, thâm oán trừng mắt hắn, hắn lại ôm chặt thân thể của nàng, tươi cười đắc ý.

“Thở gấp đến vậy sao, àn?” Bàn tay của hắn thân mật nhẹ vỗ về phần lưng của nàng, như là thay nàng thuận khí , lại giống như ăn đậu hủ của nàng, cũng khê cắn vành tai của nàng.”Hảo, chúng ta lại đến một lần đi!”

Nàng muốn giơ chân, lại không thể động đậy, chỉ có thể trừng mắt nhìn hắn.

Dận Lễ không thềm để ý chút nào, cúi đầu lại hôn môi của nàng, lần này hắn không hề ôn nhu, ngược lại giống như dã thú đói khát, đối với nàng mút, liếm cắn, hết sức triền miên, biến thành nàng cả người vô lực, bàn tay to đồng thời không an phận ở trên người của nàng dao động.

“Không cần.” Tô Ngọa chịu đựng không nổi rên rỉ ra tiếng.

Thật lâu sau, hắn mới buông nàng ra, quyến luyến nhẹ vỗ về khuôn mặt của nàng, đôi mắt u ám, làm người ta khó có thể nhìn thấu ý nghĩ của hắn.

“Yên tâm, ta sẽ không chạm vào người bây giờ, nếu thật muốn, cũng chờ ta ăn no mới có khí lực, không phải sao? Dù sao ta ba ngày chưa ăn, vừa rồi có thể có thể lực cùng người. Cũng là dùng hết khí lực toàn thân.”

“Người nói vậy bạ gì đó? Ai bảo người làm loại sự tình này nên phải dùng hết khí lực toàn thân? Hơn nữa, thời điểm người hôn mê ngủ say, ta cũng có uy người ăn duy trì thể lực tịnh dưỡng thân thể.” Nàng tức giận trừng mắt thật lớn liếc hắn, lớn tiếng phản bác, một bàn tay lại giống như có ý thức vuốt ve khuôn mặt dễ nhìn trong ngực.

“A! Nguyên lai có người đang ở đây chiếu cố cơ thể của ta, ta mới có thể giữ lại thể lực, ở trên giường yêu người, bất quá bây giờ ta đã tỉnh lại, vẫn là ăn một chút gì đó so với uống viên thuốc kia tốt hơn, không bằng chờ ta ăn no, lại đến uy nhu cầu sinh lý của người, tiểu sắc nữ.” Hắn hướng nàng nháy mắt, tâm tư xoay chuyển không ngừng .

Nhưng hắn quên không được tư vị nàng ngọt ngào mất hồn như vậy, không có một người nào, không có một nữ tử nào có thể gây cho hắn cảm thụ tốt đẹp như vậy.

Hắn nghĩ, hắn là bị tiểu yêu nữ này mê hoặc, chẳng những động tình, cũng ném đến tư vị tình yêu, muốn giữ lấy ý nghĩ của nàng, làm cho hắn quyết định đem nàng mang về kinh thành.

Một nữ nhân danh tiết thật là trọng yếu , huống chi nàng đã là nữ nhân của hắn, tiểu nữ nhân giống nàng như vậy không chút tâm cơ nào, làm cho hắn đang chìm ngập trong hoàng thất ở tranh quyền đoạt lợi, cùng

với đôi mắt thê thiếp tranh thủ tình cảm mà sử dụng thủ đoạn xảo quyệt, khắc sâu cảm nhận được hương vị tươi mát, tâm tình thập phần dễ chịu.

Đối với nàng, hẳn không cần để ý nàng được sủng ái mục đích sau lưng muốn hướng hẳn yêu cầu cái gì, hẳn tin tưởng chỉ cần nàng biết thân phận của hẳn, nhất định sẽ đi theo hẳn trở về.

Hắn có vẻ tự tin lại tự cho là đúng, dù sao nữ nhân nào không nghĩ muốn bay lên đầu càn cảnh biến Phượng Hoàng? Ngày đó ở trên đường cái gặp gỡ nàng, sau khi biết tên của nàng, liền phái thủ hạ đi điều tra nàng, cho nên thập phần rõ ràng thân phận của nàng tất cả.

“Ai nha! Người ta chỉ nhìn, cũng không động thủ, làm sao mắng ta là tiểu sắc nữ? Hừ, có bản lĩnh chính người động thủ mặc quần áo a! Còn có, ở trong này đừng bày ra một bộ dạng đại gia, không có người để ý đến lời người.” Nàng lớn tiếng phản bác.

Dận Lễ ngẩng đầu lên, cười to ra tiếng.

Ông trời! Khuôn mặt tươi cười của hẳn làm sao lại đẹp như vậy, mê người như vậy? Nháy mắt, ánh mắt của nàng lại hiện ra trạng thái si mê.

Hắn tự tay nhẹ vuốt về sợi tóc của nàng, trong mắt toát ra ý cười sủng nịch ngay cả chính hẳn cũng không phát hiện, “Hảo, Ngọa của ta không phải tiểu sắc nữ, mà là tiểu khả ái, hiện tại phiền toái tiểu khả ái giúp đỡ ta đi nơi nào đó ngồi, sau đó nghĩ biện pháp làm ít đồ cho ta ăn?”

“Muốn ăn chứng tỏ thương thể của người hẳn là đã khá nhiều, giống vừa rồi cái loại không thoải mái này, có thể là do chưa ăn, ta đã nói rồi, thuốc sư phụ làm sao có thể vô dụng? Đây chính là ngàn vàng khó cầu!”

Hiện tại muốn trông cậy vào hỗ trợ của nàng, hẳn thì lại thân thể không một mảnh áo, đáng tiếc hẳn còn làm không được, đành phải động thủ chính mình mặc quần áo, đồng thời cảnh giác vừa tỉ mỉ ngắm nhìn bốn phía.

Trong nhà gỗ trang trí tuy rằng đơn giản, nhưng là đầy đủ mọi thứ, nhưng làm hẳn cảm thấy kinh ngạc nhất là những quyển sách sắp xếp gọn gàng thứ tự, trưng bày thập phần chỉnh tề, còn có một cái tủ nhỏ.

“Nơi này chỗ ở của người?”

“Không phải, là chỗ ở sư phụ ta. Năm ấy ta năm tuổi, nương ở phường dệt vừa vặn đi chọn mua vải vóc của sư phụ, nàng vừa thấy được ta, đã nói muốn thu ta là đệ tử, dạy ta một thân tuyệt học nhuộm dệt thêu, còn sợ ta bị ức hiếp, dạy ta công phu phòng thân cơ bản, về phần sách dược này, tất cả đều là của bà.”

“Những thứ kia là cái gì?” Hắn tự tay chỉ chỉ cái tủ tối.

“Bên trong tất cả đều là thuốc sư phụ ta tỉ mỉ luyện chế, có thể dùng cứu người, đều có công hiệu, sư phụ ta giao cho ta, nếu có cần, có thể đi lấy. Lần này không phải có viên thuốc của sư phụ, người bị thương nặng như vậy, khả năng mạng cũng bị mất. Còn có, người hôn mê ba ngày nay, cũng đều là dựa vào thuốc sư phụ chống đỡ thể lực của người. Người không có cảm giác sao? Người đã ba ngày chưa ăn, vẫn còn có khí lực cùng ta nói chuyện.”

“Thì ra là thế, khó trách ta cảm giác thể lực mình cũng không tệ lắm, nói như vậy, sư phụ người là một kỳ nhân?”

“Đúng a! Lai lịch của bà thập phần thần bí, cũng chưa từng nói qua chuyện của mình, chính là dạy ta phải cần sự vật, rồi hướng ta thập phần hảo, cho nên ta hàng tháng cũng sẽ ở mười lăm ngày xem nàng, không nghĩ tới lần này tới, nàng lại dạo chơi đi, mới có thể làm cho cứu người. Đúng rồi, làm sao người chịu đả thương nặng như vậy?” Tô Ngọa tò mò hỏi.

Dận Lễ đầy mắt có vẻ lo lắng chột lóe rồi biến mất, “Chuyện này cùng người không quan hệ, hiện tại ta đói bụng, người có thể trước làm ít đồ cho ta ăn không?”

“Đó là đương nhiên, người lại nằm trong chốc lát.”

“Không được, người diu ta đi nơi nào ngồi đi! Nói không chừng thuốc thần kì của sư phụ người có thể làm cho ta rất nhanh hồi phục, bằng không ta làm sao có thể tốt lên muốn người?” Hắn vẻ mặt bốn cợt nói.

Nàng tức giận ngay cả dùi hấn đến trên ghế ngồi xuống cũng không chịu, dậm chân, bước đi hướng phòng bếp.

5. Chương 5: Chương 3.1

Trên chân núi nhìn một vòng, Dận Lễ phát giác mình không thể tiếp tục trốn ở chỗ này, hơn nữa Tô Ngọa cũng phải rời đi, vì thế hấn quyết định cùng nàng xuống núi, còn cùng nàng ở lại nhà gỗ.

Hấn vì lời mời cùng về nhà của Tô Ngọa mà mừng thầm, bất quá nàng cùng Tề Tiểu Hỉ rất thân với nhau, hấn là một đại nam nhân thực không tiện, nhưng mà hấn kiên trì muốn cùng nàng về nhà, muốn biết chỗ ở của nàng.

Cho dù bất đắc dĩ, nàng không thể không đồng ý để hấn đến nhà nàng, nhưng không thể cho hấn ở lại.

Hấn không có cho nàng đáp án chính xác, chỉ là thúc giục nàng về nhà.

Không nghĩ tới lúc ấy nàng không kiên trì hỏi rõ đáp án, hấn tựa như kẹo da trâu dính nàng không tha, nàng chỉ có thể bất đắc dĩ không nỡ đuổi hấn ra khỏi nhà nàng, để hấn ngủ ở trong phòng của nàng.

Nói thực ra, tình trạng của Dận Lễ, Tô Ngọa thực yên tâm, hấn căn bản là đã gần bình phục, nhưng vẫn không chịu rời đi, mà sự thật cần bận tâm là, hấn phải ở lại nhà còn nàng, cùng Tề Tiểu Hỉ đi làm ở phường dệt.

Nàng sau khi rời đi không bao lâu, hấn đi ra nhà gỗ, đi vào tiểu viện tử, sắc mặt trở nên hết sức nghiêm túc.

“Xuất hiện đi!”

Hấn và Tô Ngọa cùng nhau xuống núi, trở lại nhà nàng, hấn nhận thấy được người của hấn âm thầm đi theo hấn, chẳng qua là khi Tề Tiểu Hỉ cùng Tô Ngọa ở bên cạnh, mà hấn cũng không có trong tình huống nguy hiểm tính mạng, vì thế không cho bọn họ hiện thân, bọn họ đành phải trốn ở một bên, tùy thời bảo hộ, phối hợp hấn.

Hai đạo nhân ảnh lập tức xuất hiện ở trước mặt của hấn, một người là Ngân Quang thủ lĩnh ám vệ của hấn, còn người kia là Trần Đình thống lĩnh hộ vệ của hấn, hai người đều đối với hấn trung thành và tận tâm, hấn cũng thập phần tín nhiệm bọn họ.

Trần Đình tiến lên từng bước, đem hai bình sứ một trắng một đen giao cho hấn, cung kính bẩm báo, “Vương gia, hoàng thượng biết người bị tập kích, bị trọng thương, riêng phái người ngựa nhanh tám trăm dặm khẩn cấp, đem hai lọ thuốc tốt nhất tận tay đưa cho thuộc hạ, muốn thuộc hạ cần phải đem thuốc giao cho Vương gia, một lọ là viên thuốc bổ huyết bổ tức, một lọ còn lại là kim sang dược đối với miệng vết thương khép lại thập phần có ích.”

” Vết thương trên người bổn vương đã lành lại, bất quá vẫn là nhận lấy ơn trạch của hoàng thượng. Đúng rồi, hoàng thượng còn có chỉ thị gì không?”

“Có, hoàng thượng biết người sau khi bị thương, long nhan phần nộ, muốn bọn thuộc hạ đem phản tặc ám sát người bắt lại, cũng tra ra kẻ chủ mưu phía sau, muốn thay người báo thù, còn nói chờ sau khi điều tra vụ việc này, phải báo cáo lên trên ngày lập tức.”

“Ân, vậy người có nói cho hoàng thượng, bổn vương thương thế thập phần nghiêm trọng, muốn ở Giang Nam tĩnh dưỡng ba, năm tháng mới có thể quay về kinh sao?” Dận Lễ nở nụ cười không mang hảo ý.

“Có, cho nên hoàng thượng mới đặc biệt ban cho hai lọ thuốc này, chúng nó là do hoàng thượng bỏ ra một khoản kinh phí lớn, mệnh lệnh thái y viện sắc, chế thành trân quý dược phẩm, cam đoan trong một tháng có thể làm cho Vương gia hoàn hảo như lúc ban đầu.” Trần Đình mặt không thay đổi nói.

“A. Ý hoàng thượng, không phải là muốn bổn vương một tháng sau quay về kinh, phải không?”

“Đúng vậy.”

“Tốt lắm, Trần Đình, người dùng ngựa nhanh tám trăm dặm, thay bốn vương quay về hồi báo hoàng thượng, nói bốn vương nhận được phẩm người đã ban, khấu tạ hoàng ân, bắt quá bởi vì phải điều tra vụ ám sát rõ ràng, còn hơi bận tâm suy nghĩ, thậm chí ngay cả những chuyện xấu cũng lủ tham quan vô lại ở Giang Nam đều bị bốn vương đào ra rồi, nếu người muốn những sự tình có thể có kết cục viên mãn, tốt nhất lại cho bốn vương thêm một ít thời gian lưu lại Giang Nam.”

“Phải” Trần Đình vẫn như cũ mặt không chút thay đổi, nội tâm lại hết sức rối rắm, rõ ràng vương gia sớm nắm giữ rất nhiều chứng cứ, chỉ cần hoàng thượng lại phái khâm sai tới đón, là có thể lập tức trở về kinh, lại cố ý lấy cớ tìm kiếm chứng cứ, muốn lưu ở Giang Nam du sơn ngoạn thủy kiêm ngắm mỹ nhân, còn muốn hấn thuộc hạ số khổ này thay hấn chống lại hoàng mệnh, thật sự rất phức tạp.

Hiển nhiên, hoàng thượng cùng vương gia là thân huynh đệ, bản tính phúc hắc cũng không nhỏ, hai huynh đệ tụ cùng một chỗ, tính kế, âm mưu, chỉ biết phát sinh lại tình huống phức tạp, nếu không phải hấn sớm bị vương gia huấn luyện hồi lâu, không quen, nhất định sẽ bị bọn họ như vậy làm sợ tới mức trái tim đình chỉ đập.

Lúc này, đứng ở một bên yên lặng này giờ bỗng lên tiếng, “Vương gia, chỉ sợ hoàng thượng sớm hiểu được sự tình phát triển, mới có thể lần nữa thúc giục người trở về, chiều này có lẽ không khả thi đối với hoàng mệnh.”

Dận Lễ nhìn Ngân Quang liếc mắt một cái, khẽ cười một tiếng, “Xem ra người rời chủ tử nhà người nhiều năm như vậy, cũng không quên tính tình của hấn!”

Trước khi tân hoàng đăng cơ, Ngân Quang từng là một trong ám vệ của tân hoàng, thập phần đã được trọng dụng, sau lại phái đến bên người Quả thân vương Dận Lễ. Nhận Dận Lễ an bài, hấn cũng tham gia vào trong các phi vụ cơ mật, xem như một trong những nhân vật trọng yếu, cũng làm cho Dận Lễ ở phương diện điều tra xử phạt có lợi rất nhiều.

Nếu trở thành người của Dận Lễ, Ngân Quang tự nhiên là nguyện trung thành với hấn, nghe theo chỉ huy của hấn, cùng chủ tử cũ không còn liên hệ, mượn việc này để hấn thấy được tấm lòng trung thành.

Dận Lễ sau vài lần thử không để lại dấu vết, rốt cục yên tâm trọng dụng Ngân Quang, Ngân Quang cùng Trần Đình đã là trợ thủ đắc lực không thể thiếu của hấn, một ở ngoài sáng, một ở trong tối, làm cho việc hấn đang làm hết sức thuận buồm xuôi gió lại thập phần yên tâm.

“Ngân Quang tôi cuộc đời này chủ tử chỉ có Vương gia.” Hấn ánh mắt lạnh như băng nhìn thẳng ánh mắt Dận Lễ, giọng điệu thập phần kiên định, biểu tình nghiêm nghị, làm người ta nhìn mà phát lạnh.

Dận Lễ cười khẽ một tiếng, “Ngân Quang, người thật là nhàm chán, ngay cả muốn trêu chọc người, người đều mang bộ dáng đứng đắn, nếu bốn vương thật sự không tín nhiệm người, người còn có thể đứng ở chỗ này sao?”

“Dạ, ta chính là không có khiếu hài hước.” Ngân Quang thẳng thắn thành khẩn nói, đáy lòng lại muốn nói, nếu không như thế, chỉ sợ sớm bị chủ tử người trở thành lạc thú đến chơi.

“Chắc, thật không có ý tứ.” Dận Lễ tiêu sái tự nhiên phát phát tay, sau đó nhìn về phía Trần Đình, “Bốn vương hỏi người, bốn vương gặp chuyện, ở hoàng thượng cùng phía chính phủ phương diện thuyết pháp cùng cái nhìn là như thế nào?”

“Danh mục trên nói là phản tặc Thiên Địa hội gây nên, trên thực tế, hoàng thượng thập phần rõ ràng, cùng Vương gia lần này xuống Giang Nam tra xét ba quan thương quản lý hàng dệt bằng máy cấu kết có liên quan rất lớn.”

Ngân Quang tiếp tục bẩm báo, “Cho nên hoàng thượng công khai ra lệnh Trần đại nhân, muốn hấn nghe theo sai khiến vương gia, tiếp tục ở ngoài sáng điều tra việc này, mà tôi thì âm thầm trong tối điều tra nghe ngóng, có chút manh mối, xin hướng vương gia báo cáo.”

“Ân, nói đi!”

“Lần này chuyện của vương gia, ở bên ngoài cùng Thiên Địa hội có liên quan, đó là Tô Phong Vân cùng Tô Châu tri phủ Lâm Hưởng Tinh đại học nhân cô ý giá họa cho phản tặc Thiên Địa hội, làm cho hoàng

thượng cùng vương gia không nghĩ ngờ đến trên đầu bọn họ, trên thực tế, lại đối với việc vương gia lần này tới Tô Châu mạnh mẽ vang dội lại thiết diện vô tư cảm thấy thập phần phần hận, mới có thể bỏ ra số tiền lớn thu mua sát thủ giang hồ.”

“Hừ, thật sự là phần rồi! Lâm Hưởng Tinh tham quan này bị bốn vương tra ra ăn hối lộ trái pháp luật căn cứ chính xác, đã nghĩ giết người diệt khẩu, mà Tô Phong Vân là người đứng đầu phường dệt may bằng máy nổi danh, mới có may mắn vì hoàng thất công hiến hàng dệt may tinh xảo, lại nghiệp quan cầu kết, trong đầu tràn đầy ích lợi cùng tính kế, bốn vương nếu không đưa hắn tru di tam tộc tịch biên tài sản, thật đúng là thực xin lỗi hắn.” Dận Lễ cười lạnh nói, đôi mắt phát ra sát khí lạnh lẽo. nữ tử cứu ngài là con gái riêng của Tô Phong Vân, này. . . .” Trần Đình nghe được tru di tam tộc tịch biên tài sản, vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Dận Lễ lạnh lùng quét mắt nhìn hắn một cái, “Điểm ấy còn cần người nhắc nhở bốn vương sao? Nàng nhưng là cùng người cha tiểu nhân lòng tham không đáy đáng khinh cách biệt một trời, dù sao bọn họ cũng không thừa nhận nàng, cho dù tương lai bốn vương muốn xử trí bọn họ, cũng cùng nàng không quan hệ.”

“Dạ, thuộc hạ không nghĩ chu toàn.”

“Ân, bốn vương còn có thể ở trong này lưu lại vài ngày, bọn họ tuyệt sẽ không nghĩ đến bốn vương trốn ở chỗ này, mấy ngày nay người lấy thân phận Đô thống đại nhân, giả bộ còn tìm kiếm bốn vương bị rơi xuống, làm cho bọn họ lơ đãng phòng bị, cũng liền dễ dàng tìm được sơ hở cùng chứng cứ liên quan của bọn họ.”

“Vương gia, người ở nơi này, nếu là người nhà Tô cô nương phát hiện được, có thể sẽ đối với kế hoạch có điều gây trở ngại.”

“Yên tâm, Tô gia chỉ có Tô Phong Vân lão nhân kia gặp qua bốn vương, mà hắn luôn luôn đối với Ngọa thờ ơ, chỉ để ý nàng có thể thay hắn mang đến bao nhiêu lợi ích trên thương trường, nói không chừng chờ bốn vương lúc này rời đi, hắn cũng không biết!”

“Nếu vương gia đã quyết định, ta nhất định phối hợp kế hoạch của vương gia.” Trần Đình cung kính nói.

“Ân, bọn hắn bây giờ nhất định đang dắc ý kế hoạch của mình thập phần thành công, Trần Đình, liền thừa cơ hội này, cùng các đại nhân 3 vùng Giang Ninh, Tô Châu, Hàng Châu cùng ba trùm hàng thêu dệt máy chu toàn, Ngân Quang phái người ở trong bóng tối bảo hộ bốn vương, làm cho bốn vương có thể tùy thời truyền đến, âm thầm cùng Trần Đình hoàn thành nhiệm vụ.”

“Vâng” hai người bọn họ cùng kêu lên đáp.

“Ân, các người trên người có bao nhiêu bạc? Đều đưa ra, cấp bốn vương ứng khẩn cấp.” Ngày đó bị đuổi giết thì trên người hắn bạc vốn là không nhiều lắm, hiện tại ở tại chỗ Tô Ngọa, hết thấy đều cần bạc, hắn cũng không có thói quen để nữ nhân đưa tiền, quả thực làm nhục tự tôn và mặt mũi nam nhân của hắn.

“Vâng” hai người bọn họ đem bạc cùng ngân phiếu trên người tất cả đều lấy ra, ít nhất cũng có mấy chục vạn lượng.

“Tốt lắm, các người đều đi mau lên! Còn có, bốn vương muốn các người điều tra sớ phụ của Tô Ngọa, có tin tức gì không?”

Trần Đình cùng Ngân Quang đối liếc mắt nhìn, đồng thời lắc đầu.

“Không có đầu mối, người này rất thần bí, làm việc lại thập phần bí mật, căn bản không có người biết nàng.” Trần Đình mở miệng.

“Xem ra sớ phụ nàng là có toan tính muốn bảo trì cảm giác thần bí, các người tiếp tục điều tra, cũng đến nhà gỗ trên núi kia đi điều tra một phen, có bất kỳ tin tức, lập tức hướng bốn vương hồi báo, bốn vương có việc tự động sẽ tìm các người tới.”

“Vâng” hai người bọn họ lập tức xạ thủ gọn gàng rời đi.

Dận Lễ như có suy nghĩ gì đứng tại chỗ, nếu thật có thể tra ra sớ phụ nàng rơi xuống, thậm chí nắm giữ sớ phụ nàng, mời sớ phụ nàng thay hắn công hiến, đối với bọn họ mà nói, là trợ thủ cực kỳ hữu dụng.

Dù sao thân thân hấn được thử dùng qua được liệu thần kì của sư phụ nàng, cái loại viên thuốc trên quý như thế, trên đời ít có, trực giác hấn cho rằng sư phụ nàng có lẽ là hạng người bình thường, hấn nhất định phải tìm cơ hội tự mình gặp nàng một lần.

Nhìn ngân phiếu cùng bạc trong tay, hấn vừa lòng cười, xoay người đi vào nhà gỗ.

Có bạc, hấn là có thể ăn thức ăn tốt hơn đi!

6. Chương 6: Chương 3.2

Nửa đêm, Tô Ngọa đột nhiên tỉnh lại, rốt cuộc ngủ không được, vì thế thật cẩn thận rời đi bên người Tề Tiểu Hỉ đang say bên cạnh, đi vào ngoại thất, muốn đi xem Dận Lễ, vì thế đi vào gian phòng vốn là của nàng.

Đi đến cạnh giường, nhìn hấn ngủ say, nàng nhịn không được vươn tay, vuốt ve khuôn mặt tuần tú, cảm giác mềm mại, làn da của hấn thật phần rất tốt, tốt đến nỗi làm cho thân là nữ nhân bọn ta không khỏi ghen tị, nhẹ nhàng nhéo.

Nàng cùng Tiểu Hỉ đồng thời trở về thì đã đem bữa tối từ bên ngoài mua về đưa cho hấn ăn, hấn tuy rằng không nói gì, nhưng là từ thần sắc hấn hơi nhíu mày cùng buồn bực, nàng biết hấn đã chán ăn đồ ăn nhanh, đáng tiếc thu nhập của nàng không nhiều lắm, không thể cung cấp cho hấn thức ăn ngon.

Lúc trước nàng từ vật liệu may mặc cùng khí thể trên người hấn, nhìn ra hấn là nhân vật nhất định không bình thường, hiện nay nhìn hấn hành động cử chỉ đều thật phần tao nhã, liền chứng tỏ phán đoán của nàng đã đúng.

Dùng qua bữa tối không bao lâu, hấn không nói lời gì rút một chút bạc cùng hé ra ngân phiếu vào trong tay của nàng, muốn nàng ngày mai trước khi về nhà, thay hấn mua vật dụng thường dùng hàng ngày, cũng đến từ lâu đất tiền trong gốc thành, kêu một bàn rượu và thức ăn trở về .

Nàng kinh ngạc nhìn dung mạo tuần mỹ của hấn, cảm thấy chân tướng của hấn là giấc mộng của nàng, không biết khi nào thì tỉnh mộng, hấn rồi sẽ rời đi.

Kỳ thật khi nàng tiếp cận thì Dận Lễ đã cảnh giác tỉnh lại, chính là bất động thanh sắc, âm thầm quan sát nàng muốn làm gì.

Không nghĩ tới nàng chính là không ngừng vuốt ve mặt của hấn, còn cả gan làm loạn nhéo, hấn lớn như vậy, trừ bỏ ngạch nương ra, còn không có người nào khác dám làm như vậy.

Hấn buồn bực, mở to mắt, bắt lấy tay nhỏ bé của nàng trên mặt hấn tác quái, nhanh chóng di chuyển thân mình đem nàng không hề phòng bị kéo đến trên giường, tại dưới thân của mình.

“A! Dận Lễ.” Không để ý kinh hô của nàng, hấn thoải mái mở môi đỏ mọng của nàng.

Nụ hôn như mưa rơi hạ xuống, mê say thần trí nàng, hai mắt sương mù, ngấm khế tên của hấn .

Rất nhanh , hấn dỡ xuống tất cả quần áo trên người cả hai, môi lưỡi lửa nóng dọc theo cổ của nàng đi đến trước ngực của nàng, khinh loạn liếm khiêu khích, từng đợt khoái cảm tê dại nhắm trúng thân mình nàng run rẩy, ngón tay thon dài của hấn vuốt ve da thịt nàng non mềm, tuôn ra ngọn lửa kích tình nồng nhiệt.

Nếu là nàng tự mình đưa tới cửa, hấn làm sao có thể nhịn được không chạm vào nàng, không cần nàng? Hấn biết nàng thích hấn, mà hấn muốn lợi dụng phần yêu thích này của nàng, đem nàng chặt chẽ vòng ôm ở trong ngực của mình.

Tô Ngọa nhịn không được thắp thở gấp ra tiếng, hô hấp của hấn càng lúc càng trầm trọng, tay chuyển động đi xuống, ngón tay thăm dò vào giữa nguồn mật ngọt hai chân nàng, nhẹ nhàng gầy, trêu ghẹo nàng bật ra càng tiếng rên rỉ kiều mỹ, hấn cúi đầu, thật sâu hôn nàng.

Theo cửa hấn hôn môi, cùng hấn ở nàng giữa hai chân trêu đùa mà quật khởi lại khoái cảm nóng bỏng , nàng khó nhịn uốn éo người.

Hắn cười khê một tiếng, tách ra hai chân của nàng, đặt mình ở giữa hai chân nàng, phân thân lửa nóng chống đỡ nàng mật huyết ướt át, qua lại ma sát.

Hai tay của nàng dùng sức bắt lấy bờ vai của hắn, móng tay thật sâu đâm vào cơ thể của hắn.

Đợi cho phân thân lửa nóng thấm đẫm xuân triều, hắn mới từng chút từng chút chen vào trong cơ thể của nàng.

Thật lớn xâm nhập khiến cho thân thể của nàng tưởng đau ê ẩm tê dại, cơ bắp bản năng co rút lại, cứng ngắc, ký ức cảm giác đau đớn hãy còn mới mẻ làm nàng sinh lòng sợ hãi, liều mạng chống đẩy hắn.

“Không cần, ta sợ đau!”

“Đừng sợ, ta có đồ tốt.” Nhìn nàng bộ dáng thống khổ lại sợ hãi, Dận Lễ dâng lên một cổ cảm giác đau lòng xa thường, gờ lên nụ cười xấu xa, đột nhiên rút ra thân thể của nàng, thân thủ sờ lên áo bào vứt trên giường.

Hắn cầm lấy một lọ thuốc mỡ, đổ ra một ít, vẽ loạn ở nàng yếu ớt hoa thượng.

Dù đã bị kinh hách, trên mặt nàng vẫn là nổi lên thẹn thùng đỏ ửng, ấp úng chất vấn, “Người.
Người đem cái gì bôi ở. nơi đó của ta?”

Hắn tà tà cười, tạm dừng trừng mắt nhìn, “Đương nhiên là thứ tốt, cam đoan người tuyệt đối sẽ không lại đau đớn, còn có thể thực thoải mái nha!”

Nàng trừng mắt hắn, sau đó cảm giác được hắn cố ý thoa khắp địa phương ẩn mật truyền đến từng trận mát lạnh, hết sức thoải mái, trong chốc lát lại để cho nàng cảm giác lửa nóng, mật dịch ồ ồ chảy ra bên ngoài cơ thể của nàng, lây dính ngón tay của hắn, mà nàng cũng khó kìm lòng nổi phát ra tiếng rên rỉ mất hồn.

Hắn biết được hiệu đã phát tác, càng thêm không kiêng nể gì tách ra hai chân của nàng, không hề giống lúc trước thông thả di động, mà là hung mãnh đi vào trong cơ thể nàng.

Khoái cảm ma sát làm nàng lại lần nữa rên rỉ ra tiếng, hô hoán tên của hắn.

Tiếng rên rỉ gợi cảm của nàng là liều thuốc kích thích hắn, làm cho hắn tốc độ cùng lực đạo tiến lên mạnh hơn nhanh hơn, điên cuồng kích thích cảm quan của nàng, làm nàng nhắm mắt cùng hắn trầm luân ở cao triều tình ái.

Hắn giữ lấy nàng hết sức, còn cúi đầu thay phiên mút hai bên nụ hoa của nàng, làm cho bội lồi mềm mại trong miệng hắn nở rộ.

Dục hỏa của nàng càng cao hơn tưởng khó nhin, cảm thụ được hắn mỗi một cái va chạm đều tới chỗ sâu nhất trong cơ thể, đem nàng cả người lấp đầy, dững đạo một trận co rút, đưa hắn hút vào càng sâu, làm cho hắn điên cuồng hung hăng đụng chạm lấy nàng, thẳng đến trước mắt bạch quang lóng lánh, một đạo nóng rực phun tiến trong cơ thể của nàng, thiếu chút nữa mất đi ý thức.

Tô Ngọa chủ động hôn hắn, cắn cắn môi của hắn, học phương thức của hắn, bắt đầu trên chọc dục vọng của hắn, cũng ngược lại khinh mút vành tai của hắn.

Hắn thở hắt vì kinh ngạc, lập tức thấp thở hổn hển.

Nàng khê cười một tiếng, cảm thấy hiệu quả không sai, hắn là tiếp tục không sai, vì thế gần sát thân hình của hắn, cắn cắn da thịt của hắn, lưu lại một vết đỏ, tay nhỏ bé trơn hướng bụng dưới của hắn, sờ lên dục vọng hắn cứng rắn như đá.

Dận Lễ thân mình trở nên cứng ngắc, rốt cuộc không thể chịu đựng được, đem nàng đặt ở dưới thân, cúi đầu, đột nhiên hôn môi của nàng.

Nàng bị nhiệt tình của hắn nhóm lên, cũng nhiệt liệt đáp lại hắn.

Hắn gầm nhẹ một tiếng, cắn cắn thân hình nhỏ nhắn mềm mại của nàng, ngực, đồng thời khom gối tách ra hai chân của nàng, hướng về phía trước để ở non mềm sớm ướt át của nàng.

Nàng nhẹ giọng yêu kiều, “Cầu người Dận Lễ, yêu ta.”

Hắn vươn hai ngón tay, sáp nhập trong cơ thể của nàng, chậm rãi kéo ra đưa vào .

Từng đợt khoái cảm làm nàng không tự chủ được đón ý hắn, phát ra rên rỉ mất hồn càng nhiều hơn.

Hắn lấy lại tốc độ kéo ra đưa vào, nháy mắt làm nàng tới thiên đường vui thích, trong cơ thể xuân triều lưu tiết ra, xụi lơ trong lòng hắn, cũng không nhúc nhích.

Ôn nhu hôn hạ môi cánh hoa của nàng, hắn cuốn thân thể của nàng, làm nàng quỳ sấp ở trên giường, lại lần nữa tách ra hai chân của nàng, dục vọng nam tính nhảy vào trong cơ thể vẫn bị vây bởi trạng thái đạt cao trào.

” Ngọa bảo bối, chỉ cần là người muốn, ta nhất định sẽ thỏa mãn người.”

Hắn vịn bờ eo của nàng, tốc độ nhanh hơn, tăng thêm lực đạo, mỗi một cái cũng làm cho nàng có khoái cảm mất hồn, nhịn không được nhắm mắt lại, hưởng thụ vui thích trước nay chưa có.

Thẳng đến hai người đồng thời tới cao trào cao nhất, hắn ở một khắc cuối cùng nhảy vào chỗ sâu nhất trong cơ thể của nàng, phun ra chất lỏng nóng rực, làm nàng nhận toàn bộ hắn. . . .

Thở dốc trong chốc lát, Dận Lễ xoay người ôm lấy nàng, làm nàng uốn tạy trong ngực của hắn, quỳ lườn vỗ về bên trái của nàng.

Nàng mệt mỏi đến cực điểm, hỗn loạn ngủ.

Không biết ngủ bao lâu, trong lúc còn mơ màng ngủ, Tô Ngọa lại bị Dận Lễ quấy rầy làm tỉnh, cả người nóng lên than nhẹ ra tiếng, bắt đầu một màn kích tình thiêu đốt, hắn giống như một dục thú không biết thỏa mãn, quần quít lấy nàng muốn một lần lại một lần.

Tình dục quá độ, kết quả là nàng ngủ thẳng buổi sáng còn bò không dậy nổi, hắn lại vẽ mặt quan lộ rộng rãi, sáng khoái tinh thần, nhìn nàng nghiêng răng nghiêng lợi, mãnh liệt trừng mắt hắn, muốn phát hỏa, bắt đắc dĩ mí mắt phát run muốn ngủ. Cuối cùng, đánh không lại mệt mỏi xâm nhập, nàng lại lần nữa nặng nề ngủ.

Dận Lễ mặc chỉnh tề xong, ra khỏi phòng, đi vào tiểu phòng, nhìn đến Tề Tiểu Hỉ ngồi ở kế bên cái bàn bày đồ ăn sáng.

“Tề cô nương, phiền toái người giúp Ngọa xin phép.” Hắn vừa nói vừa ở một bên ngồi xuống ghế. Tề Tiểu Hỉ để đĩa xuống, vẽ mặt nghiêm túc nhìn hắn, nghiêm túc nói: “Ta sẽ thay Ngọa tỷ xin phép, chính là người đối với nàng đến tốt cùng có tính toán gì không?”

“Nếu không có thấy người cùng Ngọa tình đồng tỷ muội , ta không có trả lời vấn đề này, nhưng là ta cảm giác được người là thiệt tình quan tâm nàng, cho nên ta nói cho người biết, ta sẽ đối với nàng phụ trách.”

“Tốt lắm, người nói rồi, người nhớ kỹ, nếu là người không có làm đúng lời đã nói..., ta tuyệt đối sẽ thay tỷ lấy lại công đạo.” Tề Tiểu Hỉ không còn là nữ tử nhu nhược, vì hạnh phúc bạn tốt mà chiến đấu hăng hái kiên trì.

Chưa từng có người dám trước mặt của hắn uy hiếp đe dọa hắn, giả sử thật sự có, chỉ sợ không biết đã sớm chết đi nơi nào, bất quá hắn cũng có chút kinh ngạc, Giang Nam tiểu cô nương ôn nhu yếu ớt cư nhiên vì bạn tốt, như thế dũng cảm cùng hắn giằng co.

“Tốt, thật sự là rất tốt, Tề cô nương, không uống phí Ngọa đem người trở thành thân sinh muội muội bình thường chiều cố, nếu không có có nàng, người như thế nào lại có hôm nay? Sớm bị mẹ kế của người bán, thế nào còn có thể đứng ở chỗ này theo ta sống giọng?”

Tề Tiểu Hỉ sắc mặt trắng xanh, “Người. . . . Người tại sao phải biết được rõ ràng như thế?” Nam nhân này tuy rằng tuấn mỹ, vẽ mặt tựa tiểu phi tiểu lại hiểu rõ hết thảy lại làm cho đáy lòng nhân từ cảm thấy sợ hãi.

“Ta cuối cùng biết được cùng ta nữ nhân giao tiếp đều là những người nào đi? Bất quá người cũng không tệ lắm, hiểu được đạo lý tri ân báo ân, Ngọa có người tri tâm muội muội như vậy, ta cũng vì nàng cảm thấy

vui mừng. Yên tâm, mẹ kể cùng cha đối với người làm những chuyện như vậy, ta sẽ bắt bọn họ cho người một công đạo.”

Nghe hẳn lời nói tràn đầy tự tin, Tề Tiểu Hỉ có chút kinh ngạc: “Người nghĩ làm cái gì?” Như thế nào nàng có một loại cảm giác cha nàng cùng mẹ kể gặp tai vạ đến nơi ?

“Đừng lo lắng, ta sẽ không đối với bọn họ thế nào, chỉ biết đem công đạo thuộc về người đòi lại thôi!” Dận Lễ lộ ra không có hảo ý tươi cười, ý vị thâm trường nói.

Ngọa tử vì sao vì trêu chọc nam nhân phúc hắc bụng đen này? Tề Tiểu Hỉ không khỏi thở dài. Đây là kết cục không muốn xa rời sắc đẹp, bình thường càng xinh đẹp này nọ, càng là độc dược trí mạng a!

7. Chương 7: Chương 4.1

Dận Lễ mặc áo choàng màu lam, trên eo đeo một vòng trang sức bằng vàng, trên đó có đeo một ngọc bội, tuy là cho hẳn chỉ là thường dân, lại không thể che hết khí chất tôn quý, cặp mắt chuyên chú nhìn phía trước không xa, tiểu cô nương tò mò nhìn ngắm tứ phía.

Hôm nay hẳn thay Tô Ngọa xin phép xong, nàng bị hẳn ép buộc đến giữa trưa mới thôi, vì thế hẳn mang theo nàng xuất môn ăn cơm cũng đi dạo, dao găm vui vẻ cơ hồ muốn nhảy dựng lên, như thế dễ dàng thỏa mãn nàng, nhưng lại làm cho hẳn ngây ngốc nhìn theo.

Nhìn nàng sôi nổi, tươi cười ngọt ngào chưa từng biến mất, cặp mắt bận rộn đông nhìn xem, tây nhìn sang, hẳn biết những năm gần đây nàng ở Tô gia chịu nhiều đau khổ, không nghĩ tới nàng có thể ở trong hoàn cảnh khốn khổ như vậy vẫn như cũ bảo trì cá tính lạc quan cởi mở.

Hắn muốn biết chính mình không chừng mực sủng ái yêu thương nàng sẽ hay không làm hư nàng, trọng yếu nhất là, nội tâm của hẳn ở tận sâu trong lòng có tình cảm yêu thương cùng sủng nịch nồng đậm, muốn theo tâm ý của mình, cũng muốn xem bọn hắn trong lúc đó là do hẳn nhất thời ham vui, hay là tình cảm đã tìm kiếm nhiều năm của hẳn?

Trong lúc suy nghĩ, ánh mắt của hẳn trở nên âm trầm mà thâm thúy, hai tay để ở sau người, ưu nhàn đi tới phía sau của nàng.

“Nếu người thích, ta sẽ mua cho người.”

Bọn họ đang đứng ở trước một gian hàng, gian hàng này buôn bán những món đồ mà ai là nữ tử cũng đều rất thích, trăm cài tóc ngọc trai đủ mọi chủng loại đa dạng, Tô Ngọa cảm thấy hứng thú chọn lựa , Dận Lễ vô cùng thân thiết vòng ôm lấy nàng.

“Không cần, ta chỉ là nhìn xem, dù sao bình thường đều phải làm việc, cũng không dùng đến mấy thứ này.” Nàng ngửi thấy hương thơm nam tính, toàn thân một trận tê dại, hai gò má hơi hơi hiện hồng.

Hắn cầm lấy một trâm cài bằng vàng điểm xuyên Hồng ngọc thạch rũ xuống lay động, cài lên búi tóc của nàng, nổi bật lên khí chất thoát tục bất phàm của nàng, thập phần đẹp đẽ.

“Ân, thoát nhìn rất xinh đẹp, thập phần thích hợp người, liền mua. Lão bản, bao nhiêu tiền?”

“Khách quan, người thật sự là có mắt nhìn hàng, trâm cài bằng vàng này nhưng là chất lượng tuyệt hảo, đeo trên đầu tiểu cô nương cũng muốn phần rạng rỡ, coi như mười hai lượng bạc là tốt rồi.”

“Cái gì? Mười hai?” Tô Ngọa trợn to hai mắt, bộ dáng giống như bị dọa sợ, vội vàng thân thủ muốn lấy trâm cài bằng vàng xuống.

Dận Lễ nhanh ngăn lại nàng, thấp giọng trách mắng: “Người muốn làm gì?”

“Ta không cần, mắc như vậy, một tháng tiền lương của ta cũng chưa tới mười hai lượng, làm sao có thể lãng phí như vậy? Ta nói nhìn xem là tốt rồi, người càng muốn mua.” Nàng vội vàng giải thích, còn muốn đem nó lấy xuống.

Hắn dè lại tay nàng, đem bạc giao cho trong tay lão bản, ” Trăm cái bằng vàng này chúng ta mua.” Sau đó lôi kéo nàng rời đi, “Với ta mà nói, chút bạc ấy không coi vào đâu, coi như làm lễ vật ta tặng cho người, chẳng lẽ ta mua đồ tặng cho nữ nhân của mình, người cũng muốn cự tuyệt?”

Nhìn hắn vẻ mặt kiên định, không cho cự tuyệt, Tô Ngọa đành phải ngậm miệng, nuốt vào lời nói kháng nghị, bất quá đáy lòng thập phần ngọt ngào, dù sao trừ bỏ giá quá đắt bên ngoài, nàng cảm nhận được tâm ý hắn đối với nàng, mà cũng đưa dao găm nàng trân trọng làm lễ vật đầu tiên, nàng phá lệ quý trọng.

Dận Lễ nhìn nàng lộ ra vẻ mặt hạnh phúc thỏa mãn, nhin không được giơ lên khoe miệng, cầm tay nhỏ bé của nàng, ôn nhu nói: “Ta đói bụng, không bằng chúng ta đến tửu lâu phía trước ăn cơm, được không?”

“Ân.” Nàng gật gật đầu, đi theo hắn cùng đi hướng tửu lâu.

Đây là tửu lâu lớn nhất trong thành, giá đương nhiên không thấp, nếu không có tiền, thì không cách nào tiến vào .

Bọn họ vừa tiến vào tửu lâu, tiểu nhị lanh lợi lập tức chạy đến trước mặt bọn họ, cung kính tiếp đón.

“Tiểu nhị, chúng ta muốn chỗ ngồi thanh tĩnh.”

Tiểu nhị vừa thấy y phục trên người Dận Lễ, bộ dáng giàu sang uy quyền, cười đến toe toét, lập tức dẫn bọn họ lên hai thanh nhả.

Lúc này, có mấy khách nhân muốn xuống lầu.

“A! Nhìn xem ai vậy? Như thế nào bộ dạng bình thường, cũng có thể đến tửu lâu cao sang này? Cũng không sợ bẩn địa phương của người ta.” Trong đó một nữ tử mặc cẩm y hoa phục mười bảy, mười tám tuổi không có hảo ý cất cao giọng âm kêu to.

Dận Lễ hơi nhíu mày, quay đầu nhìn về phía nữ tử bộ dáng ẻo lả kiêu cách, bộ dạng mềm mại động lòng người, nhưng là đôi mắt để lộ ra cao ngạo, kiêu kì, không khỏi sinh lòng chán ghét.

“Đại tỷ.” Tô Ngọa không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp gỡ người trong nhà, hướng bên cạnh vừa thấy, còn có đại ca, nhị ca của nàng, cùng với vài bạn bè, đều về mặt cảm hận nhìn nàng.

“Ai là đại tỷ của người? Ít ở trong này làm thân, tửu lâu cao sang như thế là nơi loại người hạ đẳng như người có thể tới sao? Còn có, hiện tại là thời gian bắt đầu làm việc, người dám nhàn hạ? Đại ca.” Tô Giai Giai đột nhiên ôn nhu kêu một tiếng nam tử bên người mặc hoa phục, quay đầu nhìn về phía hắn, “Ta nghĩ quy củ phường dệt chúng ta nên hảo hảo mà chỉnh đốn một phen . Một chút nương nho nhỏ cũng có thể đục nước béo cò , nhất định phải khấu trừ tiền lương của nàng.”

“Ta đã xin phép rồi, cũng không có đục nước béo cò. Hơn nữa, các người yêu cầu ta làm cái gì, ta đều nghe theo, các người hưởng được lợi ích lớn, ta cũng không có hướng các người đòi hỏi cái gì, hết thấy đều dựa vào cố gắng của ta kiếm được.” Tô Ngọa lập tức phản bác.

Trên mặt Tô Giai Giai hiện lên một chút không được tự nhiên, lập tức nói một cách đương nhiên, “Kia thì thế nào? Bắt người làm vài thứ, bất quá chính là cho người báo đáp Tô gia chúng ta đối với người dưỡng dục, thu lưu, nếu không người cho là người bây giờ còn có thể đứng ở chỗ này cùng ta nói chuyện sao? Chớ nói chi là yêu cầu này của chúng ta.”

Ý tứ chính là, nếu như ngay cả mạng cũng bị mất, nàng còn có thể làm được yêu cầu của bọn họ là vì phường dệt thảo bản vẽ khung thêu , cùng với dệt những tấm tơ lụa ,gấm nhiều màu sắc hoa văn sao?

“Người. Ta lười cùng loại người như người nói chuyện.” Tô Ngọa nhìn về phía Dận Lễ, kéo cánh tay hắn, “Người không phải đói bụng sao? Chúng ta đi lên lầu.”

Tô Giai Giai thế này mới phát hiện nam nhân này tồn tại, ánh mắt phút chốc tỏa sáng, tràn ngập ý đồ nhìn hắn, đáy lòng khôn khéo tính toán , đồng thời sinh lòng nghi hoặc, Tô Ngọa tại sao có thể có vận tốt như thế, có thể gặp được nam tử bên ngoài xuất sắc như thế, ăn mặc bất phàm lại khí thế tôn quý?

Nàng chỉ vừa nhìn thấy, chỉ biết nam nhân này là một cực phẩm, nhin không được tiến lên, ngăn trở đường đi của bọn họ, lộ ra lúm đồng tiền như hoa, kiều mỹ nói: “Vị công tử này, xem bộ dáng người, hình như là người bên ngoài tới.”

Dận Lễ gặp qua không ít thiên kim tiểu thư giống nàng như vậy kiêu căng tùy hứng, bị chiều hư, đối với nàng không thể cảm thấy hứng thú, thậm chí còn có chút chán ghét, vừa rồi nàng đối với Ngọa hình dạng độc ác làm cho hắn nhìn lại sinh lòng phiền chán, cho nên cũng không cho nàng nhìn sắc mặt tốt, lạnh nhạt mở miệng, “Ta là người ở nơi nào, cùng người có quan hệ gì?”

Tô Giai Giai luôn luôn tự cho mình rất cao sắc mặt lập tức trở nên hết sức khó coi, “Vị công tử này, ta là hảo tâm mới muốn nhắc nhở người, Tô Ngọa bên cạnh người là con gái riêng của một nữ nhân không biết xấu hổ, người cùng nàng cùng một chỗ, không chiếm được chỗ tốt gì, khuyên người vẫn là mở to hai mắt thấy rõ ràng.”

“Tô Giai Giai, người muốn nói như thế nào ta cũng không để ý, nhưng ta không cho phép người mắng mẹ ta, mẹ ta biến thành như vậy, đều là Tô Phong Vân cùng mẹ người Diệp Phượng Nghi tạo thành, nếu không phải Tô Phong Vân háo sắc hạ lưu..., mẹ ta đã sớm gả cho người yêu thanh mai trúc mã của bà, cũng sẽ không sớm như vậy liền bị mẹ người hại chết, Tô gia các người sẽ có báo ứng.” Tô Ngọa luôn luôn lạc quan yêu đời, vui vẻ với việc giúp đỡ người khác, nhưng là đối với người Tô gia không có ấn tượng tốt, Tô Giai Giai dám ở trước mặt mọi người nói mẹ nàng như vậy, nàng như thế nào cũng không chịu phục.

Tô Giai Giai sắc mặt đỏ lên, muốn lớn tiếng cãi lại.

“Giai Giai, đừng tìm cái loại nữ nhân này tức giận.” Tô Phú Tường cầm tay nàng, âm trầm lại không có hảo ý nhìn chằm chằm Tô Ngọa, lạnh lùng cảnh cáo, “Ngọa, đừng tưởng rằng người có thể thay chúng ta dệt ra những hoa văn trang trí đặc biệt, hoặc là có thể thảo ra bản vẽ họa tiết tinh xảo, cứ như vậy kiêu ngạo lại không biết tốt xấu, phải biết rằng Giai Giai thân phận cũng không phải là con gái riêng như người mà hồng vượt mặt, người tốt nhất an phận chút, nếu không ta sẽ làm người hối hận.”

“Như thế nào? Tô đại thiếu gia, người là đang uy hiếp ta, muốn đem ta bán vào kỹ viện, hay là đem ta đưa cho lão già nào làm tiểu thiếp, phải không? Loại thủ đoạn không từ bỏ mọi cách này, cũng chỉ có Tô gia các người mới làm ra được, nếu không chút tay nghề ấy của ta, cho các người bức bách ta họ Tô, ta còn khinh thường?”

“Đừng cho mặt không biết xấu hổ! Nhìn người qua lại với nam nhân thoát nhìn phi phú tức quý lại không biết lai lịch này, liền làm ra bộ dạng không đem chúng ta xem ở đây mắt, thật sự là không biết cảm thấy thẹn, cũng không sợ người ta là cùng người chơi đùa, nói không chừng là đã nam nhân lừa gạt tình cảm, đến lúc đó bị gạt, nhưng đừng xấu hổ và giận dữ tự sát a!” Tô Quý Tường là Tô gia Nhị thiếu gia, không giống đại ca của hắn cá tính âm trầm, tâm như đá thiết, luôn tính kế để đạt được lợi ích tốt nhất, có thể đến người thân không nhận, hắn là thứ công tử quần áo lụa là, ăn uống chơi gái thường xuyên, là đầu đường thương cuốn cuộn rõ ràng hợp lý, quát tháo bắt nạt là hắn sở trường nhất, khi dễ phụ nữ đàn ông cũng là cường hạng của hắn, cho nên chỉ cần Tô gia cần dùng thủ đoạn bất chính làm mấy chuyện xấu thì đều là hắn ở trong bóng tối phụ trách, hết thảy ở bên ngoài sinh ý đều là Tô Phú Tường ở chuẩn bị.

Tô Phong Vân phụ trách cùng quan viên cùng với các lộ nhân mã kết giao, cũng như lúc rảnh rỗi thì chỉ cần là cô nương hắn coi trọng, tuyệt đối sẽ không từ thủ đoạn tận tình chà đạp, lại vút qua một bên, tùy ý giẫm đạp không thương tiếc.

Tô Ngọa từ nhỏ đến lớn đã trưởng thành trong hoàn cảnh khó khăn gian khổ, đã sớm học được nén giận, không cùng bọn họ xung đột chính diện, bọn họ muốn nàng làm chuyện gì, nàng thuận theo làm xong, cũng bởi vì vậy, bọn họ mới chưa gây cho nàng nhiều phiền toái.

Nhiều nhất chính là như hôm nay như vậy gặp phải trường hợp bị bọn họ dùng ngôn từ nhục nhã một phen, bởi vì bọn họ còn cần thủ nghệ của nàng, cho nên cho dù có lui tới họ khách cùng bạn bè coi trọng nàng, cũng sẽ không đem nàng tặng người, dù sao bọn họ dựa vào nàng kiếm được lợi ích buôn bán là không nhỏ.

“Người. . . .” Tô Ngọa muốn thay Dận Lễ nói chuyện.

Hắn cầm cánh tay của nàng, đem cái đầu nhỏ nhấn kéo vào trong lòng, dùng ánh mắt trấn an nàng, muốn nàng đem hết thảy giao cho hắn, sau đó ngắt đầu, hai mắt sắc bén lại lạnh lùng.

“Chuyện ta với Ngọa, không nhọc các người lo lắng, hiện tại chúng ta muốn lên lầu dùng bữa, nếu các vị không có việc gì ..., xin cho qua.”

Hắn phát ra khí thế không giận mà uy thật sự là quá cường đại, trong khoảng thời gian ngắn làm bọn họ kinh sợ .

Tô Quý Tường là người đầu tiên không phục, nhảy dựng lên, hung tợn nói: “Hảo, rất tốt ! Người là tiểu tử nơi nào? Dám cả gan Tô nhị gia ta đều uy hiếp, người khác sợ người, ta nhưng không có để ý người, chúng ta chính là không cho các người lên lầu dùng bữa, thì như thế nào?”

“Người muốn chết sao?” Dận Lễ giọng điệu đóng băng như sương, ánh mắt nếu có thể giết người, Tô Quý Tường sớm ngã xuống đất mà chết .

Tô Quý Tường ở hắc bạch hai nhà đều có quen biết, hạng người gì chưa thấy qua? Nhưng là giống Dận Lễ như vậy nghiêm nghị không thể mạo phạm , giống như làm trái ý tứ của hắn sẽ gặp được kết cục thê thảm, cũng là hắn chưa từng gặp qua, không tự chủ được từ nội tâm toát ra hàn khí, liên tiếp phát run.

Hắn tự nhận là một tiểu bá vương trời không sợ, đất không sợ, nay lại mặc danh kỳ diệu khuất phục nam nhân xa lạ này làm người ta phát lạnh dưới ánh mắt sắc lạnh ,giống như nhìn thấy người chết, làm cho hắn cả người cực kỳ không thoải mái.

“Người là ai, cư nhiên dám ở trên địa bàn Tô gia chúng ta làm loạn? Ta xem người muốn chết là người. Ôi!”

Không có người thấy rõ ràng là chuyện gì xảy ra, Tô Quý Tường toàn bộ đã bị chặt vật đánh vào hạ bộ, kêu cha gọi mẹ.

Như thế quỷ dị lại ra tay nhanh chóng, hiển nhiên là xuất từ nam tử bên cạnh Tô Ngọa gây nên, ở đây mọi người thoáng chốc sắc mặt đại biến.

Tô Phú Tường nhìn về phía nàng, ngữ điệu mang tính uy hiếp nói: “Người dám cùng nam nhân lâu lổ, ta sẽ đem chuyện này nói cho cha, người thức thời ..., tốt nhất nhanh chút cùng hắn kết thúc, nếu không đến lúc đó không chỉ hắn có việc, mà ngay cả người một lòng muốn bảo hộ Tề Tiểu Hỉ đều đừng nghĩ sống an ổn.”

Hắn so với đệ đệ thông minh hơn, lòng dạ biết rõ nam nhân xa lạ này không bình thường, quyết định không cùng hắn cương đối cương, dù sao hắn đã tận mắt nhìn thấy tình cảnh đệ đệ chịu thiệt, thân thủ đẩy muối muối đang ngậy ngốc, ý bảo nàng đi nâng đệ đệ, tiếp theo lấy ánh mắt âm trầm, tính kế không có hảo ý nhìn Dận Lễ cùng Tô Ngọa liếc mắt một cái, lập tức cùng nhóm bạn bè cùng nhau rời đi.

8. Chương 8: Chương 4.2

Tô Ngọa rung mình một cái

Dận Lễ thấp phần sâu sắc nhận thấy được phản ứng của nàng, dùng sức ôm nàng, an ủi nói, “Đừng lo lắng, hết thảy có ta.”

Hắn ý bảo tiểu nhị dẫn bọn hắn lên lầu hai thanh tịnh, sau khi ngồi xuống, tiểu nhị mang thức ăn nổi tiếng trong điểm tất cả đều bưng lên, sau đó quay đầu, lần đầu tiên thấy nàng lộ ra vẻ mặt tâm sự nặng nề.

“ Ngọa, ta không phải muốn người đừng lo lắng sao? Chuyện của bọn họ đều giao cho ta xử lý, với ta mà nói, bọn họ tất cả đều là nhân vật nhỏ, không đáng kể chút nào.”

“Kỳ thật lúc trước ta đã biết rõ điều kiện xấu xa của bọn họ, bọn họ mới có thể như thế hào phóng cung cấp hiện tại chỗ ở cho ta ở lại, đương nhiên bao gồm chuyện Tiểu Hỉ, hơn nữa ta cũng đều lên kế hoạch tốt lắm. , không nghĩ tới hôm nay thế nhưng lại ở chỗ này gặp bọn họ, còn trở mặt.”

Đột nhiên, hắn ở trên môi của nàng ấn xuống một cái hôn.

Lời nói bị cắt đứt, nàng hờn dỗi trừng mắt liếc hắn một cái, thầm oán nói: “Người làm gì thế ?”

“Ta không muốn nhìn thấy bộ dạng người sầu mi khổ kiêu, lần đầu tiên nhìn thấy người, người luôn cười tủm tỉm , một bộ dáng vô ưu vô lự, ta thích người như vậy, cho nên chuyện hao tổn tinh thần, phiền lòng, liền giao cho ta xử lý.”

“Người không hiểu, chúng ta Tô gia ở Tô Châu xem như thủ phủ, lại lấy hàng dệt bằng máy lập nghiệp, cùng tri phủ đại nhân, với quan viên lớn nhỏ khác đều rất có giao tình, chỉ cần một câu, người liền thăm, trọng yếu nhất là, chỉ cần người đang ở Giang Nam, mặc kệ trốn làm sao, bọn họ đều có biện pháp đối phó người, bởi vì Giang Nam ba phường hàng dệt bằng máy rõ ràng mặc dù là đối thủ, một khi liên hợp lại, đó là thế lực thập phần đáng sợ, nhất là tri phủ đại nhân ba địa phương Tô Châu, Hàng Châu cùng Giang Ninh đều chỉ vì có tiền có quyền làm việc, căn bản mặc kệ cuộc sống dân chúng.”

“Ân, ta cũng nghe nói không ít, xem ra tri phủ đại nhân ba địa phương này hẳn là cần thay người gấp.”

“Hừ, không cần đến lúc đó đối lấy cũng cùng hiện tại giống nhau, có lẽ càng tham, càng tệ hơn, như vậy dân chúng ngày không phải càng khổ rồi?”

“Đừng lo lắng, bây giờ là tân hoàng tiền nhiệm, hoàng thượng một lòng muốn quét dọn tham quan ô lại, nào có khả năng lại phải người so với bọn hắn càng kém đến? Đến lúc đó chỉ cần chứng cứ đầy đủ hết, cam đoan sẽ làm người lạ tai lạ mắt.”

“A. Nói được khẳng định như vậy, giống như người chính là khâm sai tân hoàng thượng phái tới, vừa rồi bọn họ trước khi rời đi, ánh mắt không có hảo ý kia làm cho ta sợ hãi, ta nghĩ ta trước thời gian thực hiện kế hoạch của mình, có vẻ có bảo đảm.”

“Kế hoạch gì?” Hắn tò mò hỏi.

Nàng đang muốn trả lời, tiểu nhị bưng thức ăn lên, tiến vào, vì thế ngậm miệng.

Tiểu nhị đem tất cả thức ăn đặt lên trên bàn, lập tức lui ra.

Dận Lễ thay nàng gấp rau, ý bảo nàng ăn, không quên nhắc nhở: “Đừng chỉ cố ăn, người vẫn chưa trả lời vấn đề của ta ?”

“Ta lại không nói không nói cho người, người gấp cái gì a?” Mỹ thực trước mặt, Tô Ngọa đem tất cả phiền não vứt qua một bên, ăn đến thỏa mãn lại sung sướng.

Hắn nhìn nàng, cảm thấy thức ăn trước mắt đều trở nên ngon miệng, cũng chuyên tâm dùng bữa. Một hồi lâu, nàng cực kì không phong độ trên ghế ngồi, vỗ nhẹ bụng, cười nói: “Đại tửu lâu đồ ăn quả nhiên danh bất hư truyền !”

“Nhìn người ăn được vui vẻ như vậy, về sau ta lại mang người đi đến đây ăn!”

“Không được, ta không kia rảnh rồi, còn phải thực hành kế hoạch của ta, chính là mang theo Tiểu Hỉ mau rời đi.”

Hắn nhíu mày, “Rời đi? Người muốn đi nơi nào?”

“Đương nhiên là rời đi địa phương quỷ quái này a! Ta đã sớm biết người Tô gia bọn họ không một ai thứ tốt, lúc trước đâu có điều kiện, tùy thời cũng có thể biến hóa, người a! Còn dựa vào chính mình là tốt nhất, ta liền không tin, bằng ta cùng Tiểu Hỉ – hảo thủ nghệ, còn sợ đối chết sao? Chính là lúc này rời đi trước, dù sao cũng phải tồn tại chút vòng vo, hơn nữa chuyện phát sinh hôm nay, ta kiên trì hơn nhất định phải trước tiên rời đi, nếu không không biết bọn họ sẽ như thế nào gây phiền toái cho ta.”

“Cho dù bọn họ muốn tìm người gây phiền toái, cũng còn có ta a!”

“Ta lại không nói người không đáng tin cậy, chỉ là của ta không thể cho người thêm phiền toái, trọng yếu nhất là, Tiểu Hỉ cũng làm ta thực lo lắng, người không biết, đại ca của ta sớm liền coi trọng nàng, nếu không bình thường không có ta gắt gao che chở, nàng chỉ sợ khó thoát khỏi giống mẹ ta số khổ đồng dạng vận mệnh bi thảm.” Nàng phần hận khó khăn nói, trong mắt có nồng đậm bi thương.

Dận Lễ đem nàng kéo vào trong lòng, “Ngọa, nếu người hận bọn hắn..., ta sẽ báo thù cho nàng.”

Tô Ngọa lắc lắc đầu, miễn cưỡng bài trừ tươi cười, “Ta mới không hận bọn họ, cũng không còn muốn báo thù, cừu hận này, tựa như đao hai lưỡi, bị thương người khác, cũng đồng dạng đem mình biến thành vết thương chồng chất, ta mới không ngốc như vậy, bất quá, cố tình làm cho mình tâm hồn trở nên vụn vụn, biến thái, hơn nữa bọn họ mới không cái giá đó, để cho ta lấy nhân sinh chính mình tốt đẹp chôn cùng.”

Tuy rằng thân là người của hoàng thất, nhưng là hắc tử nhỏ cùng hắc ngạch nương ném trải hết nhân tình ấm lạnh, không khỏi hận đời, muốn tranh giành khẩu khí, cũng muốn giúp ngạch nương hắc tử giận, làm cho năm đó hắc tử và mẫu thân đều nghĩ trên đời không còn người tốt, không nghĩ tới nàng quang minh chính đại nói ra thật sâu rung động tim của hắc tử, làm cho hắc tử mở rộng tầm mắt.

Thân phận hoàng tử tôn quý cùng cẩm y ngọc thực, làm cho hắc tử so với nàng không biết may mắn gấp bao nhiêu lần, ngay cả sẽ bị khi dễ, lại còn có tứ ca cùng thập tam ca chiếu ứng hắc tử, làm cho cuộc sống của hắc tử quá thuận lợi.

Ngạch nương đối với hắc tử nói, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, những người đó thì sẽ gặp điều may mắn, hắc tử lại như thế nào đều nghe không vào, đáy lòng vết thương vĩnh viễn đều tồn tại, không nghĩ tới bây giờ nghe được lời nói này của nàng, thâm tâm đã bị thật lớn đánh sâu vào, cũng làm cho hắc tử càng thêm cảm giác được vẻ đẹp của nàng.

“Ngọa, người nói nói đúng, quả thật không cần thiết cùng những người đó tru di tam tộc, bất quá ta còn phải ở trong này đợi một thời gian ngắn, đem sự tình xử lý, không bằng người cùng Tiểu Hỉ nghe theo sắp xếp của ta, trước tìm một chỗ trốn đi, đến lúc phải về kinh thành thì các người cùng ta cùng nhau rời đi, như thế nào?”

“Người là người kinh thành?”

“Đúng, ta là người kinh thành, người còn có cái gì muốn hỏi đấy sao?”

“Ta. Ta nghĩ, bằng không ta cùng Tiểu Hỉ rời đi trước, sau đó. Ngọa.”

Hắc tử cường hôn nàng, thẳng đến nàng cơ hồ thở không nổi, mới buông nàng ra, dùng ánh mắt không tốt nhìn nàng.

“Người mơ tưởng! Người là nữ nhân của ta, ta không bảo vệ người, ai bảo hộ người? Những người đó, ta không có toan tính.” Hắc tử nói được tràn đầy tự tin.

Tô Ngọa dùng ánh mắt hoài nghi nhìn hắc tử, “Cho dù ta mới vừa nói bọn họ dựa vào là tri phủ đại nhân, người cũng không sợ, vậy tỏ vẻ xuất thân cùng lai lịch của người tuyệt đối không đơn giản, chính là người nhìn còn trẻ như vậy, bất quá hai mươi lăm, hai sáu tuổi, dù thế nào lợi hại, có thể đấu với quan viên sao? Trừ phi người là hoàng thân quốc thích, hơn nữa lai lịch không nhỏ, mới có thể.” Nói đến sau, nàng có chút đùa cợt đắc ý.

Dận Lễ biểu tình nghiêm túc nhìn nàng, nghiêm túc hỏi: “Nếu ta thật sự là hoàng thân quốc thích, người sẽ bị ta dọa chạy sao?”

“A?” Nàng trong khoảng thời gian ngắn ngây ngốc, không nghĩ tới hắc tử sẽ hỏi như vậy, cũng không còn nghĩ đến vấn đề của hắc tử.

Nhìn nàng bộ dáng ngây ngốc đáng yêu, hắc tử không được cười khế một tiếng, chế nhạo hỏi: “Như thế nào, như vậy đã bị ta dọa ngốc?”

Sắc mặt nàng hiện hồng, không khách khí một chữ võ lòng ngực của hắc tử, “Người sẽ không phải là cố ý làm ta sợ a?”

“Nếu ta nói không phải?”

“Chẳng lẽ người là con vương gia gì đó? Vẫn là khâm sai đại thần gì đi?” Nàng cố ý đoán.

Mắt của hắc tử hiện lên tinh quang, “Người cứ nói đi?”

“Ta mới không cần ở trong này cùng người hồ nháo, dù sao chúng ta ăn no, hãy mau trở về đi! Vừa rồi náo loạn cái kia vừa ra, để cho ta cảm thấy rất không yên tĩnh, vẫn là trở về thu thập hành lý, chờ Tiểu Hỉ vừa về tới nhà, chúng ta đi ngay.” Nàng đứng lên, chuẩn bị rời đi.

Dận Lễ bất mãn hết sức giữ chặt nàng, “Ta đây đâu?”

“Đương nhiên là cùng đi! Người không phải nói muốn tìm địa phương an trí ta cùng Tiểu Hỉ, chờ người vừa xong xuôi chuyện, chúng ta sẽ cùng nhau trở lại kinh thành?”

“Người thực nguyện ý cùng ta cùng nhau trở lại kinh thành?” Hấn mừng rỡ không thôi.

“Ta cũng không phải người gốc, nơi này cách kinh thành xa như vậy, ta cùng Tiểu Hỉ đều là cô nương, dọc theo con đường này cũng không biết yên tĩnh không an toàn, còn không bằng đi theo người tương đối khá.”

“Thật tốt quá.” Hấn cầm hai tay của nàng, chân thành nói: “Ngoạ, người yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo đối đãi người hết mực, một khi trở lại kinh thành, ta liền cưới người nhập môn, được không?”

Tô Ngoạ phút chốc mở to mắt, rất khiếp sợ. Nàng không quá muốn cùng người nam nhân này trong tương lai, chỉ tham luyến hiện tại cùng hấn cùng một chỗ ngọt ngào, dù sao bọn họ là theo quan hệ thể xác mới trở nên thân mật, điều này làm cho nàng nghĩ như thế nào đều thực không có cảm giác an toàn.

Bây giờ nghe nói hấn muốn cưới nàng nhập môn, nàng hấn là phải cảm thấy cao hứng, nhưng là như thế nào có một tia bất an?

“Người. Người xác định muốn cưới ta nhập môn nhà người ?”

“Đúng a!”

“Vì sao?”

Hấn lộ ra bất khả biểu tình tư nghị, tựa hồ đối với nàng truy vấn như vậy cảm thấy thực nghi hoặc.

“Người cũng đã là nữ nhân của ta rồi, không nhập môn nhà ta, chẳng lẽ người còn muốn cùng nam nhân khác cùng một chỗ?”

“Dận Lễ, người biết rõ ta chỉ thích thưởng thức mỹ nam, cũng sẽ không làm ra chuyện bại đức khác người , nếu theo người, chẳng lẽ còn có tâm tư khác?” Nàng toát ra “Người chính là như vậy xem ta” ánh mắt oán giận.

Hấn cảm thấy áy náy, vội vàng muốn đem nàng kéo vào trong lòng.

Nàng kháng cự mãnh liệt đẩy hấn, chính là khó chịu hấn chạm vào, bất đắc dĩ đánh không lại hấn sức mạnh đại nam nhân .

“Được rồi! Đừng nóng giận, ta yêu Ngoạ, ta nói sai nói rồi, hướng người chịu tội, nhưng là người cũng phải đáp ứng ta, chờ chúng ta quay về kinh , người sẽ nhập môn vào nhà ta.”

“Người vẫn chưa trả lời ta, tại sao muốn ta nhập môn ? Chẳng lẽ đơn giản là ta và người cùng một chỗ, cho nên người sẽ đối ta chịu trách nhiệm?”

“Người rốt cuộc muốn hỏi cái gì?”

“Ta muốn biết, người có phải hay không yêu thích ta? Nếu người đối với ta là có cảm tình , ta đương nhiên nguyện ý cùng người tư thủ cả đời, nếu người chính là vì muốn chịu trách nhiệm, ta đây.”

“Vậy người muốn như thế nào?” Dận Lễ đánh gãy lời của nàng, hơi hơi giận tái mặt.

“Người vậy là cái giọng điệu gì? Chẳng lẽ người thật sự đối với ta chính là chịu trách nhiệm? Ta lúc đầu cứu người, thật không nghĩ muốn người báo ân, cùng người trên giường mặc dù là ngoài ý muốn, nhưng là không hối hận a! Người thì không thể hào phóng nói, rốt cuộc đối với ta là thích hay vẫn là trách nhiệm sao?”

“Người là đứa ngốc, ta nếu không phải thích người, đối với người không có hứng thú, còn có thể cùng người dây dưa không rõ sao? Nếu thật chính là muốn chịu trách nhiệm, trước hết phải cá nhân an bày người, đợi một thời gian mang về kinh, làm gì cùng người?”

Tô Ngoạ khoe miệng mỉm cười, “Người là thật sự yêu thích ta ? Thật tốt quá, ta cũng rất thích người, rất sợ người sẽ phát hiện cảm tình của ta, tạo phức tạp cho người, cho nên ta cái gì cũng không dám nói, người cũng yêu thích ta, ta đương nhiên muốn nhập môn nhà người , làm thê tử của người.”

Nhìn nàng lúm đồng tiền như hoa, Dận Lễ thực thư thái, cùng nàng chung một chỗ, hạnh phúc cùng khoái hoạt luôn dễ dàng như vậy đạt được, chính là nghe được nàng nói nguyện ý làm thê tử của hấn thì mắt của hấn màu hơi trầm, không biết nàng là có thể chấp nhận hấn thê thiếp thành đàn là chuyện thực?

Hắn hoàn toàn không ý thức được chính mình như thế coi trọng cảm thụ của nàng, đã vượt qua cảm giác đối những nữ nhân kia, thử tính hỏi: “Ngọa, ta hỏi ngươi, Tô lão gia trừ bỏ Tô phu nhân bên ngoài còn có nạp thiếp ?”

“Tô phu nhân là một nữ nhân hay đồ kị, đương nhiên không cho Tô lão gia nạp thiếp , chính là nàng nhiều năm không sinh được con, dù thế nào không muốn, vì nỗi dõi tông đường, cũng không thể không đáp ứng cho trượng phu nạp thiếp , không nghĩ tới tiểu thiếp vào cửa không đến một tháng, nàng lại có bầu, sinh hạ Tô gia đại thiếu gia, Nhị thiếu gia còn lại là tiểu thiếp sinh, Tô Giai Giai cũng là Tô phu nhân sinh.”

“Nguyên lai là như vậy, nói như vậy, ngươi là bởi vì mẹ xuất thân quá thấp, mới không thể vào Tô gia ?”

“Ta cũng không lạ gì! Năm đó ta còn nhỏ, nhưng lúc còn nhỏ, mẹ ta làm lưng vất vả quá độ, sinh bệnh mà chết , bởi vì nàng nhất định phải cố gắng canh củi, thêu, bọn họ mới nguyện ý cho mẹ con chúng ta một con đường sống, vì nương ta, chịu được mọi cách làm khó dễ của bọn họ, mà cái công việc nặng nhọc kia, lại một bộ dáng không tha, vẫn như cũ trải qua trái ô phải ấp ngày.”

“Tô Phong Vân trừ bỏ chính thê ở ngoài, còn cưới tiểu thiếp, thậm chí không ngừng đem nữ nhân đưa vào trong nhà mình, phải không?”

“Hừ, Tô phu nhân hết sức lợi hại, cũng đã rất không cam nguyện làm cho hắn cưới cái tiểu thiếp, vẫn thế nào khả năng làm cho hắn lại ngênh tiền càng nhiều là nữ nhân? Hắn nhiều nhất chính là bên ngoài bao dưỡng nữ nhân, dù sao là có tiền có thể vì nữ nhân hoang phí, nếu không có hứng thú, tựa như mẹ ta như vậy, cũng tự sinh tự diệt. Nói không chừng ở bên ngoài tùy tiện đi lại, đều có thể đụng tới của hắn con trai hoặc con gái riêng!” Nàng châm chọc nói, trong giọng nói có nồng đậm bi ai.

Dận Lễ tâm tư vừa động, đối với nàng sinh ra loại tình cảm thương tiếc, “Ngọa, ngươi yên tâm, ta sẽ hảo hảo thương yêu ngươi, tuyệt sẽ không giống lão Tô Phong Vân háo sắc kia giống nhau vô tình vô nghĩa.”

“Dận Lễ, ta xem ngươi ngôn hành cử chỉ đã tràn ngập khí chất tao nhã cao quý, quần áo hoa lệ lại không tầm thường, khẳng định gia thế bất phàm, giống như ta vậy một bé gái mồ côi, người nhà của ngươi có thể chấp nhận ta sao?”

“Ngu ngốc! Ngươi không cần lo lắng việc này, bởi vì ở trong phủ ta, hết thảy đều là ta làm chủ, ta nói cái gì chính là cái đó, không ai dám có ý kiến.”

“A? Ý của ngươi là nói, cha mẹ của ngươi cũng không ở trên đời rồi?”

“Phụ thân ta mất, mẫu thân của ta tuy rằng cùng ta ở cùng một chỗ, nhưng là y cá tính của nàng, hẳn là sẽ thích ngươi, ngươi cùng nàng giống nhau là người Hán, các ngươi nhất định có thể chung đụng được tốt lắm.”

Tô Ngọa ánh mắt tỏa sáng, “Thật sự là quá tốt.”

Nàng thực đơn thuần, không nghĩ quá nhiều, nếu mẫu thân hẳn là người Hán, như vậy nàng gả cho hắn hẳn là sẽ không vấn đề, nàng biết hẳn là người Mãn, người bình thường Mãn Hán thông hôn là không có vấn đề gì .

Cho dù là hoàng thượng, cũng đều có Giang Nam nữ tử tiến cung làm phi, chính là không thể trở thành hoàng hậu, giai cấp xuất thân trong quý tộc là thấp phần trọng yếu , nàng cũng từng nghĩ tới thân phận của hắn khả năng thấp phần cao quý, sợ chính mình không thể trở thành thê tử của hắn, cho nên mới phải không thêm nghĩ tương lai hai người.

Nếu hiện tại hắn chủ động mở miệng, liền tỏ vẻ đó cũng không phải vấn đề, nàng chỉ cần an tâm chờ bước vào đại môn nhà hắn.

“Ngươi đều nói như vậy, ta nào có không đáp ứng ?”

Dận Lễ tâm tình tốt cực kì, cũng không coi thường hợp, ôm nàng chính là một trận mãnh liệt thân.

“Hảo, ngươi đã đáp ứng rồi, chuyện còn lại liền giao cho ta an bài, hiện tại chúng ta trở về thu xếp đồ đạc.”

“Ân.” Tô Ngọa vui vẻ gật đầu, cùng hắn tay cầm tay đi trở về nhà.

Nghe được nàng nguyện ý về nhà hấn, tâm tình của hấn sung sướng, an lòng.

Hấn không phải không từng có nữ tử yêu thích, chính là nữ tử kiều nhỏ bên người kia ánh mặt trời giống như tươi cười cùng hồn nhiên mang theo khí chất thông minh lạnh lợi, lại thật sâu đích hấp dẫn lấy hấn, dù khiến cho hấn tham muốn giữ lấy càng không thể vãn hồi, hận không thể đem nàng nhét vào đôi cánh của mình, mới có thể chân chính yên tâm.

Nàng tâm tình bay bổng cùng sức sống thanh xuân đều là làm cho hấn đỡ phải khoái hoạt diệu phương, nhân nhi khả ái như vậy, hấn tự nhiên muốn đem nàng giấu đi, không cho nam nhân nào phát hiện, mà hấn cũng thập phần tin tưởng, cho dù nàng chán ghét Tô lão gia trái ôm phải ấp, nhưng cũng tuyệt sẽ không bởi vì các nữ nhân của hấn mà rời đi, bởi vì hấn không phải người cha nhẫn tâm vô tình kia, đối với nữ nhân sung hạnh qua liền xua đuổi như rác, vẫn là không chịu nổi trách nhiệm nuôi các nàng.

Phía trước hấn vì con nối dòng, nhận hảo ý hoàng thượng, tiếp nhận không ít nữ nhân, nhưng cũng không có hiệu quả, mà hấn đối những nữ nhân kia không có bao nhiêu hứng thú, đơn giản mặc kệ.

Thê tử của hấn đưa hậu viện quản lý vô cùng tốt, không có bạc đãi những nữ nhân kia, với hấn mà nói, vậy đủ, dù sao các nàng đối với hấn mà nói, chính là công cụ thay hấn sinh hạ đứa nhỏ, nay hiệu quả không tốt, các nàng lục đục với nhau, tranh thủ tình cảm, liền từ các nàng đi, hấn chỉ xem cuộc vui thì tốt rồi.

Ngọa là nữ nhân đầu tiên làm hấn tâm động lại muốn cận kề, hấn như thế nào đều khó có khả năng thả nàng đi.

Hơn nữa, nam nhân có ba vợ bốn nàng hầu là thập phần bình thường, hấn tin tưởng nàng biết chân tướng rồi, nhất định có thể thông cảm hấn.

Tuy rằng hấn không thể cho nàng danh phận chính thất, nhưng sẽ luôn sung hạnh nàng hết mực bồi thường nàng.

Dận Lễ tự cho là đúng nghĩ, lại không suy nghĩ sâu xa chính mình vì sao chính là không dám hướng nàng thăng thấn, trong nhà hấn có thể từ cùng một đàn tiểu lão bà.

9. Chương 9: Chương 5.1

Dận Lễ động tác rất nhanh, Tề Tiểu Hỉ sau khi trở về, hấn phái Ngân Quang âm thầm chuẩn bị, an bài các nàng vào ở biệt viện Giang Nam của hấn.

Ngôi biệt viện này cạnh phòng nghiêm ngặt, ba lầu, tả hữu các hữu hai tiểu viện, nha hoàn, bà mụ, mười mấy sai vặt, một quần gia, náo nhiệt cực kỳ.

Tô Ngọa thập phần không có thói quen cho người ta hầu hạ, nhưng là nếu hấn kiên trì sung ái nàng như vậy, cũng không phải nàng phản bác tâm ý của hấn không được, mà chính hấn làm một bộ dáng đại lão gia, làm nàng cảm thấy thân phận hai người chênh lệch cùng khoảng cách hai bên quá lớn.

Giờ phút này, mặt trời ánh chiều tà chiếu rọi trên thân nam tử đứng trước sân, làm cho hấn thoát nhìn cao ngất cao lớn, giống như thiên thần, một thân áo bào lụa màu xanh làm tăng thêm vẻ ngọc thụ lâm phong. Một cái bím tóc đen nhánh dài đến bên hông, đó là nàng mỗi sáng sớm sáng sớm đều đã thay hấn tết thành.

Mắt phượng hấn hẹp dài dị thường nóng rực, thường làm mặt nàng nóng lên, nhưng cũng làm nàng si mê không hối hận, lông mày khí khái, hốc mắt sâu, là diện mạo đặc hữu của người Mãn, lại không hiện vẻ thờ ơ lạnh nhạt, mũi cao thẳng, nhưng mà chóp mũi mượt mà, khóe miệng hơi giương, đó có thể thấy được hấn là nam nhân mạnh mẽ, cương nghị.

Nhưng là đừng vì vậy liền coi thường hấn, hấn nhìn thì ôn hòa, kỳ thật ẩn hàm nội liễm khôn khéo cùng lợi hại, cả người tản mát ra khí chất tao nhã cùng thanh thản, mỗi khi như vậy nhìn hấn, đều cảm giác mình thập phần hèn mọn, khoảng cách với hấn dường như thập phần xa xôi.

Rõ ràng hai người bọn họ gần kề như thế, vì sao nàng sau khi hấn an bài vào ở biệt viện, bắt đầu cảm thấy có một khoảng cách vô hình rất xa ngăn cách bọn họ?

Lúc này, trong đầu nàng lời nói của Tiểu Hỉ vang lên.

Tiểu Hỉ trải qua cuộc sống được người ta hầu hạ, qua vài ngày sau, lặng lẽ nói cho nàng biết, trên đời này tuyệt đối không có chuyện tốt đẹp như vậy, nam nhân này gia thế nhất định không chỉ là người có tiền đơn giản như vậy, trên người hắn có một cỗ khí thế tôn quý, đó là ngay cả thân là thủ phủ Tô Phong Vân bọn họ đều so ra kém, muốn nàng để tâm chút, đừng để nam sắc bề ngoài làm mê muội đầu óc, tốt nhất tìm hắn lên tiếng hỏi rõ ràng, bối cảnh có liên quan gia thế của hắn, cùng với trong nhà thế thiếp đã có hay chưa

Ở biệt viện thời gian càng lâu, Tiểu Hỉ nhắc nhở càng làm nàng bất an. Nếu là tin tưởng hắn, vì sao nàng không hỏi xuất thân, cũng cố tình không tự mình nói ra?

Nàng đứng ở góc khuất tiền viện, đang muốn đi lên phía trước, lại phát hiện một đạo bóng dáng nhanh chóng xông ra, không khỏi mở to mắt.

“Chủ tử, Trần đại nhân muốn thuộc hạ tới trước hướng người bẩm báo một tiếng, hắn bí mật đi đón Lý Vệ đại nhân đến Tô Châu, có mật báo cho rằng, hoàng thượng cho Lý Vệ làm Giang Tô tuần phủ kiêm tiếp nhận chức vụ khâm sai đại thần của ngài, ở Giang Nam tính toán lương thực, lấy làm quân dụng chuẩn bị chiến tranh, cũng phối hợp những căn cứ mà người đã tìm ra lúc trước, tội chúng bọn tham quan ô lại. Hoàng thượng chỉ cho người thời gian một tháng, muốn người đem giải quyết tốt công tác xong giao cho Lý Vệ cùng đại nhân Trần Đình, cấp tốc về đến kinh thành, hoàng thượng còn có nhiệm vụ trọng yếu cho người làm.”

“Hảo, ta đã biết. Nếu bọn họ hai người đến, cho ta biết một tiếng, nói chúng ta ở phủ đệ tri phủ đại nhân Tô Châu gặp lại, ta chờ không kịp cấp cho bọn họ dễ nhìn.” Dận Lễ lời nói êm dịu vô cùng, lại mang theo cảm giác lạnh cả người, trong ánh mắt nghiêm nghị đại biểu hắn sắp sửa đại triển thân thủ, cũng nhất định đem bọn tặc nhân dám can đảm ám sát hắn một lưới bắt hết.”Ngân Quang, chúng có thu thập không sai biệt lắm, trọng yếu nhất là, đừng làm cho bọn họ chạy, nhất là bọn thương nhân đáng giận này, chỉ muốn chính mình hưởng thụ, người ngầm sắp xếp có thể thỏa đáng không?”

“Tuyệt đối không thành vấn đề.”

“Tốt lắm, ta muốn bọn họ một người đều trốn không thoát.”

Ngân Quang đột nhiên chuyển động đôi mắt sắc bén, thấy vẻ mặt ngu ngơ, không thể nhúc nhích của Tô Ngọa, lập tức lại nhìn hướng chủ tử, nhắc nhở: “Gia, Tô cô nương.”

Dận Lễ đầu tiên là sửng sốt, nhanh chóng xoay người, thấy nàng, ánh mắt khẽ biến, sau đó vừa đi hướng nàng vừa hạ lệnh, “Ngân Quang, người trước đi xuống, có chuyện gì, lập tức hồi báo.”

“Vâng”

Chờ Ngân Quang lấy phương pháp quỷ dị rời đi xong, Dận Lễ đã đi tới trước mặt Tô Ngọa, mà nàng cũng khôi phục thần trí.

“Các người vừa rồi đang nói cái gì hoàng thượng, đại nhân. Người nói cho ta biết, người đến tốt cùng là ai?” Nàng không cách nào theo đuổi chính mình làm đã điều rồi, quyết định muốn biết rõ sự thật về nam nhân mà nàng chọn làm phu quân nương tựa cả đời này rồi cuộc là ai.

Mà đối mặt với truy vấn của nàng, trên khuôn mặt tuần tú của hắn lộ ra vẻ phức tạp nan giải, nhưng là lòng dạ biết rõ, cho dù hiện tại không nói, sau khi bọn họ quay về kinh cũng phải để nàng biết chân tướng, dù sao hắn là muốn cho nàng nhập phủ, cũng phải cho nàng hiểu được nàng đi theo là tủy đàn ông như thế nào. Nói sau, hắn nguyên bản cũng không còn tính muốn giấu diếm nàng cái gì, nếu bị nàng đã phát hiện, không bằng nhân cơ hội này cùng nàng nói rõ sự tình.

Vì thế hắn cầm tay nàng, ” Chúng ta hãy vào phòng trước, nàng muốn biết cái gì, ta đều nói cho nàng.”

Tô Ngọa không phản đối, đi theo hắn cùng nhau tiến vào đại sảnh. Để cho hạ nhân pha trà ngon, để lên trên bàn, Dận Lễ liền ra lệnh bọn hạ nhân lui xuống, cùng nàng một chỗ.

Hắn đem nàng kéo hướng chính mình, để nàng ngồi ở trên đùi của hắn, không cho nàng rời đi, cũng nhìn ánh mắt của nàng, nghiêm túc nói: “ Ngọa, kỳ thật dòng họ của ta là Ái Tân Giác La.”

“Ái Tân Giác La?” Nàng đầu tiên là sững sốt, lập tức nhớ tới cái gì, trừng to mắt, lên tiếng kinh hô, “Đây không phải là dòng họ hoàng thất mới có thể đặt họ này sao?”

“Đúng vậy, ta thân đệ của đương kim hoàng thượng, đứng hàng thứ mười bảy, cũng là hoàng thượng phong Quả thân vương.”

“Người. Người là đệ đệ ruột thịt của hoàng thượng, cũng là Vương gia?” Khiếp sợ đã không đủ để hình dung cảm giác của nàng hiện tại, cả người hiện ra trạng thái ngây dại.

“Đúng vậy, ta sở dĩ đi xuống Giang Nam, cũng là phụng thánh mạng, lần này nhiệm vụ sắp hoàn thành, cho nên hoàng thượng tìm người đến tiếp nhận, đến lúc đó ta liền phải về kinh đi, mới đem nàng an trí ở trong này.”

Tô Ngọa vẫn là không thể nhận thân phận tôn quý của hắn, cảm xúc dâng trào cũng không có thể dụi đi lập tức, mặc kệ hắn nói như thế nào, đều là vẻ mặt ngu ngơ, không nói tiếng nào thẳng nhìn chằm chằm hắn.

Dận Lễ có chút nóng nảy, khẩn trương hỏi: “Ngọa, nàng muốn cái gì? Tại sao không nói chuyện?”

Nàng muốn đáp lại hắn, trong đầu vẫn bị chìm sâu vào sự thật hắn là Vương gia, bởi vì hắn không chỉ là hoàng thất cái gì tôn thất Vương gia mà thôi, vẫn là đệ đệ ruột thịt của đương kim hoàng thượng, vừa nghe cũng biết là Vương gia được trọng dụng, mà nàng.

Vừa nghĩ tới thân thể của mình, cặp mắt linh động nhất thời buồn bã, có chút ai oán nói: “Ta chỉ là một dân nữ nho nhỏ, thân thể lại không tốt, sao có thể xứng đôi thân phận tôn quý Vương gia?”

Hắn sắc mặt biến hóa, giọng điệu cũng trầm xuống, “Nàng nói lời này là có ý gì? Nếu ta ghét bỏ thân phận của nàng, còn có thể muốn mang nàng trở lại kinh thành sao?”

“Ta lại không ý tứ này, người tại sao nghĩ như vậy? Ta chỉ là đang nghĩ, người là đường đường Vương gia, xuất thân ta như vậy, có thể nhập phủ người sao?”

“Vì sao không được? Chỉ cần người nguyện ý, ta là đường đường Vương gia, trong phủ hết thảy cũng là ta làm chủ, nàng căn bản không có gì phải lo lắng.”

“Phải không? Nhưng là ta nghe nói hoàng thất các người chú trọng nhất quy củ, thể thống, ta tiến vào trong phủ của người, còn có thể làm cái gì Vương Phi sao?”

Dận Lễ đầu tiên là cứng đờ, lập tức biểu tình trở nên có chút âm trầm, “Người đã biết hoàng thất chúng ta chú trọng nhất quy củ cùng thể thống, thì nên biết Hoàng A Ma ta, đã bị chỉ định phúc tấn.”

“Cái gì? Người có lão bà rồi?”

“Ân.” Hắn gật gật đầu, không nói ra miệng là, trừ bỏ Vương Phi, còn có các sủng phi khác cùng nữ nhân, bởi vì thấy nàng biểu tình chịu kích sâu sắc, liền biết nàng không thể chấp nhận chuyện thực hắn có Vương Phi, thì càng đừng nói là những nữ nhân khác.

“Người vì sao còn trêu chọc ta?” Tô Ngọa hoàn toàn không có biện pháp chấp nhận chuyện như vậy, từ nhỏ đến lớn nhìn cha ruột cùng nam nhân chung quanh trái ôm phải ấp, tương lai nàng thậm chí muốn cùng một người nam nhân dắm tay cùng, trải qua cuộc sống vợ chồng hai người, cho dù người nam nhân kia không có tiền cũng không quan hệ, ngày có thể trôi qua là tốt rồi, mới không có vấn đề ba vợ bốn nàng hầu.

Nàng thích Dận Lễ, cùng hắn có liên hệ sâu như vậy, bất quá là nhân duyên hội tạo thành.

Nếu bọn họ thích lẫn nhau, nàng đương nhiên cũng không bài xích hưởng thụ hạnh phúc cùng hắn cùng một chỗ.

Trong khoảng thời gian này, nàng rõ ràng cảm giác được hắn xuất thân bất phàm, cũng nhìn ra hắn vô cùng có khả năng cùng cha nàng giống nhau là người giàu có, lại một mặt sa vào trong nhu tình của hắn, không thể tự kiềm chế, cũng không tìm hiểu sự thật hết thảy, hiện tại mới có thể phát sinh loại tình huống làm nàng nhức đầu như bây giờ.

Nàng hận hấn, càng hận chính mình, duy nhất có thể có phản ứng đúng là đem oán khí phát tiết trên người hấn, suy nghĩ muốn từ trên đầu của hấn nhảy ra.

Hấn gắt gao kiểm thân thể của nàng, không cho nàng rời đi.” Ngọa, bình tĩnh một chút.”

“Ta tại sao phải bình tĩnh? Người buông, nhanh chút buông, ta không nên cùng người ở đây cùng nhau, cũng không cần làm tiểu thiếp người ta, không nên cùng mẹ ta chung một vận mệnh, ta muốn rời đi người, người tránh ra! Tránh ra!” Tâm tình của nàng hết sức kích động.

Dận Lễ cảm xúc cũng đi theo kích động lên, trong giọng nói có nồng đậm bất đắc dĩ cùng bi ai, ” Ngọa, hôn nhân của ta vừa ra đời không phải ta có thể nắm trong tay , tiên hoàng tứ hôn, ta không thể cự tuyệt, không thể kháng chỉ, bằng không còn có đại họa, ngay lúc đó ta mặc dù là hoàng tử, cũng là không có... quyền hạn cao như thái tử, người nói, ta có thể làm như thế nào?”

Tô Ngọa cảm xúc nháy mắt yên lặng, ngơ ngác nhìn của hấn, một hồi lâu mới mở miệng, “Nếu như vậy, người thả ta đi đi!”

“Không được! Ngọa, ta thực thích nàng, nàng cũng đáp ứng muốn theo giúp ta trở lại kinh thành rồi, ta không thể cứ như vậy thả người rời đi. Nếu người thật sự để ý, ta sẽ đáp ứng người, trừ bỏ danh hiệu Vương Phi, ta đi hưởng Hoàng thượng thỉnh chỉ, phong người làm sườn phi của ta, cho người trở thành sủng phi duy nhất trong phủ, như vậy được không?”

“Người. Người thật sự đã cho ta để ý là này sao?” Nàng đột nhiên phát giác buồn cười, đáy lòng đau xót, hốc mắt cũng hiện đỏ.

“Dận Lễ, người đã là Vương gia, ta tin tưởng chỉ cần là người muốn nữ nhân, đều có thể đạt được, nói không chừng người đối với ta chỉ là một lúc mới mẻ, qua một thời gian, người theo ta sẽ thấy cũng sẽ không giống như bây giờ .”

“Sẽ không , nàng cho ta cảm giác thực đặc thù, ta là thiết tình yêu thích nàng, chỉ cần nàng nguyện ý cho ta cơ hội cũng cho ta thời gian hướng nàng chứng minh, được không?”

“Dận Lễ, người nghĩ rằng ta không thích người sao? Người nghĩ rằng ta là một nữ nhân tùy tiện sao? Ta mặc dù là dưới loại tình huống đem trong sạch cho người, nhưng là tuyệt không hối hận, bằng không cũng sẽ không cam tâm tình nguyện đi theo người, bất quá ta thật sự không nghĩ. Ta không thể thuyết phục mình ở tình huống người có Vương Phi, vẫn cùng người ở đây, ta sẽ cảm thấy áy náy, thậm chí.”

“Không có gì áy náy , nàng thật sự chính là nữ nhân tiên hoàng ban cho ta.” Hấn lắc lắc đầu, “Hoàng thất ở giữa quyền lực đấu tranh thật là xấu xí , lúc ấy Hoàng A Ma đem nàng ban cho ta, cũng là vì muốn phân hoá một ít quyền lực, cũng chính là cái gọi là hôn nhân chính trị,người nói, hôn nhân như vậy còn có thể có cái gì cảm tình cùng hạnh phúc?”

“Nhưng nàng dù sao cũng là Vương Phi của người, danh chính ngôn thuận , mà ta tính cái gì?”

“Người đương nhiên là nữ nhân mà ta yêu quý nhất, trân trọng nhất, đừng rời khỏi ta, Ngọa, sau khi gặp nàng, nàng gây cho ta thỏa mãn cùng khoái hoạt, ta đã lâu chưa từng cảm nhận được cảm giác hạnh phúc này rồi, nàng biết không?”

A Ma của Vương phi nàng đã từng là đối thủ của ta, tuy rằng hấn đã sớm chết, nhưng là ta chính là không thể cùng nàng thân cận, cũng không thể nào tin nổi nàng, người không biết là hôn nhân như vậy rất đau xót sao?”

Dận Lễ nói rất đúng sự thật, bất quá trong chuyện này cũng không thiếu mưu kế muốn kích thích đồng tình từ nàng, hấn mới một chút cũng không khó, cũng không thương tâm Vương phi của mình như thế nào, bọn họ hữu danh vô thực rất nhiều năm, cho dù là lần đầu, đi đến chỗ Vương phi cho nàng thể diện, hấn cũng chưa từng gặp mặt nàng.

Nàng từng bị kẹp ở giữa hấn với A Ma nàng, thập phần khó xử, cuối cùng lại làm chuyện phản bội hấn, lúc ấy Hoàng A Ma còn tại thế, nàng liền vì A Ma của mình mà làm chuyện truyền lại tin tức, tuy rằng không đến mức nguy hại đến tính mạng của hấn, nhưng cũng làm cho hấn không thể chịu đựng được.

Ở mặt ngoài nên cho nàng thể diện, cũng là vì cấp cho Hoàng Ama xem , hiện tại tân hoàng tiền nhiệm, hẳn rồi cuộc không cần kiêng kị cái gì, mà tân hoàng cũng thập phần hiểu được tình cảnh của hắn, tự nhiên sẽ không ở phương diện này làm khó hắn, ngược lại còn ban thưởng tú nữ cho hắn.

” Ngọa, tuy rằng trên danh nghĩa ta có không ít nữ nhân, nhưng nàng là người duy nhất trong lòng ta, nàng tin tưởng ta sao?”

“Ta không phải không tin tưởng ngươi, là không tin chính mình. Cho dù ngươi bây giờ yêu thích ta, nhưng là khi ngươi thấy ta giống những nữ nhân khác trở nên ghen tị, thời điểm không còn chịu đựng nổi, chẳng những vậy ngươi vứt bỏ ta, ngay cả ta đều không thể thích chính mình, ngươi muốn cho ta biến thành nữ nhân như vậy sao?”

Sắc mặt của hắn trở nên âm trầm khó coi, đáy mắt đã tràn ngập tức giận, “Nói đi nói lại, ngươi chính là phải rời khỏi ta?”

“Ngươi nghĩ rằng ta muốn sao? Làm sao ngươi có thể như vậy?” Nàng vẻ mặt thống khổ nhìn của hắn, nước mắt chảy xuống hai má.

Dận Lễ biết là vấn đề của hắn, đó là nàng không nói ra..., nhưng mà thân phận của hắn không phải có thể từ hắn tự chủ, điều này cũng làm cho hắn tràn ngập thật sâu cảm giác vô lực, cũng đang bị trắng trợn đảo móc đi ra trước mặt nữ nhân hắn yêu, có chút bi ai.

Nhưng là hắn không cần, thân là hoàng tử nhiều năm, hắn sớm thành thói quen như vậy, ngược lại là dự đoán được ý nghĩ của nàng còn hơn hết thấy, nàng gây cho hắn áp lực cùng thư thái, là cảm giác những năm gần đây không một nữ nhân có thể làm được .

10. Chương 10: Chương 5.2

Giống nàng nữ nhân như vậy, hắn muốn nắm chặt, không tiếc lợi dụng hết thảy cơ hội, thậm chí không từ thủ đoạn, chỉ cần có thể đem nàng ở lại bên cạnh hắn.

” Ngọa, thực xin lỗi, ta không thể vì thân phận chính mình giải vây, cũng vô pháp cho nàng hứa hẹn, ở trên ngọc điệp hoàng gia chỉ có tên một người, nhưng là ta không thể đối với nàng buông tay, nếu nàng thật sự hưởng tới cuộc sống vợ chồng bình thường, kia. Chờ chúng ta quay về kinh, ta sẽ cấp cho nàng một cái hôn lễ, cưới nàng nhập môn, được không?”

“Ta.” Tô Ngọa rất do dự, cũng rất thống khổ.

Lúc này, Tề Tiểu Hỉ bước vào đại sảnh, nhìn đến tư thế ngồi hai người bọn họ vô cùng thân thiết kinh hô một tiếng, “Ngượng ngùng, ta không phải cố ý quấy rầy của các người, các người tiếp tục, coi như ta chưa từng tới.” Miệng nàng nói như vậy, lại lộ ra biểu tình bồn chồn.

Mấy ngày này nay, nàng cẩn thận quan sát hai người bọn họ với nhau, cùng với nam nhân một thân hoa phục này, biết hắn tuyệt đối là người giàu có, nếu không đâu có thể nào cung ứng các nô bộc xung quanh các nàng một cách hoàn mỹ, từng hảo tâm nói cho Ngọa tỷ, lại không thể đối với hắn có phê bình kín đáo, dù sao hắn đối đãi bọn họ tốt là thực tâm, cũng làm cho các nàng cảm nhận được áp lực, loại cảm giác được người chiếu cố này, giống như các nàng luôn luôn độc lập tự chủ chưa từng được hưởng thụ qua.

Mà hắn đối với Ngọa tỷ chiếu cố cùng săn sóc, làm nàng thực hâm mộ Ngọa tỷ, cũng chân thành chúc phúc nàng, càng hy vọng hai người bọn họ có thể đơm hoa kết quả, cho nên nàng cùng lúc nhắc nhở Ngọa tỷ, về phương diện khác lại hi vọng Ngọa tỷ có thể hạnh phúc.

Nhìn bộ dạng bọn họ thân mật ôm nhau, nàng mừng thầm, lại thập phần có ý xấu trên chốc bọn họ, làm cho hai người nhanh chóng tách ra, nàng vội vàng lui ra ngoài, đứng ở ngoài cửa, cười dài nhìn bọn họ.

Dận Lễ hừ lạnh một tiếng, trưng ra mặt lạnh, đối với người phá hư kế hoạch của hắn không chút hảo cảm, dù người nọ là hảo tỷ muội nữ nhân hắn yêu cũng giống nhau.

Tô Ngọa thập phần cảm kích Tiểu Hỉ xuất hiện, vừa được biết hắn là Vương gia tôn quý, vẫn là người hoàng thất thì nàng biết hắn cũng không phải là lang quân như ý, cũng chưa từng nghĩ sẽ gặp gỡ một nam nhân toàn thân cao quý như vậy.

Hắn quá mức ưu tú, cùng phu quân mà nàng mong muốn thật sự là khác xa nhiều, mà tình cảm của nàng cùng lòng của nàng cũng không phải nói thu hồi có thể thu hồi, hắn vừa rồi nói với nàng cùng vẻ mặt ấy, đều thật sâu đã động nàng sớm khuynh hướng trái tim của hắn.

Chỉ là một khi đánh sâu vào làm nàng không thể lập tức lựa chọn, dù sao nàng về sau muốn đổi mặt không phải chỉ có thể tử của hắn, còn có nhiều nữ nhân, tuy rằng hắn nói những nữ nhân kia là hắn không tâm, đáy lòng của hắn không có các nàng ấy, chỉ có nàng.

Điều này làm cho nàng cảm giác ngọt ngào, lại cảm thấy thống khổ, cũng là nguyên nhân nàng do dự, mà nàng cần một ít thời gian hảo hảo suy nghĩ một chút, nhưng là hắn vừa rồi lập tức tấn công dồn dập, biết hắn không muốn làm cho nàng có thời gian suy nghĩ, nhất thời không biết như thế nào cho phải.

Tiểu Hỉ đến đúng lúc, Tô Ngọa đối với hắn mặt lạnh nhìn như không thấy, bước đến bên người Tiểu Hỉ, kéo tay nàng.

“Dận Lễ, ta cùng Tiểu Hỉ có chuyện cần nói, có chuyện gì, chúng ta lần khác bàn lại.”

Tề Tiểu Hỉ phát hiện Tô Ngọa biểu tình không thích hợp, sinh lòng nghi hoặc, chính là muốn truy vấn, Tô Ngọa lại không nói tiếng nào lôi kéo nàng rời đi.

Tô Ngọa đem mọi chuyện cần thiết đều nói cho Tề Tiểu Hỉ.

Tề Tiểu Hỉ lúc đầu thực khiếp sợ, sau lại muốn nàng suy nghĩ kỹ càng, mặc kệ nàng làm cái gì chính là hình thức quyết định, nàng sẽ luôn ở bên cạnh, cũng cùng nàng một chỗ.

Tô Ngọa thực cảm động, cũng bắt đầu tự hỏi, cũng quyết định tạm thời không cùng Dận Lễ gặp mặt, muốn Tề Tiểu Hỉ thay nàng chống đỡ, nói nàng hảo hảo suy nghĩ một chút, thỉnh hắn cho nàng một chút thời gian.

Dận Lễ ngay từ đầu thật là mất hứng, lấy thân phận hoàng tử của hắn, không có một người nào, không có một nữ nhân nào của hắn làm hắn thật mất mặt, thậm chí cự tuyệt gặp hắn, như vậy quả thực là thị sủng mà kiêu, vừa vặn hắn có việc cần xử lý, vì thế quyết định cho nàng một chút thời gian một cái, cũng không lại đi tìm nàng, dù sao hai người đều ở cùng một cái mái hiên, nàng có động tĩnh gì, hắn còn có thể không biết sao?

Chính là hắn không nghĩ tới ban đêm không có nàng, đúng là gối đầu một mình khó ngủ, điều này làm cho tâm tình của hắn càng hồng, đành phải đứng dậy xuống giường, ở trong đình viện lãnh khí luyện kiếm.

Ai, hắn muốn cho nàng một chút thời gian, cuối cùng lại trừng phạt chính mình.

Một chiều kiếm xuất ra khoa tay múa chân, động tác càng lúc càng sắc bén, hắn cũng càng lúc càng rõ ràng hiểu được, nữ nhân này ở trong lòng của hắn không chỉ là đặc thù, không chỉ là thích, đó là tăng cảm giác ngày càng sâu đậm, hắn muốn nàng nắm chặt trong tay, không dễ dàng buông ra.

Nguyên lai là bởi vì đã yêu, đây là lần đầu tiên hắn yêu một nữ nhân nguyện ý cho nàng hết thấy tất cả.

Dận Lễ đã hiểu ý nghĩ của nàng, nhưng hắn là Vương gia, dứt bỏ không được trách nhiệm, hắn nên làm như thế nào?

Híp lại mắt, hắn cân nhắc kế sách, hoàn toàn không tính thả nàng đi.

Hảo, quyết định, nếu hắn biết cảm tình mình đối với nàng, mấy ngày nay việc hai người không gặp mặt cũng nên cải thiện.

Trước kia hắn tự nhận là nữ tử đều đã bởi vì tìm được một lang quân tốt mà cảm thấy vui vẻ, hắn tiếp xúc nữ tử cũng đều bởi vì có thể gia nhập phủ đệ của hắn mà mừng thầm, cũng cho rằng đối với gia tộc của mình có lợi, coi trọng chính là hắn có được quyền thế, sau đó mới là con người hắn.

Bọn họ đối với hắn đều cũng là vì mục đích, hắn căn bản là không tin nữ nhân yêu hắn thật lòng, cũng một lần nghĩ đến Ngọa bởi vì hắn thân phận tôn quý mà vui vẻ nhập phủ, hiện tại hắn mới hiểu được nàng cũng không phải nữ tử ham vinh hoa muốn trào cao, chỉ là muốn tình cảm chân thật của hắn.

Càng cùng nàng ở chung, hắn càng thích nàng thiện lương cùng hồn nhiên, thỉnh thoảng triển lộ sự thông minh, nàng đối với người khác không hứng thú quá nhiều, ngược lại để ý cảm tình hắn với nàng, nàng đã thay đổi ý nghĩ của hắn rất nhiều.

Ở nơi này mấy ngày nay, hắn hết sức sủng nịch nàng, ở mọi phương diện nuông chiều nàng, tùy ý nàng hưởng hết hết thấy đồ dùng xa xỉ, lại như thế nào cũng sủng không xấu nàng, mà hắn rất cực hiểu được, cái nàng muốn hắn lại cấp không nổi .

Nhận thức này thật sâu va chạm nội tâm của hắn, nhưng cũng khơi dậy mệnh mệnh tình cảm, có lẽ mấy ngày nay nàng không phải được sủng mà kiêu, mà là thật sự đang suy nghĩ vấn đề đi hay ở, vừa nghĩ tới nàng sẽ rời đi chính mình, tim của hắn liền giống bị cái gì bóp chặt, thật phần khó chịu.

Hắn biết mình nếu là nếu không áp dụng hành động, thì có thể mất đi nàng, vì thế vừa rồi hạ quyết định, muốn cải thiện tình trạng trước mắt, tự nhiên cũng muốn bắt đầu hành động.

Giơ lên nụ cười quý quý, Dận Lễ đem kiểm ném cho gã sai vặt đứng thẳng một bên, ước chừng mười ba, bốn tuổi .

“Giúp ta cắt thanh kiếm xong, chuẩn bị nước ấm, ta muốn tắm rửa, người đi vào hầu hạ ta, tay chân nhanh chút.” Hắn thấp giọng dặn dò, sau đó bước đi hướng phòng.

Nguyên bản bên cạnh hắn có một Tiểu Quế Tử, chuyên môn hầu hạ hắn, là tâm phúc theo chân hắn nhiều năm, trong phủ địa vị xem như rất cao, có thể đại biểu hắn lên tiếng, cũng rất hiểu được tâm ý của hắn, chỉ cần một ánh mắt của hắn, Tiểu Quế Tử có thể phối hợp rất khá, lần này vì bí mật tra án, không thể không để hắn ở lại trong phủ.

Bất quá như vậy cũng tốt, hắn nghĩ lại, đáy mắt ánh sáng lạnh chợt lóe rồi biến mất, lưu Tiểu Quế Tử trong phủ, cũng có thể giúp hắn trong coi, miễn cho có người thừa dịp hắn không ở đây tác quái.

Dận Lễ trở lại trong phòng, để cho gã sai vặt giúp mình lau khô, vận khởi khinh công, lặng lẽ tiến vào phòng ngủ Tô Ngọa.

Hắn biết nàng đi đến tiểu khu Tề Tiểu Hỉ ở, bất quá hai người không chung phòng, cho nên một chút cũng không sợ sẽ đụng phải tình huống xấu hổ.

Quả nhiên, qua ánh trăng, hắn nhìn tiểu nữ nhân làm hắn lộn khó ngủ lại tưởng niệm, cúi đầu nhìn thấy dung nhan nàng ngủ say, làm cho hắn có chút hận đến nghiến răng.

Tiểu nữ nhân đáng giận này, hắn vì nàng ngủ không yên, nàng ngược lại, ăn được, ngủ ngon, một bộ dáng không phiền não, còn nói cái gì hảo hảo suy nghĩ một chút?

Hừ, căn bản chính là ở hù hắn, quá đáng!

Hắn còn đang suy nghĩ nàng không có thị sủng mà kiêu, cái này lại xác minh những lời này, trong khoảng thời gian ngắn nhìn không được, gợn gàng nằm trên giường, ôm thân thể mềm mại của nàng, ngón tay nhẹ nhàng nhéo hai má nhuyển nộn.

“Ta cho người ngủ, cho người ngủ tiếp!”

Nhìn nàng bị hắn nhéo đau mà nhăn đầu lông mày, hắn đau lòng. Vì thế giảm lực nhẹ lại, vuốt ve gương mặt của nàng, lập tức phát hiện nàng chậm rãi mở to mắt, vẻ mặt mơ hồ lại ngây thơ, tất cả tức giận đều biến mất vô tung.

Ai, thôi! Hắn xem như nằm trong tay của nàng rồi, mặc kệ nàng là thị sủng mà kiêu, hay là thật hảo hảo suy nghĩ một chút, hắn đều chỉ yêu nàng, dùng nhu tình của hắn đem nàng vây ở trong ngực của hắn, làm nàng ngay cả ý niệm muốn rời đi trong đầu biến mất.

Vì thế thừa dịp nàng vẫn chưa hoàn toàn thanh tỉnh hết sức, Dận Lễ nhất nhất hôn môi tóc của nàng, cái trán, cái mũi.

Tô Ngọa trừng to mắt, nhìn hấn, hé mở môi đỏ mọng, muốn nói chuyện.

Hấn trước một bước thật mạnh che lại môi của nàng, đầu lưỡi chui vào trong miệng của nàng, trở mình quấy, mút lấy chất mật của nàng, kêu lấy từng gốc tư mật, không ngừng dây dưa, khiêu khích, làm nàng kháng cự biến thành đón ý hòa theo.

Nàng toàn thân xụi lơ, tùy ý hấn muốn làm gì thì làm.

Hấn gọn gàng rút đi áo đơn của nàng, làm thân mình trắng muốt như ngọc xuất hiện ở trước mắt hấn thì con ngươi biến sắc trầm lại, môi cũng chậm chậm dời xuống, quyến luyến hôn cổ của nàng, mút lấy da thịt mềm mại, lại một đường trượt đến trước ngực, hôn lên một nụ hoa nàng, bàn tay to bao lại một bên khác của bộ ngực, nhẹ nhàng xoa nắn.

“Dận Lễ.”

“Ta ở, bảo bối, chúng ta về sau không cần lại chiến tranh lạnh, được không?” Hấn yêu say đắm hôn hít lấy nàng, trong mắt lộ vẻ ôn nhu.

Nàng bị hấn mê hoặc, gật gật đầu, hai tay chủ động ôm cổ của hấn.

Khi hấn trêu chọc thân thể nàng mẫn cảm, nàng cảm giác cả người mềm yếu, khô nóng, không tự chủ được rên rỉ ra tiếng, cảm thụ hấn thay phiên mút nụ hoa của nàng, làm cho bội lồi phần nộn đứng thẳng ở trong không khí, cũng nở rộ kiều diễm.

Kỹ xảo tán tỉnh thông thạo của hấn làm nàng rên rỉ, thở dốc, theo bản năng cong người lên, gần sát hấn, khát vọng hấn có thể lấp đầy hư không của mình, ung dung phóng túng trong cơ thể khô nóng.

Mi lực nam tính dương cương làm nàng tâm hồn đều say, tình triều mãnh liệt ở trong cơ thể của nàng bốc lên, không ngừng cầu xin hấn.

Dận Lễ cả người buộc chặt, cảm giác càng thêm lửa nóng, tách ra hai chân của nàng, bàn tay to trượt xuống dưới động, dò vào giữa hai chân mẫn cảm nơi u cốt nữ tính, kỹ xảo trêu chọc nàng, làm dưới bụng nàng trào ra ồ ồ nhiệt lưu

Hấn khẽ cười một tiếng, biết nàng đã vì hấn chuẩn bị xong, vì thế không chút do dự đặt mình ở giữa hai chân nàng, hạ thân dồn sức, đâm vào ở chỗ sâu trong cơ thể nàng.

Bộ vị hai người kết hợp mang đến cảm thụ mất hồn, bọn họ đồng thời rên rỉ ra tiếng, động tác kịch liệt làm cho bọn họ cả người che kín mồ hôi, nhưng cũng ném đến tư vị thiên đường.

Lửa nóng cuồng mãnh khoái cảm cướp đi tất cả cảm giác của nàng, chỉ có thể cảm thụ hấn một lần lại một lần xâm nhập tiến lên, cao trào tới vừa nhanh vừa vội, nhịn không được thét chói tai ra tiếng, dững đạo không khống chế được co rút lại, co rút, giống như là muốn đưa hấn chen đi ra, lại đưa hấn hấp thụ càng sâu.

Hấn bị nàng nhiệt tình phản ứng gần như muốn điên cuồng, tăng thêm lực đạo tiến lên.

Rất nhanh , trước mắt nàng lóe ra bạch quang, mẫn cảm nhận ra một cổ nóng rực phun tiến trong cơ thể của nàng, nhất thời mất đi ý thức.

Dận Lễ thâm tình nhìn chăm chú nàng, yên thương ở cái trán của nàng nhẹ nhàng ấn xuống một cái hôn, sau đó ôn nhu thay nàng lau sạch thân mình, ôm thật chặt thân thể mềm mại, tiến vào mộng đẹp.

Dận Lễ hai tay nắm chặt, móng tay cơ hồ muốn đâm vào trong thịt, chỉ là đau đớn như vậy lại không bằng nổi đáy lòng hấn đang đau xót, cùng với khiếp sợ khó thể tin.

Trùng to mắt nhìn người đi nhà trống, khuôn mặt của hấn trở nên tối tăm khó coi, cả người tản mát ra hơi thở lạnh lùng, đông lạnh người bên cạnh không dám nói lời nào.

Đáy lòng của hấn lớn tiếng kêu gào, tràn ngập phần nộ, như thế nào đều nghĩ không đến nàng lại mang theo Tề Tiểu Hỉ rời đi hấn, bọn họ trong lúc đó không phải đã bởi vì đêm đó mà thay đổi

Hắn cho là bọn họ không còn chiến tranh lạnh nữa, còn phải nhanh một chút mang nàng quay về kinh, nhanh hơn xử lý chuyện, muốn vội vàng đem việc giao cho Lý Vệ, không nghĩ tới thời điểm khi hắn loay hoay xử lý, nàng cứ nhiên mang theo Tề Tiểu Hỉ rời đi?

Nàng làm sao dám? Nàng làm sao có thể như vậy giẫm lên tấm chân tình của hắn? Nàng rốt cuộc có hay không để ý hắn, thích hắn?

Trong mắt lóe hàn quang, hắn âm trầm gầm nhẹ ra tiếng, “Ngân Quang, lăn ra đây!”

Một đạo màu đen bóng dáng lập tức không tiếng động xuất hiện ở bên cạnh hắn, “Chủ tử, có gì phân phó?”

“Người là như thế nào trông chừng? Ta đem người giao cho người trông chừng, người thế nhưng trông đến làm cho người ta chạy? Ân?”

Ngân Quang mặt không chút thay đổi, cung kính đáp lại, “Chủ tử, người trông chừng của các nàng không lâu mới tỉnh lại, mà thuộc hạ lúc ấy đang giúp chủ tử làm việc, vừa rồi thuộc hạ đã hỏi bọn họ, bọn họ là bị người từ phía sau lưng đánh bất tỉnh, chứng tỏ người tới công phu cực cao cường, có thể làm cho hai người được thuộc hạ chọn lựa ra trong số nhân thủ hàng đầu bất tri bất giác quật ngã.”

“Cái gì? Ý của người là nói, các nàng không phải chạy trốn, mà là bị người bắt đi? Nhưng ta xem hiện trường một chút dấu vết giấy dựa đều không có, đồ nữa trang các nàng cũng đều thu thập rất sạch sẽ, không có một chút manh mối.”

“Này chứng tỏ chủ mưu đứng phía sau không đơn giản, chúng ta có khả năng đã gặp phải đối thủ mạnh.”

“Ta không tin người cứ như vậy hướng ta báo cáo, nhất định còn có tin tức gì, nói đi!” Xác định Ngọa không phải chủ động rời khỏi hắn, đáy lòng lửa giận cùng đau xót lập tức biến mất, mà thay thế là lo lắng cho nàng, đồng thời tỉnh táo lại, ý nghĩ rõ ràng phân tích tiền căn hậu quả.

“Chủ tử, căn cứ thuộc hạ phái người đuổi theo tra kết quả, chuyện này có người trên giang hồ ở bên trong trộn lẫn, thăm dò sâu hơn, cũng có người trong quan phủ, còn có thương nhân, cùng chúng ta tra án tử có liên quan, cũng cùng người nhà Tô cô nương có liên quan.” Ngân Quang thập phần bội phục hắn, lập tức nói ra vài điểm mấu chốt.

Dận Lễ biểu tình càng thêm khó coi, hiểu rõ hắn đang nói cái gì, nhin không được khê nguyên rửa ra tiếng, “Đáng giận! Xem ra bọn họ là không muốn sống chẳng, ngay cả nữ nhân của ta cũng dám động!”

“Không cần chờ lâu lắm, bọn họ vô cùng có khả năng sẽ lấy các nàng đến uy hiếp người, làm điều kiện trao đổi.”

“Bọn họ mơ tưởng! Dem tất cả nhân lực vật lực đều phái đi ra, ta muốn trong thời gian ngắn nhất đem các nàng cứu trở về, sau đó đem những người đó một lưới bắt hết. Ta thay đổi chú ý, muốn ở quay về kinh trước, bọn họ tất cả đều tiêu diệt.”

Ngân Quang sớm hiểu rõ chủ tử nhà mình bề ngoài ôn hòa hữu lễ mặt khác ẩn giấu khôn khéo ngoan tuyệt, sắc mặt bình tĩnh linh mệnh, nhanh chóng rời đi, đi làm theo mệnh lệnh chủ tử giao cho.

Dận Lễ cũng không chút do dự phân phó người đi tìm Trần Đình cùng Lý Vệ, quyết định muốn tốc chiến tốc thắng, tiên trăm hậu tấu, đem ác đồ dám can đảm ăn hối lộ trái pháp luật một lưới bắt hết.

Bọn họ dám động đến nữ nhân hắn, quả thực là tự tìm đường chết!

11. Chương 11: Chương 6.1

Tô Ngọa cùng Tề Tiểu Hỉ là cùng nhau bị bắt đi, ngay từ đầu các nàng đều mất đi ý thức, khi nàng khi tỉnh lại, vội vàng đánh thức Tề Tiểu Hỉ ngủ bên cạnh, hai người đều đối với hoàn cảnh lạ lẫm không sao hiểu cảm thấy bất an, kinh hoàng, sau lại thấy rõ người bắt các nàng là gia nhân của Tô gia, thoáng an tâm, bất quá vẫn có chút lo lắng.

Bọn họ mỗi ngày cho các nàng ăn ngon, uống tốt, lại hạn chế hành động và tự do của các nàng, còn phái người chặt chẽ trông coi các nàng.

Đã nhiều ngày không gặp Dận Lễ, Tô Ngọa càng thêm nhớ hần, thật sâu hiểu rõ lựa chọn của hần, cho dù từng sợ hãi lo lắng, cũng bởi vì bị bắt chia lìa mà nghĩ thấu .

Nàng dù không muốn cùng nữ nhân khác chia sẻ hần, tư vị khủng hoảng không được gặp hần làm nàng khó chịu, nàng không thể không có hần.

Lĩnh ngộ này thật sâu lay động nàng, làm nàng hiểu được ở trong biệt viện mấy ngày này, khoảng thời gian cùng hần chiến tranh lạnh, chính mình ngốc đến cỡ nào.

Nếu có thể, nàng tình nguyện nắm chắc cuộc sống cùng hần bên nhau, quý trọng có thể cùng hần cùng một chỗ, nàng không khẩn cầu thiên trường địa cửu, cũng không dám hy vọng xa vời đến đầu bạc răng long, duy nhất khát vọng là muốn nắm chắc thời gian cùng hần yêu nhau.

Ông trời bằng lòng cho bọn hần bao nhiêu thời gian yêu nhau, nàng sẽ giữ chặt lấy bấy nhiêu thời gian, thẳng đến có một ngày hần đối với nàng không hề có yêu, có thương tiếc, như vậy nàng cũng sẽ tùy thời chuẩn bị tốt rời đi bên cạnh hần, đây là điều duy nhất trước mắt nàng nghĩ đến .

Mà nàng cỡ nào hi vọng hần bây giờ đang ở trước mặt của nàng, để nàng có thể vùi đầu vào ngực của hần, cảm thụ nhiệt độ cơ thể hần, có thể hưởng thụ cảm giác an toàn từ hần. Đáng tiếc nàng hiện tại bị giam lỏng ở chỗ này, không thể động đây.

Lúc này, bên ngoài truyền đến thanh âm của Tô Phú Tường với Tô Giai Giai.

Tề Tiểu Hỉ nhanh chóng đi đến bên cạnh Tô Ngọa, cùng nàng mười ngón tay nắm chặt, đáy mắt toát ra tia lo lắng cùng bất an.

“Tiểu Hỉ, người đừng sợ, nếu Tô Phú Tường dám đối với người làm loạn, ta nhất định sẽ cho hần đẹp mặt.” Tô Ngọa trấn an nói, nhìn bốn phía, phát hiện cái gì đó, đi nhanh tới trước bàn trang điểm, mở ra ngăn kéo, thấy một cây kéo sắc nhọn, vội vàng cầm lấy nó, dùng tay áo che phủ lại.

” Ngọa tử, cảm ơn người, nếu không có người, ta nhất định sẽ sợ tới mức không biết phải làm gì mới tốt.” Tề Tiểu Hỉ đáy mắt lóe lệ quang, vẻ mặt hoảng sợ, lòng còn sợ hãi.

Mấy ngày trước đây lúc nửa đêm, Tô Phú Tường thế nhưng chuồn êm tiến vào, muốn xâm phạm Tề Tiểu Hỉ, nếu không phải Tô Ngọa nhanh nhạy, cầm một bình hoa hương trên người của hần nện xuống, làm cho hần bởi vì bị thương mà giận dữ rời đi, trình tiết Tề Tiểu Hỉ chỉ sợ cũng không bảo vệ nổi.

Đã nhiều ngày các nàng lúc nào cũng lo lắng, đề cao cảnh giác phòng bị, hần lại không động tĩnh, không nghĩ tới bây giờ cư nhiên quang minh chánh đại đến đây, hai người bọn họ nhìn nhau, lộ ra biểu tình kiên nghị, quyết định bất luận như thế nào phát sinh chuyện gì, đều phải kề vai chiến đấu.

Cửa bị người từ bên ngoài dùng sức mở ra, Tô Giai Giai sắc mặt khó coi đi tới , bộ dáng muốn tới tìm nàng tính sổ, Tô Phú Tường còn lại là vẻ mặt biến hoá kỳ lạ, theo sát ở phía sau của nàng.

“Tô Ngọa, người thật là có bản lĩnh, tìm Vương gia đối phó chúng ta, hôm nay ta muốn cho người biết, trêu chọc bốn cô nương trả giá lớn như thế nào.” Tô Giai Giai đứng trước mặt Tô Ngọa, hung tợn nói.

Tô Phú Tường không có hảo ý nhìn Tề Tiểu Hỉ.

Tô Ngọa da đầu run lên, “Các người. Các người muốn làm cái gì? Đừng bịa chuyện không đâu lấy cớ để làm phiền chúng ta, các người đem chúng ta nhốt tại nơi này là phạm pháp, nếu để cho người khác biết.”

“Tô Ngọa, người câm miệng! Người cho là người là ai? Ta hiện tại liền giải quyết người, xem ai còn có thể tới cứu được người? Đại ca, người không phải rất vừa ý nha đầu Tiểu Hỉ kia sao?” Tô Giai Giai lộ ra nụ cười ác độc, “Còn tại khách khí cái gì? Tô Ngọa giao cho ta, người hảo hảo hưởng thụ đi, dù thế nào cũng phải chết, kéo hai người bọn họ cùng xuống nước, ta mới cam nguyện một chút.”

“Người nói có đạo lý, nguyên bản ta là vì chuyện buôn bán, đều ản nhẫn xuống dưới, không nghĩ tới nha đầu chết tiệt kia cấu kết Quả thân vương khâm sai đại nhân, hại Tô gia chúng ta bị xét nhà diệt tộc, còn bị lưu đầy biên cương, đời đời làm nô. Tô Ngọa, tất cả đều là bởi vì người, nam nhân của người không cho chúng ta sống tốt, hiện tại chúng ta tìm người khai đao.”

“Cái gì?”

Tô Ngọa cùng Tề Tiểu Hỉ chấn động, không nghĩ tới sự tình phát triển đúng là như thế, mà kết cục Tô gia cũng quá mức thâm hiểm, khó trách hai người kia đem các nàng coi là kẻ thù, cảm thấy âm thầm phát run, chạy trời không khỏi nắng.

Tô Giai Giai tiến lên, muốn ngăn cách chủ tớ các nàng.

Tô Ngọa lấy ra cây kéo trên tay, vung hướng Tô Giai Giai, Tô Giai Giai kêu sợ hãi một tiếng, cánh tay bị đâm xuất hiện một vết máu.

“Người. Các người dừng tới đây.” Tô Ngọa thân mình run lên, lại cố giữ tinh thần trấn tĩnh ổn định.

Tề Tiểu Hỉ sợ tới mức toàn thân phát run, nói không ra lời.

“Đáng giận! Tô Ngọa, tiện nhân này, cũng dám thương tổn ta! Đại ca, người vẫn còn ngơ ngác đứng ở nơi đó làm cái gì? Còn không mau động thủ?”

Tô Phú Tường không nghĩ tới Tô Ngọa sức bật kinh người như thế, không khỏi sửng sốt, nhờ muội muội nhắc nhở, rốt cục phục hồi tinh thần lại, cường ngạnh đem Tề Tiểu Hỉ kéo đến bên cạnh mình.

Tô Ngọa không kịp ngăn cản, bởi vì còn phải đối phó Tô Giai Giai.

Tô Giai Giai dù sao cũng là thiên kim đại tiểu thư được chiều chuộng, không vài cái, liền bại bởi khí thế nhanh nhẹn dũng mãnh của Tô Ngọa, Tô Ngọa hoàn toàn không để ý hình tượng ngồi ở trên bụng của nàng, lôi kéo tóc của nàng, đánh thân thể của nàng, làm nàng chặt vật xin tha, thoáng chốc tình thế nghịch chuyển.

Mà thị vệ phía ngoài sớm đã bị ám vệ Ngân Quang mang đến giải quyết, Dận Lễ nhanh chóng vọt vào trong phòng, thấy rõ ràng tình huống, có một loại xúc động muốn cười.

Tề Tiểu Hỉ thiếu chút nữa trình tiết khó giữ được, may mắn Ngân Quang đúng lúc xuất thủ cứu giúp, sợ tới mức không ngừng khóc.

“Tốt lắm, Ngọa, đừng đánh, nhanh đi an ủi Tiểu Hỉ.” Dận Lễ vừa nói vừa đem nàng kéo ra.

Tô Ngọa rốt cục dừng lại động tác, trừng mắt nhìn, nhìn chăm chú nhìn hắn một hồi lâu, như muốn xác nhận sự tồn tại của hắn, tiếp theo bất thành linh, lên tiếng khóc lớn.

Hắn hoảng sợ, có chút chân tay luống cuống.

Thân hình nhỏ nhắn nhào vào trong ngực của hắn, vừa đánh lồng ngực của hắn vừa trách cứ: “Ô. Oa. Làm sao người hiện tại mới đến?”

“Ta.” Dận Lễ muốn mở miệng trấn an nàng.

Nàng rời đi ngực của hắn, chạy đến trước mặt Tề Tiểu Hỉ, một tay lấy nàng ôm vào trong ngực của mình, hai nữ nhân ôm đầu khóc rống.

“Tiểu Hỉ, không có việc gì. Ô. Đừng sợ, có Dận Lễ ở đây, chúng ta an toàn. Oa.”

Đối với hành vi gây kinh hỉ của Tô Ngọa, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng thấy Tô gia huynh muội thì đầy mắt hiện lên ngoan độc.

“Ngân Quang, bọn họ giao cho người xử lý.” Hắn lớn tiếng ra lệnh, sau đó mang theo Tô Ngọa cùng Tề Tiểu Hỉ rời đi, trở lại biệt viện.

Đám người Dận Lễ một đường từ Giang Nam trở lại kinh thành, hắn dám đem ý chỉ hoàng thượng thúc giục mau trở về kinh ném ra sau đầu, Tô Ngọa hoàn toàn không biết rõ tình hình.

Trải qua chuyện bị bắt cóc, nàng đem chuyện chính mình mấy ngày nay bị bắt đầu nói cho nam nhân nàng yêu nhất, càng kiên định cùng với hắn cùng một chỗ, điều này làm cho Dận Lễ tâm tình thật tốt, mỗi ngày cũng như tắm gió xuân, hận không thể lúc nào cũng cùng nàng cùng một chỗ.

Sau khi bọn họ trở lại kinh thành, hần trước đem Tô Ngọa cùng Tề Tiểu Hỉ an bài trong biệt viện, chờ tiến cung thỉnh chỉ, cười nàng nhập môn.

Tô Ngọa cũng nguyện ý vì hần nhập môn, cùng với các nữ nhân khác chia sẻ trọng phụ.

Nếu là trước kia, đây căn bản là một chuyện không có khả năng, chỉ có thể nói nàng yêu nam nhân rất bất phàm, mà nàng cũng không còn nghĩ đến chính mình sẽ có một ngày như thế.

Sáng sớm, nam nhân bên người nàng đã muốn tỉnh lại, nàng còn chưa thanh tỉnh, mắt buồn ngủ sưng mù, khi hần vỗ về, lại nặng nề ngủ, hần mặc vào triều phục, lên lâm triều.

Sau lại nàng bị ma ma cùng bọn nha hoàn kêu tỉnh lại, nhìn các nàng khẩn trương, nàng cảm thấy mặc danh kỳ diệu, nhìn ra cửa sổ, phát hiện sắc trời sớm sáng choang, nhin không được dụi dụi mắt, lộ ra biểu tình mê muội.

“Sao lại thế này?”

“Phu nhân, trong cung có người đến đây.”

“Cái gì? Người trong cung đến làm cái gì?”

Tề Tiểu Hỉ theo chỗ mặt đi đến, ” Ngọa tỷ, là trong cung phái công công đến tuyên chỉ, đang ở đại sảnh, phải đợi đương sự là người đi đón chỉ. Nghe nói vị công công này là đại tổng quản bên cạnh hoàng thượng, trăm ngàn không thể chậm trễ, người nhanh chút trang điểm, đừng làm cho công công chờ lâu.”

Ma ma cùng bọn nha hoàn theo ý nàng, nhanh chóng động thủ giúp nàng thay quần áo, chỉnh chu cách ăn mặc.

Tô Ngọa quái dị nhìn Tề Tiểu Hỉ, nghi hoặc hỏi: “Làm sao người lại ở chỗ này?”

“Nếu ta không đến, người còn ngây ngốc ngồi yên ở trong phòng, đắc tội mọi người không biết đâu! Trên đời này, ai cũng có thể đắc tội, chính là không thể đắc tội công công truyền chỉ trong cung, nhất là người bên cạnh hoàng thượng, người hiểu hay không?” Tề Tiểu Hỉ chau mày, lộ ra vẻ mặt nàng không có thuốc nào cứu được.

Tô Ngọa nhin không được trừng nàng liếc mắt một cái, “Đừng nói giống như người hiểu rõ.”

“Ít nhất so với người biết nhiều hơn, chúng ta đi đến kinh thành mấy ngày này, ta không giống người chỉ lo cùng nam nhân của người ân ân ái ái, thực cố gắng hỏi thăm tin tức cùng học tập quy củ, nếu không Vương gia như thế nào lại phái ma ma đến dạy người một ít quy củ cùng lễ nghi nên có? Bây giờ không phải rất có tác dụng sao?”

“Tiểu Hỉ, ta đến bây giờ vẫn là không hiểu, vì sao muốn ta đi đón chỉ?”

“Rất đơn giản, chuyện này tuyệt đối là cùng việc Vương gia đi thỉnh chỉ, muốn hoàng thượng tứ hôn có liên quan, mà hoàng thượng sau khi nghe Vương gia chủ động thỉnh chỉ, nhất định muốn gặp hồng nhan họa thủy có thể làm cho Vương gia vừa gặp đã thương, chủ động thỉnh chỉ, vì thế phái người đến truyền chỉ, muốn người tiến cung diện thánh.” Tề Tiểu Hỉ nói được đạo lý rõ ràng, còn rung đùi đắc ý, như sớm đoán được.

Tô Ngọa tức giận lại trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, “Tiểu Hỉ, người cho là ta ngày đầu tiên quen biết người a? Người và ta cùng một địa phương mà ra, người so với ta thông minh hơn?”

“Muốn nói so với người thông minh hơn, ta đây cũng không dám. Ngọa tỷ, Vương gia mời người đến dạy người một ít quy củ lễ nghi, tuyệt đối không phải muốn cho người vào phủ đơn giản như vậy, Vương gia được hoàng thượng trọng dụng tín nhiệm, lần này đem người mang về, lại là thỉnh chỉ tứ hôn, hoàng thượng há lại sẽ không muốn xem xem đến tột cùng là nữ nhân như thế nào lại lọt vào mắt Vương gia sao? Cho nên Vương gia nhất định cũng là đoán trước được, mới có thể an bài như vậy.”

12. Chương 12: Chương 6.2

“Người nói như vậy cũng không còn sai, hiện tại ta đều chuẩn bị xong, chúng ta nhanh chút đi ra ngoài tiếp chỉ đi!”

Quả nhiên, từ trong tay công công nhận lấy là thánh chỉ tứ hôn, đại khái là đồng ý hôn sự nàng cùng Vương gia, chính là hoàng thượng muốn gặp nàng một chút, nên cho công công thuận đường tiếp nàng vào cung, mà cổ kiệu vào cung, Vương gia sớm đã chuẩn bị thỏa đáng, Tề Tiểu Hỉ đành phải đối với nàng khích lệ một phen, muốn nàng không cần sợ hãi.

Đây là lần đầu tiên Tô Ngọa ngồi kiệu con, cổ kiệu này sơn son thiếp vàng, xinh đẹp lại xa hoa, tám người nâng, ngồi thập phần thoải mái, nàng biết là thân vương mới có thể ngồi.

Lúc trước Dận Lễ từng muốn dùng này cổ kiệu mang nàng đi chơi, nàng không muốn, chối đẩy, vì thế hấn cưỡi ngựa đưa nàng du ngoạn mọi nơi, không nghĩ tới nàng vẫn như cũ tránh không khỏi vận mệnh ngồi kiệu con, hơn nữa còn là bởi vì muốn tiến cung, nhìn hấn vào hoàng cung, lại lập tức phái người đem cổ kiệu trở về, mới biết hấn có thể đã sớm biết nàng hôm nay sẽ tiến cung.

Nàng nhất thời cảm thấy hấn thật sự rất thương yêu nàng, cảm thấy hết thảy đều đáng giá.

Mỉm cười ngồi ở bên trong kiệu, nàng vụng trộm xốc lên một góc màn kiệu, nhìn trên đường cái kinh thành người đến người đi, thập phần náo nhiệt, phía xa giống như thấy được Tử Cấm thành, vội vàng buông màn, thẳng đến khi trước đại môn bị người ngăn lại, mới ngừng.

“Ngừng kiệu.” Thị vệ trấn thủ nghiêm túc ngăn cản bọn họ đi tới, cũng kiểm tra lại lịch của bọn họ.

“Phụng khấu dụ Quả thân vương, đưa phu nhân vào cung yết kiến.”

“Nha, các người chờ một chút, ta đi.”

Công công truyền chỉ đột nhiên lên tiếng đánh gãy lời thị vệ nói..., “Không cần, chúng ta phụng mệnh hoàng thượng, tiếp phu nhân tiến cung, nhanh mở cửa ra, nếu để hoàng thượng sốt ruột chờ đợi, các người còn giữ được tính mạng hay sao hả?”

“Nguyên lai là Lý công công, mau, mau mời vào.”

Đại môn nhanh chóng mở ra, ngay sau đó nghe được một trận tiếng bước chân dồn dập.

Bất thành linh, màn kiệu bị người từ bên ngoài xốc lên, Tô Ngọa trừng to mắt, bắt gặp Dận Lễ cúi đầu mỉm cười nhìn nàng, còn hướng nàng vươn một bàn tay.

“Đến, hạ kiệu.”

“Tại sao là ngươi?” Nàng lên tiếng kinh hô.

“Như thế nào? Không hy vọng ta tự mình đến tiếp nàng sao?”

“Đương nhiên hi vọng, cảm ơn ngươi.” Nàng khẽ cười một tiếng, đem bàn tay mềm đặt lên bàn tay của hấn, nhẹ nhàng chui ra cổ kiệu, đầu vùi trong ngực của hấn, một bàn tay vòng quanh eo, ngẩng đầu nhìn hấn.

“Đứa ngốc! Cảm tạ cái gì?” Dận Lễ ôm eo của nàng, vừa đi vừa nói: “Có nhận được thánh chỉ hoàng thượng tứ hôn hay không?”

Nhìn hấn thần thái phấn chấn, rạng rỡ, Tô Ngọa nở nụ cười, “Đương nhiên là có, chỉ là trở tay không kịp, ngoài ý muốn là, hoàng thượng lại muốn gặp ta.”

“Ha ha. Đừng sợ, hoàng thượng Tứ ca chính là thoát nhìn lạnh lùng, không dễ thân cận, kỳ thật hấn là người ngoài lạnh trong nóng, chờ ngươi gặp qua hấn sẽ biết, trọng yếu nhất là, ta sẽ vẫn bồi ở bên cạnh nàng, nàng đừng lo lắng.”

Nàng nguyên bản tâm tình bất an, khi hấn trấn an, tiêu thất không ít. Nếu là một mình vào cung, nàng có lẽ sẽ khẩn trương liên tiếp làm lỗi, bất quá có hấn bồi tại bên người, nàng nháy mắt an tâm, đối với hấn cười tươi vui vẻ.

“Dận Lễ, người biết không? Người đối với ta càng tốt, ta càng thấy mình không có yêu lắm người, vì người, cũng vì tương lai của chúng ta, ta nguyện ý thỏa hiệp, cũng nguyện ý đối mặt hết thảy, hơn nữa chỉ cần là cùng người có liên quan, ta đều bao dung chấp nhận, người làm cho ta cảm thấy yêu người rất đáng.”

Tim của hắn trở nên thực mềm mại, nếu không phải hiện tại đang tiến cung, nhất định hung hăng ôm nàng, dùng sức hôn môi nàng, để nàng chân thật cảm thụ tình cảm cùng tâm ý hắn đối với nàng, vì thế hắn người can đảm hôn môi nàng, biểu đạt tâm ý của hắn.

Hai người hiểu ý nhìn nhau cười, ngừng mắt nhìn ánh mắt lẫn nhau, cơ hồ muốn quên tất cả mọi thứ xung quanh.

Đột nhiên, tiếng ho khan không thức thời vang lên.

Dận Lễ lộ ra vẻ mặt tức giận, quay đầu người không thức thời muốn phát hỏa, lại phát hiện là Di thân vương, không khỏi nhảy dọa, vội vàng mở miệng, “Thập tam ca, làm sao người đi ra?”

“Khụ, bốn vương chỉ là muốn nhìn xem đến tột cùng là nữ tử đặc biệt nào làm cho thập thất đệ của bốn vương tự mình đi ra nghênh đón, không nghĩ tới sẽ gặp được hình ảnh ân ái triền miên như vậy, thật sự là ngưỡng ngưỡng, các người có thể coi bốn vương không tồn tại, tiếp tục đi, không quan hệ, bất quá bốn vương sợ hoàng thượng ở bên trong chờ sốt ruột, vậy cũng sẽ không tốt.” Di thân vương vừa nói vừa nhanh chóng đánh giá Tô Ngọa, có điểm kinh ngạc nàng cũng không phải cái chủng loại ... nữ tử Giang Nam mảnh mai, trong mắt ngược lại có một tia cố định, làm hắn không thể không một lần nữa điều chỉnh ý nghĩ tức giận ban đầu bởi thập thất đệ vì hồng nhan, làm chuyện tiền trạm hậu tẩu.

Tô Ngọa đồng thời cũng đánh giá hắn, hắn mặt như quan ngọc, trên trán thần thái phi dương, hiện nay trên mặt biểu tình tựa tiểu phi tiểu, mũi cao môi mỏng, khóe miệng thỉnh thoảng giơ lên, đó có thể thấy được hắn là một nam nhân dễ gần, vì thế theo thói quen ngắm nhìn tuấn nam, mỹ nam, hung hăng thưởng thức hắn, nhìn không chớp mắt, hai mắt tỏa ánh sáng, giống như tám trăm năm không thấy ai như hắn.

Dận Lễ nhìn không được vỗ nhẹ lên đầu nàng, tức giận nói: “Người nhìn đủ chưa?”

“Thấy thì thấy đủ, bất quá nếu là còn có thời gian, nhiều hơn nữa thưởng thức một chút tuấn nam, ta tuyệt đối sẽ không phản đối. Nói sau, ca ca của người cùng người giống nhau bộ dạng tốt như vậy xem, hoàng thượng hẳn là cũng không kém đi?” Nàng thập phần thông thuận đáp lại.

Sẽ không phải là xuất phẩm hoàng thất, phẩm chất tốt đẹp ra, còn bề ngoài xuất sắc như vậy? Vậy cũng không phải quá hơi rồi sao?

Nguyên tưởng rằng nam nhân phi phú tức quý đều là búp ú ục ịch, như thế nào nhà hắn người người đều là tuấn nam bất đồng hương vị ?

Nàng về sau muốn thưởng thức tuấn nam..., không phải chỉ cần hướng các huynh đệ nam nhân của nàng xe,, thì có được rồi sao?

Dận Lễ còn chưa có lên tiếng, trước hết nghe được một trận tiếng cười trầm thấp từ cửa lớn Dưỡng Tâm điện truyền đến, hắn giương mắt, thấy một nam tử mặc xiêm y màu vàng sáng cao lớn đứng ở nơi đó nhìn bọn họ, cảm thấy cả kinh, lôi kéo Tô Ngọa cúi chào.

“Thập thất đệ, không cần đa lễ, chúng ta đi vào trước rồi nói sau! Thập tam đệ, người cũng cùng theo đi.”

Xoay người, bước đi vào.

Bọn họ không dám nói thêm cái gì, đi theo vào bên trong, lập tức hướng Hoàng thượng chính thức làm theo đại lễ bái kiến.

Hoàng thượng ban thưởng tọa, bọn họ theo thứ tự tại ngai xuống.

Luôn luôn tham xem mỹ nam sắc Tô Ngọa cố lấy dũng khí, cẩn thận quan sát hoàng thượng.

Ung Chính hoàng đế diện mạo hết sức xuất sắc, tuấn mỹ cũng không mang một tia nữ sắc, tuy rằng gương mặt lạnh lùng, nhưng là cả người tỏa mát ra khí thế bẩm sinh cường đại uy nghi, khiếp người, làm người ta kính sợ.

“Tô cô nương, xem người nhìn không chớp mắt, trầm hẳn là không kém với lời bình của người ban nãy?”

Tô Ngọa nhìn thất thần, không chú ý tới là ai đang cùng nàng nói chuyện, chỉ cảm thấy tuần mỹ hoàng đế môi mỏng cao thấp mấp máy, nhưng lại trực giác đáp lại, “Cái gì không kém mà thôi? Là đẹp mắt đến không được, ta chưa từng thấy qua nam nhân nào tuần mỹ như vậy, quả thực so với Dân Lễ cùng Di thân vương còn xuất hơn! Về sau ta không biết có còn cơ hội có thể thường xem mặt hoàng thượng hay không, thật sự là đáng tiếc, gương mặt này nếu sinh trưởng ở trên mặt Dân Lễ, thì tốt biết chừng nào? Ta đây mỗi ngày đều không thể nhìn thấy sao?” Nàng lộ ra biểu tình ảo não lại lỗ lỏ.

Mọi người có mặt đều sửng sốt, tiếp theo Dân Lễ vội vàng đứng lên hành lễ, hướng Hoàng thượng thỉnh tội.

Hoàng thượng tâm tình thật tốt, phát phát tay, “Thập thất đệ, vợ của người ca ngợi dung mạo của trẫm, trẫm như thế nào lại trách móc nàng?”

Mắt thấy hoàng thượng tâm tình sung sướng, Dân Lễ mới nhẹ nhàng thở ra, lại phát hiện nữ nhân của mình còn háo sắc nhìn chăm chăm hoàng thượng, không khỏi chán nản, vỗ nhẹ đầu nàng, “Nàng còn nhìn cái gì vậy? Hoàng thượng là có thể tùy tiện cho nàng không quy củ nhìn lung tung đấy sao?”

Tô Ngọa lập tức khôi phục lý trí, có chút ai oán trừng hẳn liếc mắt một cái, nhỏ giọng oán giận, “Ai biểu hẳn bộ dạng suốt như vậy, để cho ta tìm lòng không đậu. Ta còn tưởng rằng làm hoàng đế đều là vừa già lại xấu, cái này thật sự là giết mình.”

Dân Lễ nhin không được quay người, hẩn hẩn sửa đúng, “Người còn nói? Loại địa phương này có thể nói lời này sao?” Hẩn vội vã quay đầu, cung kính nhìn hoàng thượng, “Hoàng thượng Tứ ca, ngài liền xem ở nàng không hiểu quy củ lại luôn có thói quen ngắm tuần nam mỹ nữ mà phạm thượng, tha nàng lần này!”

“Đúng, hoàng thượng, dân nữ Tô Ngọa chính là có sắc nhất gan. Di? Cũng không đúng, ta không có sắc tâm, chính là thuần túy thưởng thức sắc đẹp của ngài, ngài đại nhân đại lượng, không nên so đo với ta chứ? Bất quá nếu thật muốn so đo, cũng chỉ có thể trách ngài lão nhân gia bộ dạng thật suốt.”

Hoàng thượng nhìn nàng ngây thơ lại thẳng thắn, một chút cũng không ngại, ngược lại cảm thấy thực thú vị, thực tự tại, mà nàng cũng không kiêng kị chính mình thân phận tôn quý, trôi chảy cùng hẳn bắt chuyện, làm cho hẳn không khỏi có chút cảm khái.

Vốn cho là nàng nữ tử chuyên dụ dỗ người, rất sợ thập thất đệ của mình bị mê hoặc, không nghĩ tới nàng chẳng những không có nửa điểm khí chất nữ tử Giang Nam nhu nhược kia. Ngược lại biểu hiện ra thần thái hoạt bát thanh xuân, cặp mắt sinh động lại giống như biết nói không có bất kỳ tâm cơ tính kế, làm cho hẳn nháy mắt có chút hâm mộ vận tốt của thập thất đệ.

Hẩn trên mặt tươi cười, “Trẫm một chút cũng không ngại, chính là người nếu nói trẫm bộ dạng so với thập tam đệ cùng thập thất đệ đều đẹp hơn, vậy không thể nói trẫm là lão nhân gia, như vậy sẽ làm trẫm cho rằng người ngại trẫm quá già rồi, có phải hay không?”

“Đương nhiên không phải, ngài một chút cũng không già, thật sự, ngài sắc đẹp có thể ăn được, dân nữ nếu không chú ý, thì nước miếng chảy ròng ròng, hắc hắc. Thật sự là ngưỡng ngưỡng.” Tô Ngọa cố ý đùa giỡn, thân thủ xoa xoa khoe miệng cắn bản không có nước đọng.

Hoàng thượng lại lần nữa thoải mái cười to, có rất ít người có thể chọc cười hẳn, cũng rất ít có nữ nhân không sợ hẳn, điều này làm cho hẳn đối với nàng có ấn tượng tốt, chỉ là một nghĩ đến tấu chương trên án, nhin không được híp mắt.

“Đúng rồi, người họ Tô, phải không?”

“Đúng vậy.”

“Trẫm nhớ rõ Tô gia lần này nghiệp quan cấu kết tệ án Giang Nam cũng là một trong các chủ mưu, cũng bị kêu án phải chịu hình phạt lưu đầy và tru di cửu tộc, như thế nào người là nữ nhi Tô gia còn có thể nhon nhon ngoài vòng pháp luật?” Ngữ khí của hẳn trở nên nghiêm khắc, biểu tình chẳng những lạnh lùng, còn tản mát ra lệ khí.

Dân Lễ cảm thấy cả kinh, “Hoàng thượng.”

Hoàng thượng phất phất tay, “Người trước đừng nói chuyện, người ở Giang Nam làm những chuyện như vậy tuy rằng cũng không tính cái gì sai, nhưng là người tổ giác người cũng không ít, chồng chất như núi đều để ở đ, trầm tạm thời thay người áp xuống.”

“Nhưng là bọn họ.”

“Đừng lo lắng, có hoàng thượng làm chủ!” Di thân vương hướng hần trừng mắt nhìn, ý bảo hần không cần nói nói, hoàng thượng đều có dụng ý.

Có liên quan đến nữ nhân mình yêu, Dận Lễ làm sao có khả năng yên tâm?

Tô Ngọa cũng ngăn cản hần thay mình đứng ra, lập tức quỳ trên mặt đất, “Hoàng thượng, dân nữ từ lúc còn nhỏ tới nay, không thừa nhận mình là người Tô gia, dân nữ cũng bất quá là con gái riêng, bọn họ chưa từng nhận dân nữ, bất quá là dân nữ theo người quá ưu việt thôi, họ làm Vương gia khó xử, như vậy dân nữ có thể sửa theo họ mẹ, dù sao dân nữ là mẫu thân ngậm đắng nuốt cay nuôi nấng lớn lên.”

“Khó được người cũng đều vì thập thất đệ suy nghĩ, hảo, trầm pháp ngoại khai ân, nếu đã có ý chỉ tứ hôn, trầm cũng không gây khó dễ người, cho người sửa họ tốt lắm, mẹ người thân họ gì?”

“Mạnh.”

“Ân, trầm sẽ cho người thượng đĩa ngọc, cũng cho thập thất đệ thay người nâng ki.” Hoàng thượng nhìn về phía Dận Lễ, “Thập thất đệ, vừa vặn Mạnh Đạt Sắc và mẹ ruột nàng cùng họ, để nàng nhận Mạnh Đạt Sắc, trở thành nghĩa nữ của hần, mà nàng sắc phong sùng phúc tấn, chuyện này giao cho người đi làm, như vậy người vừa lòng chứ?”

Không nghĩ tới hoàng thượng thay hần nghĩ chu đáo, cũng bận tâm thể diện, Dận Lễ cảm động không thôi, lập tức ở cạnh nàng quỳ xuống, “Thần tiếp chỉ, khấu tạ hoàng thượng ân điển.”

“Hảo, các người mau dậy đi! Về sau nếu có chút thời gian rảnh, thập thất đệ, người cần phải lại mang Mạnh cô nương vào cung.”

13. Chương 13: Chương 7.1

Dận Lễ cùng Tô Ngọa thân mật ngồi ở bên trong kiệu, tình nùng mật ý.

Hần mỉm cười nhìn nàng, “Xem ra hoàng thượng Tứ ca thực thích nàng, thật sự là quá tốt.”

“Không nghĩ tới tiến cung một chuyến, ta cứ nhiên biến thành nữ nhi của người khác, như vậy ta còn có thể ở lại biệt viện của người sao?”

“Ngu ngốc! Đây chẳng qua là đỡ đầu mà thôi, cũng không phải thật sự. Chờ ta giúp nàng chuyện xong xuôi nâng ki, nàng chỉ cần một ngày trước đại hôn vào ở nhà hần là được, chuyện này ta sẽ cùng hần nói, nàng không cần quan tâm, ngoan ngoan chờ ta cưới nàng làm vợ đi!”

“Dận Lễ, nói thật, ta đến bây giờ còn có một loại cảm giác không chân thật, ta. Ngô.”

Hần thừa cơ hôn môi của nàng, đánh gãy lời của nàng, vuốt ve một hồi lâu, mới buông nàng ra.

“Ta không phải đã từng nói với nàng, hết thảy có ta sao? Chỉ cần nàng tin tưởng ta, ta nhất định sẽ bảo vệ chu toàn. Tô Ngọa, ta biết nàng đối với ta những nữ nhân trong hậu viện kia có điều kiêng kị, yên tâm, nếu không phải tất yếu, người không cần cùng các nàng chạm mặt.”

“Thật sự?” Nghe nói cam đoan của hần, đôi mắt nàng tỏa sáng.

“Đương nhiên, ta là nhất gia chi chủ, các nàng đều nghe ta, nếu không liền gia pháp hầu hạ, không ai dám khiêu chiến quyền uy của ta.”

“Dận Lễ, người thật tốt, cảm ơn người, ta thật yêu người a!” Nàng kích động ôm cổ của hần, cuồng hôn gương mặt của hần, tiến sát trong lòng ngực của hần thân hình liên tiếp vận vẹo, mang đến kích thích tình dục.

Hắn cũng vui vẻ tiếp yêu yêu thương nhưng nhớ của nàng, hôn lên lông mày, mặt cùng môi của nàng, hai tay tiến vào y phục của nàng lục lọi, sau đó sờ lên bộ ngực no đủ.

Nàng nhin không được rên rỉ ra tiếng, “A. Không được ! Đây là đang bên trong kiệu.”

“Đừng lo lắng, sẽ không có người biết. Ngoan, để cho ta hôn lại nàng.” Mùi của nàng, mềm mại của nàng, tất cả mọi thứ của nàng cũng làm cho hắn mê luyến không thôi, yêu thích không buông tay, muốn vẫn chiếm lấy nàng.

Cảm nhận được dấu hiệu hắn động tình, mặt nàng gò má hiện hồng, thân thủ muốn đẩy ra hắn, “Không cần, như vậy thật sự không tốt.”

“Ai nói không tốt? Ta liền muốn nàng.” Hắn tùy hứng vừa nóng bỏng hôn môi nàng, hai tay cũng không ngừng vỗ về chơi đùa nàng, sau đó vén lên váy ngắn, cởi ra quần lót của nàng, ngón tay trực tiếp sờ lên non mềm giữa hai chân, thuần thục xoa nắn.

Nàng lớn tiếng yêu kiều, cơ hồ vô lực chống đỡ, xụi lơ khi trong lòng hắn.

Hắn thuận thế đem nàng áp đảo ở ghế trên, cởi bỏ dây lưng của mình

Dưới sự trêu đùa của hắn, nàng cảm nhận được lửa nóng khoái cảm theo trong cơ thể chậm rãi dâng lên, ngón tay của hắn xoa nắn, đâm vào vài cái, chính mình liền đã ướt ướt, cũng có xu hướng cổ đại lan tràn, không tự chủ được phát ra tiếng thanh khát cầu yêu.

Hắn cảm giác được lửa nóng nàng đáp lại và tình trạng ướt át, xấu xa cười, ngón tay thon dài ở trong cơ thể nàng càng thêm mãnh liệt, không kiêng nể gì khêu lấy.

Nàng khó nhin vận vẹo thân hình, mở to mắt.

Hắn cởi quần ra, đem nàng đặt ở dưới thân, làm cho lửa nóng nam tính cứng rắn chống đỡ cửa vào mềm mại, trước tình huống bất khả kháng của nàng, dùng sức sáp nhập trong cơ thể của nàng, theo cổ kiệu lay động, đâm chọc vào.

“ Ngoa, bảo bối của ta, có phải hay không cảm thấy tư thế như vậy càng kích thích, rất sướng khoái?” Hắn thở dốc trên chộc, hơi thở nóng nóng phun ở trên mặt của nàng.

Nàng nhin không được trở mình xem thường, muốn nói cái gì đó, cũng không tự giác bật ra rên rỉ, như thể nào đều ngăn không được.

Cảm giác được của hắn xâm nhập cùng luật động, nàng trưởng lại tê dại, loại khoái cảm vừa đau lại vừa cảm thấy được lấy đây làm nàng không thể khắc chế âm thanh dâm dăng của mình, bản năng phối hợp với động tác của hắn, vận vẹo thân thể mềm mại, hai tay ôm chặt cổ hắn, môi đỏ mọng dán môi mỏng khêu gợi.

Đầu lưỡi của hắn thừa thế trơn nhập trong miệng của nàng, mút lấy, dây dưa, hai tay nâng cái mông của nàng, dùng sức ở trong cơ thể nàng đâm vào, giống như là muốn đòi lấy sở hữu, cũng muốn trả giá tất cả của hắn.

Phát hiện nàng sắp đạt tới cao trào, hắn vội vàng luật động nhanh hơn, càng thêm phần khởi ở trong cơ thể nàng tiến lên, gây cho nàng từng đợt thỏa mãn, thẳng đến hai người đều đạt đến cực khoái cao trào, hắn mới run rẩy nâng cao thân mình, nằm ở trên người của nàng, đem tinh hoa nóng bỏng phun ở chỗ sâu trong cơ thể nàng.

Trong kiệu im lặng không tiếng động, Tô Ngoa ôm Dận Lễ, nhẹ vuốt nhe tấm lưng rắn chắc của hắn.

Thật lâu sau, thanh âm thị vệ bên ngoài cổ kiệu truyền tới.

“Vương gia, đến.”

“Đã biết, chờ bốn vương phân phó, các người mới vén màn kiệu.”

” Dạ”

Thanh âm bên ngoài làm nàng trở lại hiện thật, dùng sức đẩy hắn, “Người mau đứng lên, đều là người ! Nếu như bị người khác phát hiện, chẳng phải là mắc cỡ chết được?”

“Ha ha. Đừng lo lắng, ta giúp người sửa sang lại, cam đoan không có người nào nhìn ra được.” Hấn ngồi dậy, sau đó thay nàng sửa sang lại quần áo cùng tóc, tiếp theo nhờ trợ giúp của nàng , cũng cầm quần áo mặc chỉnh tề.”Tốt lắm, chúng ta hạ kiệu đi! Cam đoan không có người nhìn ra được, ân?”

Hấn trấn an hướng nàng trừng mắt nhìn, tham nhìn nàng bởi vì hoan ái mà hai gò má đỏ hồng, sương mù hai mắt, cùng với cánh môi bị hấn hôn đến sưng, thoát nhìn biết ngay là vừa mới được yêu thương, nàng như vậy phá lệ phong tình vạn chủng lại đầy mị lực, hấn lại muốn hung hăng yêu nàng một hồi, nhưng là cố gắng khắc chế chính mình, bởi vì bây giờ không phải là thời cơ tốt.

Hấn ôn nhu nắm tay nàng, đi xuống cổ kiệu, lập tức thấy một ma ma, nha hoàn cùng bọn sai vặt vây quanh, đứng phía trước họ là một nữ tử mặc trang phục phụ nữ Mãn Thanh màu đỏ thẫm, đầu chải tóc vấn hai bên.

Nàng có ngũ quan đoan chính, làn da trắng nõn xinh đẹp, mặt vô biểu tình nhìn bọn hấn, đáy mắt toát ra hàn ý, cả người tản ra hơi thở đoan trang nghiêm túc.

Ngọa không biết nàng là ai, lại nhin không được tới gần nam nhân bên người.

Dận Lễ thu lại tươi cười, vẻ mặt trở nên lãnh mạc, nhấn đầu lông mày, không chút khách khí chất vấn: “Làm sao người đến nơi đây?”

Ngữ khí hấn lạnh lung như vậy Tô Ngọa chưa từng nghe qua , không khỏi rụt cổ.

Hấn nhận thấy được cảm thụ của nàng, trấn an vỗ về tay nàng, muốn nàng đừng sợ.

Nữ tử kia đối với hành động của hấn làm như không thấy, cung kính mở miệng, “Nô tì hướng gia thỉnh an, hôm nay đến nơi đây, là có chuyện muốn cùng gia thương lượng.”

Không hiểu sao, Tô Ngọa đối với nàng có một cảm giác sợ hãi cùng phòng tâm.

“Có chuyện gì, không thể chờ ta hồi phủ nói sau sao? Nơi này là chỗ người nên đến sao? Ta không phải hạ lệnh, không cho phép bất luận kẻ nào bước vào nơi này một bước sao? Người cho lời nói của ta là đánh rắm sao?” Dận Lễ thấp giọng chỉ trích.

Nàng nguyên bản hai mắt phiếm hàn ý, nay hiện lên một chút bi ai trào phúng.

Ngọa mở to mắt, cơ hồ muốn tin chính mình nhìn lầm rồi.

“Nô tì không dám, chính là nô tì biết gia muốn cưới muội muội nhập môn, thân là vợ cả, tự nhiên muốn tới gặp muội muội, cũng thay các người làm một hôn lễ long trọng , tuy rằng muội muội vào cửa, cũng bất quá là thân phận sủng phúc tấn, nhưng.”

“Câm mồm! Chạy trở về đi, về sau không có được cho phép của ta, tốt nhất đừng lỗ mãng. Các người cũng đều nghe kỹ, về sau nếu là lại có người không có phận sự xông vào biệt viện, bổn vương liền trị tội các người trông coi không nghiêm, tội danh lơ là chức vị làm việc, nghe rõ không?”

” Dạ, vương gia” Thị vệ, hạ nhân có liên hệ trăm miệng một lời.

Bọn họ rất cuộc hiểu rõ sủng phúc tấn sắp nhập môn ở phủ Vương gia, địa vị ở trong lòng Vương gia, cao bao nhiêu, coi trọng bao nhiêu, mà vị Vương Phi vợ cả tuy rằng có được danh hiệu dễ nghe, nhưng là nghe nói sớm bị Vương gia chán ghét mà vứt bỏ rồi, hôm nay vừa thấy, quả thật là sự thật a!

Thân là hạ nhân, bọn họ không thể có bất kỳ phản ứng, việc phải làm nên làm, không nghe thấy, chỉ có thể nghe nào lời phân phó của Vương gia.

Vương gia làm nàng mất mặt đã không phải là một lần, hai lần rồi, nhưng là Di Mẫn thủy chung không thể nhận tự tôn lần nữa bị hấn giẫm lên trên mặt đất, trước mặt bọn hạ nhân, càng làm cho sắc mặt nàng một trận đỏ, một trận trắng.

Nàng không phải sớm nên thành thói quen sao? Vì sao mỗi lần hấn nhục nhã chính mình, nàng vẫn là cảm thấy tổn thương? Chẳng lẽ cũng bởi vì A Ma của nàng đã từng là người trung thành giúp đỡ Bát a ca ? Nhưng là chuyện trước khi ông ấy qua đời a!

Nàng bởi vì quan hệ với A Ma nàng, đã bị hấn chỉ trích, vắng vẻ cùng thương tổn bao nhiêu?

Hai tay nắm chặt, nàng tự nói với mình, nếu là có một ngày rốt cuộc nhịn không nổi nữa, cùng lắm thì ngay cả danh vị Vương Phi này bọn ta không cần.

Chính là. Nàng hai mắt lạnh như băng không khỏi tiết lộ một tia tình cảm cùng thâm trầm bi ai, từ ngày lần đầu tiên chạm mắt nam nhân này, lòng nàng đã bị lún sâu vào tình ái.

Khi đó hẳn so với bây giờ còn trẻ hơn, bất quá là thiếu niên mười mấy tuổi, ngũ quan tuấn tú tuyệt mỹ, phong thái anh khí bức người, trên vàng trán để lộ ra cơ trí chừng chạc, đều làm nàng tim đập thành thịch.

Không nghĩ tới cuộc hôn nhân chính trị này không cho nàng hạnh phúc, ngược lại làm cho bọn họ thường xảy ra bi kịch sau khi hôn phối.

A Ma của nàng lúc trước, từng muốn nàng đem chuyện trượng phu cùng đám người kết giao với Tứ a ca và một ít chuyện cơ mật tất cả đều nói cho ông ấy biết nàng thập phần khiếp sợ không muốn, nhưng là Ama vẫn rất sùng, che chở nàng, đây là lần đầu tiên ông cầu nàng hỗ trợ, cho dù bất đắc dĩ, nàng cũng chỉ có thể đáp ứng.

Hiển nhiên Vương gia cũng phòng bị nàng, cho nên nàng chỉ biết được một ít việc nhỏ không đáng kể.

Dần dần, lòng của nàng bị hắn bắt chiếm lấy, toàn tâm toàn ý muốn đi theo hắn, làm thê tử xứng đáng với hắn, không nghĩ tới Ama lại muốn nàng hỗ trợ, nói cái gì đây là một lần cuối cùng, mà một chút ít này thôi nhưng cũng đã phá hủy hạnh phúc cả đời nàng.

Hắn không thể dễ dàng tha hành vi gián điệp làm chuyện sau lưng hắn, bí mật thỉnh chỉ muốn phế bỏ danh vị phúc tấn được hoàng thượng ban cho của nàng, lại bị Hoàng A Ma của hắn khiển trách, còn không phê chuẩn hắn làm như vậy, miễn cho ảnh hưởng tới thể diện hoàng thất, cùng với hòa bình chính trị.

Thẳng đến sau khi Hoàng Ama hắn qua đời, vợ chồng bọn họ tình huống cũng không có gì thay đổi, hắn chưa bao giờ đến gian phòng của nàng, đối với những nữ nhân khác, hắn cũng không còn nhiều hứng thú, mỗi ngày vùi đầu vào công việc.

Nghe nói hắn từ Giang Nam dẫn theo một nữ nhân trở về, lại an bài nàng ở tại trong biệt viện, thậm chí vì nàng chủ động thỉnh chỉ, yêu cầu hoàng thượng tứ hôn, đủ loại hành vi làm nàng kinh hãi đảm chiến, khiếp sợ khi biết hẳn hẳn có thể vì một nữ nhân mà làm nhiều chuyện.

Làm nàng cảm thấy khiếp sợ là, nữ nhân này bị hoàng thượng truyền chỉ vào cung diện thánh, nghe nói còn được hoàng thượng yêu thích, làm cho Vương gia thay nàng nâng ki, cho nàng làm đại sủng phúc tấn, địa vị cùng danh phận ngang bằng với Vương phi nàng, cũng lấy nghi thức cưới Vương phi nhập môn.

Nàng biết hoàng thượng đang suy nghĩ gì, còn không phải do A Ma đã mất cầu nàng đã từng là địch thủ của hắn, mà nàng cũng từng phản bội Vương gia, thay A Ma mình truyền tin tức, cho nên bọn họ không bao giờ tín nhiệm nàng, cũng cho rằng nàng không xứng với danh vị Vương phi này, nhưng là ngại nàng là tiên hoàng ban tặng, tạm thời cũng tìm không thấy lỗi để phế đi nàng, chỉ có thể lấy lui làm tiến, lợi dụng cơ hội lần này cho nàng khó xử.

Vì thế nàng rốt cuộc ngồi không yên, vội vàng tới biệt viện.

Dọc theo đường đi, nàng đã sớm chuẩn bị tâm lý thật tốt, còn có phía trước ở trong phủ đệ, hình ảnh hẳn cùng với nữ nhân khác khanh khanh ta ta, vì chính là muốn nhục nhã nàng, nàng đối chuyện này đã muốn chết lặng, huống chi hẳn là hoàng tử, hiện tại lại là cái Vương gia, được hoàng thượng trọng dụng tin cậy, tại hậu viện không có khả năng chỉ có một nữ nhân nàng, chỉ biết càng nhiều.

Bất luận là có người vì muốn nịnh bợ hắn, đưa hắn nữ nhân, hoặc là ba năm một lần chọn tú nữ, từ trong hoàng cung đưa tới nữ nhân, bọn ta không có quyền lợi cự tuyệt, đối với nữ tử Giang Nam trước mắt, nàng vốn nên giống như trước vậy, cho dù nội tâm chua xót, bài xích, cũng sẽ cười.

Chính là nữ tử tú lệ trước mắt này, không có khí chất nữ tử Giang Nam nhu nhược kiều mỹ, làm nàng cảm thấy ngoài ý muốn, nàng không thể tin là, Vương gia lại đối xử bất đồng.

14. Chương 14: Chương 7.2

Vừa rồi bọn họ bên trong kiệu đi ra thì nàng xem thật sự cẩn thận, vẻ mặt Vương gia nhu hòa, đôi mắt ẩn hàm thâm tình lộ rõ, mời nàng nhện không được sinh lòng ghen ghét, muốn tiến lên tách ra bọn họ, hung hăng kéo tóc nữ nhân kia, biểu đạt nội tâm phẫn hận của nàng.

Còn nữ kia nhân bộ dáng rõ ràng vừa bị sủng ái qua lại làm nàng trong cơn giận dữ, chỉ có thể hận ý lạnh như băng làm cho mình chết lặng, phục hồi, bàn tay giấu trong ống tay áo rộng thùng thình nắm chặt khảm sâu vào thịt cơ hồ chảy máu, cho dù đau đớn không thôi, nhưng cũng không bằng nỗi đau đớn trong lòng.

Thôi! Nàng dễ dàng tha thứ loại sự tình này cũng không phải ngày một, ngày hai, huống chi nàng hôm nay tới cũng không phải là vì chuyện này, chỉ cần nữ nhân này vào cửa, cho dù ở trong lòng Vương gia có vị trí đặc biệt như thế nào, vẫn không thể lấn lướt Vương Phi nàng được, đến lúc đó xem nàng như thế nào đối phó ả.

Vì thế nàng thu lại tâm tình, mặt không chút thay đổi, lạnh nhạt lại kiên trì nói: “Đợi chút! Vương gia, nô tì biết người không muốn gặp lại nô tì, nhưng là nô tì nhất định phải gánh vác công việc trừ bị hôn lễ này, nếu không hoàng thượng cảm kích rồi, chẳng phải là muốn coi đây là lỗi, cố ý làm khó dễ nô tì? Nói không chừng còn có thể cho người phế đi nô tì?”

Nhìn nàng biểu hiện không thể thoái nhượng, Dận Lễ lộ ra vẻ mặt chán ghét, “Người quan tâm là danh phận cùng địa vị của người, đừng cho là ta không biết.”

Trong giọng nói hằn đối với nàng hèn mọn, gây tổn thương sâu sắc tâm Di Mẫn, đáy mắt hiện lên một chút oán hận không dễ dàng phát giác, giọng điệu thản nhiên nói: “Mặc kệ gia nghĩ như thế nào, nô tì đều phải hoàn thành bổn phận của mình.”

“Đúng a! Người ở đây cũng không phải là thể diện cùng bổn phận của người đi? Nếu như vậy, người dứt ngay quay về phủ đệ đi tấn bổn phận của người, chớ xuất hiện ở trước mặt của ta, gây trở ngại, vướng mắt ta.”

Nàng vẫn như cũ không nhượng bộ, kiên trì nói: “Vương gia, muội muội là muốn vào phủ, nếu gia muốn nô tì làm tròn bổn phận, như vậy tất cả nghi thức để nàng vào phủ, chẳng phải một trong những bổn phận của nô tì sao?”

Dận Lễ dùng đôi mắt sắc bén đủ để người khác lạnh run nhìn chằm chằm nàng, trên mặt ôn nhu sớm không thấy, khuôn mặt tuần tú buộc chặt hàn ý lạnh như băng, “Người càng ngày càng to gan, dám nói dám làm nhỉ.”

“Nô tì không dám.” Đối với hấn ác ý trào phúng, Di Mẫn không hề sợ hãi, thản nhiên nhìn hấn, “Nô tì chỉ nói lời nói thật thôi, hi vọng gia có thể tạo cơ hội, để nô tì hoàn thành tốt đẹp, nô tì cam đoan sẽ đem hôn lễ này làm tận thiện tận mỹ.”

Hấn dùng ánh mắt giống như nhìn chằm chằm địch nhân nhìn nàng, trên trán gân xanh bạo khiêu, sắc mặt khó coi đến cực điểm, cả người tản mát ra hàn khí làm người ta sợ hãi, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Ta xem người không có gì không dám.”

Ngọa dù gốc ghéech, cũng nhìn ra vấn đề giữa hai người bọn họ, nhìn hấn sắc mặt xanh mét, thập phần tức giận, lo lắng hấn nhất thời khống chế không tốt, như có thể ngay lập tức lấy mạng Vương Phi, vội vàng kéo tay áo của hấn, còn tiến thêm một bước cầm tay hấn.

“Dận Lễ. . . .” Nàng có chút lo lắng gọi tên hấn, vô cùng thân thiết, giống như giữa hai người không có bất kỳ người nào có thể chen vào.

Hấn cúi đầu nhìn nàng một cái, cùng nàng mười ngón siết chặt, ôn nhu trấn an nàng, “Không có việc gì.”

Qua trong giấy lát, hấn nhìn về phía Di Mẫn, ánh mắt lại trở nên nguội lạnh.

“Đi! Người muốn tấn bổn phận, bổn vương liền cho người cơ hội, việc hôn sự này để cho người đi làm. . . .”

“Nô tì khấu tạ gia ân điển.” Di Mẫn cất nang lời nói, hành lễ.

“Bổn vương cũng còn chưa nói xong, người gấp cái gì? Việc hôn sự này nghi thức cùng tiến hành sẽ ở trong phủ đệ cử hành, người chỉ cần đem trong phủ chuẩn bị tốt là được rồi, về phần chuyện trong biệt viện cùng vật phẩm xuất giá của Ngọa, bổn vương thì sẽ tìm người thân trong biệt lễ đến chuẩn bị, không cần người lo lắng.” Thái độ của hắn cường ngạnh, giọng điệu sắc mỏng, không được phản bác.

Di Mẫn nghe ra ý tứ trong lời nói hắn, muốn nàng đừng nghĩ kiếm cơ đến biệt viện ra lệnh, ngay từ đầu nàng đã không được cho phép bước vào nơi này cũng đừng muốn gây sự không đâu, trong khoảng thời gian ngắn sắc mặt trắng bệch, không cách nào duy trì vẻ mặt vô biểu tình cùng lạnh nhạt.

“Đừng như vậy.” Ngọa nhện không được nhỏ giọng nói.

Dận Lễ cúi đầu nhìn nàng, “Chuyện này cùng người không quan hệ, đây là chuyện giữa ta và nàng ấy.” Ngược lại đối Di Mẫn cường ngạnh hạ lệnh, “Không còn việc gì nữa, người có thể đi rồi, về sau nếu bổn vương biết người lại mượn cơ hội chạy tới nơi này, cũng đừng trách bổn vương không giữ lại một chút cảm tình cho người.”

“Người đã sớm chưa từng đối với ta giữ lại chút tình cảm gì.” Nàng bất kính bác bỏ.

Dận Lễ sắc mặt trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, giọng điệu mang ý cảnh cáo nói: “Càng ngày càng không chút phép tắc, thật cho là bổn vương không thể đem người xử lý, phải không? Người tiếp tục loại thái độ làm trái lời này, không quan hệ, bổn vương có biện pháp có thể trị người.”

Cũng không thèm nhìn tới nàng liếc mắt một cái, hắn nắm tay Tô Ngọa, bước nhanh rời đi.

Di Mẫn mặt không có chút máu, toàn thân run run đứng tại chỗ, đáy mắt cố nén nước mắt cùng khuất nhục.

Ngọa biết nam nhân bên người bây giờ tâm tình thập phần không tốt, tất cả đều là bởi vì một nữ nhân khác gây ra, ngay cả cùng mình không có tương quan, nhưng là nàng sẽ vào phủ, cũng không thoát sẽ sợ hãi trước tình huống không khí này, bất quá lo lắng hơn cũng là hắn.

Khi hắn đem nàng kéo vào thư phòng thì nàng nhện không được mở miệng khuyên nhủ: “Dận Lễ, đừng nóng giận, chọc tức thân thể của chính mình, không đáng a!”

“Đúng ! Nếu ta tức chết rồi, người đàn bà kia sẽ rất cao hứng.” Hắn hừ lạnh một tiếng, tức giận không thôi.

Ngọa vội vàng đi đến trước ghế hắn ngồi, nhẹ vỗ về lồng ngực của hắn, thay hắn thuận khí .

“Các người nhưng là vợ chồng ! Thấy thế nào cũng lại giống như kẻ thù?” Nhìn trong mắt của hắn hiện lên một chút vẻ lo lắng, Ngọa tò mò rồi, cười nói: “Nếu không phải có thể nói, quên đi, ta cũng không nhất định phải biết, chỉ là. . . .” Nàng có chút do dự dừng lại.

Cơn tức của hắn tiêu tan không ít, một tay lấy nàng kéo lại, để nàng vô cùng thân thiết ngồi ở trên đùi của mình.

“Chỉ là cái gì? Như thế nào không nói cho hết lời?”

Nàng phát hiện thần sắc khó chịu của hắn tựa hồ có chút hòa hoãn, vì thế đánh bạo nói: “Chính là người ta quan tâm người, sợ người chọc tức thân mình, cũng buồn hồng tâm tình, cho nên mới muốn biết giữa các người đến tốt cùng là sao lại thế này.”

Cho tới bây giờ chưa có thấy một đôi vợ chồng giống bọn họ như vậy phảng phất thâm cừu đại hận, nàng không khỏi vì hắn cảm thấy bi ai, cũng hiểu được Vương Phi cũng không phải nữ nhân đơn giản, ánh mắt lạnh như băng của nàng, nhớ tới đã sợ hãi.

“Cũng không còn cái gì không thể nói .” Dận Lễ thở dài, “Ta tuy rằng có được thân phận tôn quý, đối với người khác có quyền thế cùng địa vị, nhưng là không có cách nào tự chủ hôn nhân, ngay cả muốn hay không một nữ nhân, đều phải từ hoàng Ama quyết định. . . .” Hắn đem việc mình cùng với Di Mẫn bởi vì chính trị mà kết hôn, cùng với những hành vi sau khi nàng ấy gả đến đây, đều nói cho nàng biết.

“Lẽ, không quan hệ, ta sẽ yêu người, về sau có ta cùng người, người không bao giờ cô độc nữa.

Hiện tại ta mới biết được, người nói đều là thật sự, tuy rằng người có một thê tử trên danh nghĩa, nhưng thực tế thì tàn khốc, nàng sao có thể đối đãi người như vậy?”

“Không quan hệ, nàng ấy phản bội ta, ta cũng sẽ không để nàng ấy sống tốt, nếu nàng ấy lựa chọn làm như vậy, ta sẽ để nàng ấy hiểu sẽ không có kết cục tốt gì.” Ngữ khí của hắn có một tia âm tàn .

Ngoạ tuyệt không sợ hãi, bởi vì chỉ cần nàng yêu hắn, không phản bội hắn, hắn sẽ đem nàng nâng niu trong lòng bàn tay.

“Đừng suy nghĩ vậy, dù sao nàng như thế nào đều là phúc tấn của người, không bằng các người tương kính như băng, không phải tốt lắm? Làm gì vì nàng hao tâm tổn sức thương thân?” Nàng tiếng nói mềm nhẹ trấn an nói.

Dận Lễ cười nhẹ một tiếng, ôm chặt vòng eo mảnh khảnh của nàng, trêu đùa nói: “Đúng nha! Ta làm gì lại đi nói nàng ấy? Còn không bằng thương nàng, chẳng phải là rất tốt? Ân?”

Hắn hôn nàng, đầu lưỡi đảo qua môi của nàng.

Nàng toàn thân run run, nhịn không được lui về sau, lại bị hai cánh tay của hắn vây ở cạnh bàn, hai tay không tự chủ được đặt trên lồng ngực của hắn, cảm thụ nhịp tim mạnh mẽ.

Nghe hắn ở bên tai nhẹ giọng nói nhỏ nhẹ, cảm thụ được hắn hạ xuống vô số hôn, đều ẩn hàm hắn đối với nàng quý trọng, trái tim nóng lên, hốc mắt nóng lên.

Hắn hôn hít lấy xương quai xanh, nhanh chóng cởi ra quần áo của nàng.

Nàng thấy hắn đầy mắt không thể che dấu thâm tình, không có ngăn cản động tác của hắn, tùy ý quần áo rơi xuống mặt đất, lộ ra da thịt trong suốt trắng nõn, bộ ngực no đủ, vòng eo mảnh khảnh, cùng với giữa hai chân mê người.

Hắn mê muội nhìn nàng, hai mắt lửa nóng, bàn tay to qua lại vuốt ve thân thể của nàng, cúi đầu, hôn môi một đầu nhũ.

Nàng cũng ôn nhu rút đi quần áo của hắn, hai người trần trụi, da thịt kề nhau, ma sát thân thể lẫn nhau, đẩy lên ngọn lửa nóng bỏng, sau đó vươn tay, nhẹ vỗ về cái đỉnh phân thân lửa nóng để giữa bụng nàng, cảm giác thân thể hắn trở nên cứng ngắc, lại như cũ tùy ý nàng nhẹ nhàng vuốt ve, cảm thụ lửa nóng kia động tình mãnh liệt rung động, làm nàng cố lấy dũng khí, muốn lấy lòng hắn.

“Người cảm thấy như thế nào?” Nàng toàn tâm toàn ý muốn lấy lòng hắn, muốn làm cho hắn hiểu được, còn có nàng có thể sưởi ấm hắn, cả đời thương hắn, làm bạn hắn.

” Ngoạ, tiểu yêu tinh này, làm thế nào học được? Thực thoải mái, đừng có ngừng.” Thanh âm của hắn khàn khàn.

Nàng đỏ bừng mặt, có chút không yên mở miệng, “Ta sẽ không, đều là theo người học , ta cảm thấy thật sự thoải mái, cho nên cũng muốn lấy lòng người, ta làm đúng sao?”

Hắn lộ ra cười tà, vừa lòng nói: “Đúng, tiếp tục, đừng có ngừng.”

Nàng cũng có tin tưởng, đột nhiên nhớ tới hắn từng dùng miệng lấy lòng nàng, trên mặt đỏ ửng, nghĩ rằng, nếu là nàng cũng đối với hắn như vậy, không biết hắn sẽ có phản ứng gì?

Nghĩ đến liền làm, nàng nhanh chóng ngồi xổm người xuống, đầu lưỡi khê liếm lấy đầu tròn, cảm giác nó nhảy lên hạ xuống, trở nên lớn hơn nữa, nàng không khỏi mở to mắt, ngẩng đầu nhìn hắn liếc mắt một cái, phát hiện hắn thể nhưng khó kìm lòng nổi nhấm mắt lại, bộ dạng khó nhịn lại thực hưởng thụ, miệng còn bật ra rên rĩ.

” Ngoạ, đừng ngừng. Ta thích nàng làm như vậy.”

Được cổ vũ, nàng đánh bạo liếm hôn nam tính của hắn, hoạt động lên, cảm giác được nó càng lúc càng nóng, càng lúc càng cứng rắn, sau đó há mồm ra ngậm, chậm rãi phun ra nuốt vào, hút.

Trán của hắn bắt đầu đổ mồ hôi, máu ở trong người chạy cuộn cuộn, hô hấp dồn dập, sau lưng nóng lên đau đớn, dục vọng bị nàng ngậm trong miệng trướng đại, đầu trống rỗng, tất cả tế bào đều theo dòng nước xiết đau đớn cùng vui thích mà chấn động.

Đang lúc nàng vì mình cũng có thể khống chế dục vọng của hắn mà cảm thấy đắc ý thì hắn không hề báo động trước đem nàng kéo lên.

Khẽ nghiêng rửa một tiếng, hắn điên cuồng hôn môi môi của nàng, hô hấp cùng nàng giống nhau ồ ồ, bàn tay to ôm lấy nàng, khăn cấp đem nàng đặt ở trên bàn sách, sau đó đem đồ trên bàn quét rơi xuống đất.

Hắn thô lỗ tách ra hai chân của nàng, cử động eo, mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể của nàng.

Cái bàn lạnh lẽo cùng thân mình lửa nóng bao quanh nàng, làm nàng ôm chặt cổ hắn, rên rỉ ra tiếng “ Dận Lễ...”

Hắn cúi đầu, mút nụ hoa nàng, đầu lưỡi không ngừng xoay vòng, tiếp theo dời về phía cổ nàng che kín mồ hôi, nhắm nháp tư vị nữ tính.

Trong thư phòng yên tĩnh, trần ngập không khí lửa nóng lại đầy áp tình cảm.

” Ngọa.” Dận Lễ thấp giọng kêu, hăng hái dứt vào.

Nàng không thể ức chế khoái cảm trong cơ thể không ngừng lớn lên, khi hắn rất nhanh đòi hỏi cùng tiến công, liền đạt đến cao trào.

Hắn cảm nhận được nàng nhanh bóp chặt, dừng đạo run rẩy đè xuống lửa nóng của hắn, điên cuồng rút lui khỏi trong cơ thể của nàng, cuốn thân thể của nàng, làm nàng gục xuống bàn, đưa lưng về phía hắn, lập tức lại lần nữa xâm nhập trong cơ thể của nàng, làm cho hai người càng thêm chặt chẽ kết hợp cùng một chỗ, phóng xuất ra hết thảy.

Hắn vô lực ghé vào trên lưng của nàng, một hồi lâu mới lưu luyến rời đi nàng, cũng ôm lấy nàng, hướng một bên giường đi đến, để nàng nằm lên, hắn nằm ở cạnh nàng, thân thể hai người gắt gao dựa sát vào nhau.

“ Ngọa, theo giúp ta nghỉ ngơi một chút.”

“ Ân.”

Bọn họ nhắm mắt lại, rất nhanh liền chìm vào mộng đẹp.

15. Chương 15: Chương 8.1

Ngày đại hôn rốt cục đã đến, Tô Ngọa là do hoàng thượng thân phong đại sùng phúc tấn, còn ban cho không ít lễ vật, thánh sủng có thể thấy được ít nhiều, tất cả nghi thức cưới hỏi đều là lấy theo cấp độ Vương Phi tiến hành, đây đối với nàng mà nói, là vô cùng vinh dự và sùng ái.

Bất quá nàng để ý là không phải chuyện này, mà là có thể gả cho nam nhân nàng yêu, cùng hắn gần nhau, yêu nhau cả đời.

Đối Dận Lễ mà nói, làm theo tất cả mọi nghi thức quy trình rắc rối như vậy, tất cả đều là vì cưới được thê tử duy nhất trong cuộc đời hắn vui vẻ thừa nhận.

Nàng ngồi trên kiệu mềm, sau đó tiến vào Vương Phủ, nha hoàn cùng ma ma đến đỡ, chỉ điểm, triển khai liên tiếp nghi thức hôn lễ.

Thật vất vả chấm dứt nghi thức rườm rà, nàng bị đưa vào tân phòng.

Hắn trước ứng phó tân khách, uống nhiều rượu đến nổi mặt ửng đỏ, lập tức khuôn mặt tuần tú tiến vào, vén lên khăn voan màu hồng, thay nàng gở xuống vật trang sức cùng châu báu trang sức nặng trĩu, ở cạnh nàng ngồi xuống, cùng nàng uống ly rượu giao bôi.

” Ngọa, nàng là thê tử duy nhất của Dận Lễ ta.”

” Chàng.” Nàng kinh ngạc nhìn của hắn.

Hắn nhu tình ngàn vạn nâng tay mềm của nàng, nhẹ nhàng ấn xuống một cái hôn.

“Ngay cả ở trên đĩa ngọc người chỉ là sườn phúc tấn của ta, nhưng là ở đáy lòng của ta, người là thê tử duy nhất, cuộc đời này muốn cùng nàng âu yếm đến già nữ. Ngọa, tin tưởng ta, bắt đầu từ hôm nay khi đã thú nàng vào cửa, ta tuyệt không lại sủng ái những nữ nhân khác, cũng sẽ không lại làm cho bất kỳ nữ nhân nào tiến vào đại môn Vương phủ ta, chỉ cần nàng cho ta thời gian, ta sẽ cho nàng cuộc sống nàng mong muốn.”

Nhìn vẻ mặt hắn thâm tình lại chân thành, Tô Ngọa cảm động hết sức, nhịn không được đỏ vành mắt, như thế nào cũng chưa nghĩ đến mình có thể từ trong miệng của hắn nghe được những lời này.

“Dận Lễ, có thể nghe được chàng nói như vậy, cho dù chàng hứa suông, ta cũng thật cao hứng.”

Hắn trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, “Nói cái gì? Nàng cho ta là tùy tiện nói đấy sao? Ta không phải chỉ nói lời ngon tiếng ngọt, chỉ cần là nói ra khỏi miệng, ta liền nhất định phải làm được, bất quá nàng phải cho ta thời gian.”

Nàng chủ động tựa vào trong ngực của hắn, hai tay ôm cổ hắn, ôn nhu nói: “Bất luận bao lâu, ta cũng chờ. Kỳ thật chỉ cần có thể cùng chàng ở đây chung một chỗ, ta cái gì cũng không sợ, cho dù là muốn ta ở trong biệt viện cả đời, cũng vui vẻ chịu đựng.”

Dận Lễ đáy lòng ba đào mãnh liệt, tràn đầy nhu tình đối với nàng, thân thủ vuốt ve hai má nàng nhuyển nộn, ôn nhu nói: ” Ngọa, ta thật sự thật cao hứng lần này đến Giang Nam có thể gặp được nàng, nhất định là ông trời thương ta cuộc đời này chưa gặp được người thương mà an bài, ta nhất định sẽ hảo hảo quý trọng nàng.”

“Ta cũng vậy, nhất định sẽ không để cho chàng thất vọng.”

“Tốt lắm, tối nay là đêm động phòng hoa chúc của chúng ta, là hảo hảo quý trọng, cho nàng thay ta sinh đứa bé.”

Không để ý nàng đỏ bừng mặt, hắn để nàng nằm ở trên giường, hôn môi của nàng, đầu lưỡi thăm dò vào trong miệng của nàng, hai tay cũng không còn nhàn rỗi nhanh chóng dỡ xuống quần áo trên người nàng , cũng tách ra da thịt giữa hai chân ẩm ướt, một ngón tay trượt đi vào.

Nàng thở gấp ra tiếng, toàn thân run run.

Hắn cười khê cúi đầu, ngậm nàng một nụ hoa, nhẹ hút, cũng vuốt ve nàng một bên khác.

Nàng uốn lưng, thoải mái thở dài ra tiếng, hai tay vì vào đầu hắn, phối hợp tiết tấu hắn hôn mút, vặn vẹo thân thể mềm mại, cũng can đảm mở ra hai chân, nâng lên cái mông, ma sát của hắn.

Hắn phát ra tràn ngập dục vọng gầm nhẹ, lập tức điều chỉnh tư thế, đẩy mạnh trong cơ thể của nàng, thẳng đến hai người đạt tới vui thích cao trào.

Dận Lễ thở nhẹ, ôm thật chặt nàng, hưởng thụ cảm giác ôn tồn, lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Ngọa hai mắt sáng lên mê luyến dùng ngón tay xẹt qua mắt của hắn, cái mũi, miệng cùng hai má, thưởng thức thân hình của hắn to lớn mà hoàn mỹ .

Hắn đương nhiên nhìn ra được sắc tâm của nàng vừa rồi, nhưng cũng thập phần tự đắc ở nàng đáy mắt mình xuất sắc, đáng giá của nàng mê luyến như thế.

“Nàng tiểu sắc nữ này, vừa mới làm xong, lại đang mơ ước sắc đẹp phu quân nàng rồi, phải không?” Hắn trên choker cười nói.

Nàng đáng yêu cau lại cái mũi, hừ nhẹ một tiếng, ” Chàng phải cảm thấy vinh hạnh ! Bất quá nói thật, huynh đệ các người có phải hay không đều ưu tú như vậy?”

“Thật là vậy, bất quá ta thật là có điểm bất mãn, nàng luôn giống nữ nhân háo sắc nhìn chăm chăm các huynh đệ khác của ta, nước miếng đều phải nhỏ đến đây, nếu không bọn họ đối với người ẩn tượng cũng không tệ lắm, lấy biểu hiện sắc nữ của nàng như vậy, không bị trị tội danh tội danh đại bất kính mới là lạ.”

“A. Dận Lễ nhà ta sẽ không phải là đang ghen đi? Yên tâm đi, ta yêu nhất cũng là chàng, bọn họ chỉ là thuần khiết thưởng thức, nam nhân sắc đẹp có thể ăn được như chàng, ta làm sao có thể buông tha

?” Nàng vừa nói vừa động thủ động cước, ăn đậu hủ của hấn, bởi vì vừa lòng cơ bắp hấn rắn chắc bóng loáng mà cười híp mắt mắt, thậm chí theo mặt của hấn, môi cùng cảm, một đường hôn đến lồng ngực của hấn, bụng, nhìn cơ bụng hấn vì nàng cố ý mê hoặc cùng âu yếm không ngừng phập phồng, càng thêm hưng phấn.

Mắt thấy bản năng sắc nữ của nàng lại lộ đầu ra, Dận Lễ vừa tức giận lại bất đắc dĩ, hai mắt bởi vì động tác khiêu tình mà trở nên sâu thẳm thâm trầm, nhúc nhích dục vọng hỏa diễm.

” Ngọa, nàng là muốn nhóm lửa tự thiêu sao?”

Nàng bướng bỉnh cười cười, cười khê hỏi lại: ” Chàng cứ nói đi?”

Không để ý hấn ghen hòng nhìn trần trối, nàng bắt đầu hôn xương hông của hấn, hấn suy nghĩ muốn bắt nàng, nàng lại phát ra tiếng cười như chuông bạc, né tránh tay hấn, cũng đưa phân thân hấn ngậm vào trong miệng.

Hấn thở hốc vì kinh ngạc, lửa nóng dục vọng chậm rãi trưởng đại, cái mông héch lên hướng miệng của nàng, cảm giác nàng thân mật âu yếm, bật ra tiếng trầm thấp, hai tay quần quanh lấy tóc của nàng, giống như cổ vũ nàng, để miệng nàng tiếp tục nhiệt tình ở kiên đỉnh của hấn di động.

Tay nàng cũng không nhàn rỗi, đồng thời dao động trên bụng và đùi hấn.

Hấn lớn tiếng rên rỉ, kêu gọi hô hoán tên của nàng.

Nàng nhìn mặt của hấn, phát hiện hấn đang chìm trong vui thích nàng mang đến, lộ ra vẻ mặt mê người, vì thế cái miệng nhỏ nhắn cùng hai tay càng thêm ra sức trêu chọc cảm quan của hấn, một vào một ra hành động, bắt chước trao đổi động tác, thẳng đến hấn cơ hồ muốn tiết ở trong miệng của nàng.

Hấn khê nguyên rửa một tiếng, buông tóc nàng ra, ngồi dậy, thừa dịp nàng chưa chuẩn bị hết sức, cầm cánh tay của nàng, đem nàng kéo đến trên người của mình, tiếp theo khuynh thân, đem nàng cuốn, đặt ở dưới thân, híp lại đôi mắt, ngữ mang cảnh cáo nói: “Nàng tiểu yêu tinh này, xem ta như thế nào thu thập nàng!”

Hấn một tay giữ đầu nàng, một tay kia dọc theo đường cong thân thể của hấn đi xuống, vuốt ve da thịt của nàng, cũng chế trụ cái mông của nàng, đem chân nâng lên, nắm xoa cái mông của nàng, tiếp theo đi vào giữa hai chân nàng, ôn nhu vuốt ve.

Ngọa thấp thở gấp một tiếng, “Nhưng là ta còn không có làm xong, chàng không thể.”

Hấn dùng nụ hôn che lại kháng nghị của nàng, đầu lưỡi thăm dò vào trong miệng của nàng, làm nàng thở gấp liên tục, cơ hồ thở không nổi.

Lúc này, hấn tiến quân thần tốc, vọt vào ở chỗ sâu trong cơ thể của nàng, lập tức liên lấp đầy nàng.

Thanh âm yêu kiều giống như khúc ca dễ nghe, không ngừng phát ra.

Môi của hấn dọc theo cổ của nàng một đường đi xuống, đi vào trước ngực của nàng, hút, cắn bội lồi, tiếp theo nâng lên cái mông của nàng, làm cho mình có thể càng thêm xâm nhập nàng, càng buộc chặt, mồ hôi đầm đìa, hai tay kèm vòng eo mảnh khảnh, cái mông rắn chắc không ngừng luật động, mang tới thiên đường tình ái.

Động tác của hấn nhanh chóng, mỗi một lần tiến vào đều bí mật mang theo lực đạo mạnh mẽ , giống như là muốn xỏ xuyên qua của nàng mềm mại, để nàng rõ ràng cảm nhận được hấn nóng rực khoẻ mạnh mãnh liệt tồn tại.

Theo hấn càng lúc càng mãnh liệt tiến lên, va chạm, khoái cảm cường đại thổi quét bọn hấn, che mắt cảm quan bọn họ, đồng thời hô hét ra tiếng.

Tân hôn ba ngày, Dận Lễ cùng Tô Ngọa như hình với bóng, cho nên nàng không cần phải đi hướng vương phủ Vương Phi thỉnh an, kính trà, lại càng không cùng các nữ nhân khác so với nàng sớm vào cửa chào hỏi, đắm chìm trong vòng tay hấn sủng ái che chở, mỗi ngày trôi qua thỏa mãn lại hạnh phúc.

Nhưng là cuộc sống như vậy bị gián đoạn , bởi vì hấn còn nhất định phải vào triều sớm, cùng với hoàng thượng bàn việc công.

Hắn bắt đầu bận rộn, nên để cho Tề Tiểu Hỉ tiến vào bồi nàng.

Trên danh nghĩa, Tề Tiểu Hỉ là khách quý trong vương phủ, ai cũng không thể thất lễ với nàng, cũng không thể khinh thường nàng, người trong phủ đều kính nàng vài phần.

Hắn đương nhiên cũng dặn dò viên quản sự, muốn hắn cho người trong coi tất cả mọi việc xảy ra trong phủ, mời đến vài nha hoàn cùng ma ma khôn khéo, cùng với hai thái giám, hầu hạ Ngọa, cần phải để nàng được chiếu cố tốt nhất, còn hạ lệnh riêng, không có cho phép của hắn, bất luận kẻ nào cũng không bước vào biệt viện của nàng, quấy rầy thanh tịnh của nàng, nếu không sẽ lấy gia pháp hầu hạ.

Không người nào dám khiêu khích quyền uy Vương gia, mà trong phủ cao thấp sớm truyền Mạnh sườn phúc tấn này là bảo bối trong lòng Vương gia, là bất kỳ nữ nhân nào đều so ra kém, được Vương gia chuyên sủng đã là không ai bằng, tựa như nàng bị hoàng thượng sở phong đại sườn phúc tấn, ở trong vương phủ cũng là lớn nhất.

Vương Phi nguyên bản chính là Vương gia không thích, cái này lại trực tiếp bị lãnh cung, ở mặt ngoài, nàng còn chường quần phủ vụ, trên thực tế, Mạnh sườn phúc tấn chẳng những có thể lấy không nhìn nàng, còn có thể lướt qua nàng, chỉ cần có Vương gia cho nàng chỗ dựa, ai cũng không thể động nàng mảy may, liên người trong phủ cũng đều đối với nàng nịnh bợ, nịnh hót, cung kính có thừa cũng có khối người.

Việc này, Ngọa cũng không biết, đây đúng là Dận Lễ cấp cho thể diện của nàng, cũng là cấp cho nàng bảo hộ, chỉ có thái độ của hắn mới có thể quyết định nàng ở trong vương phủ địa vị cùng kính trọng, bất luận kẻ nào cũng không thể khi dễ nàng, xem thường nàng.

Trọng yếu nhất là, hắn muốn cho Di Mẫn nữ nhân này biết, cho dù nàng tử tử danh phận Vương Phi, thì tính sao? Còn không phải hắn chủ tử này nói một câu có thể quyết định hết thấy?

Huống chi Ngọa là nữ nhân hắn yêu nhất, tuyệt không có thể làm cho nàng bị ủy khuất, nếu không thể cho nàng danh hiệu chính thê, hắn liền cho nàng sủng ái, đây cũng là biểu hiện một loại yêu của hắn đối với nàng.

Khuôn mặt tuần tú môi mông trào phúng giờ lên, đáy mắt Dận Lễ hiện lên một chút tính kế, hừ lạnh một tiếng, cũng không tin hắn làm như vậy, Di Mẫn sẽ không ra tay? Có lẽ còn có thể thuận tiện câu ra nữ nhân khác trong hậu viện không an phận .

Mấy năm này, hắn ở bên ngoài mặc kệ hậu viện những nữ nhân kia tranh đấu gay gắt, cũng không đại biểu hắn cái gì cũng không biết, chính là mặc kệ các nàng, nhưng là bây giờ có Ngọa, hắn thì không thể không để ý một chút.

Quả nhiên, người đầu tiên nhin không được đúng là Vương Phi Di Mẫn.

Những năm gần đây, nàng chịu đựng Dận Lễ đối với nàng hết thấy khuất nhục, không chỉ là thể diện danh vị Vương Phi này , còn chờ mong hắn có thể hồi tâm chuyển ý, bằng không ít nhất cho nàng một đứa nhỏ, để nàng tương lai có thể có cái dựa vào, dù sao cái gì đều là giả dối, cho dù có được phu quân yêu thương, không có đứa nhỏ bởi tại bên người, tương lai của nàng vốn không có hi vọng, thân là Vương Phi, lại chỉ có thể nhìn nữ nhân khác có đứa nhỏ, đối với nàng mà nói, cũng là uy hiếp.

16. Chương 16: Chương 8.2

Hiện tại cái Mạnh Ngọa kia được chuyên sủng, nếu có đứa nhỏ, khó bảo toàn sẽ không lướt qua nàng, Vương gia cũng có thể mượn danh nghĩa này, làm nàng vĩnh viễn không thời gian xoay sở.

Nàng đang chìm trong suy nghĩ rối rắm thì Uông ma ma bên người nàng vẽ mặt âm trầm đi tới, đối với nàng thì thầm.

“Chủ tử, người đàn bà kia mang thai con nối dòng Vương gia.”

“Người nói cái gì?” Di Mẫn phút chốc đứng lên, khuôn mặt không có một tia huyết sắc.

Uông ma ma vội vàng thân thủ, để cho chủ tử đặt tay lên cánh tay bà, vẽ mặt lo lắng kiêm phần nộ nói: ” Tiện nhân dụ dỗ kia từ lúc tiến vào Vương phủ liền chiếm cứ Vương gia, hưởng thụ chuyên sủng, không thể

đem chủ tử cùng những nữ nhân khác xem ở đáy mắt, mang thai là chuyện sớm muộn, chính là nàng tiến Vương Phủ bất quá một tháng ngắn ngủn, đã có có bầu ba tháng, nghĩ cũng biết nàng là như thế nào mê hoặc Vương gia .”

“Ông ma ma, cẩn thận tai vách mạch rừng, nơi này cũng không giống với nhà mình, ta không biết khuyên người nhiều lần rồi, làm sao người luôn không nhớ lâu?” Di Mẫn giọng điệu trách cứ, trong mắt lại tràn ngập quan tâm.

Ông ma ma là năm đó của hồi môn đi theo nàng, giống một trường bối bình thường chiếu ứng của nàng hết thấy, để nàng ở trong vương phủ có một chỗ dựa vào, nếu không có sự tồn tại của bà, nàng thật không biết chính mình phải như thế nào thừa nhận bà bà lạnh nhạt mà chống đỡ cùng địch ý của trượng phu.

Trừ bỏ đêm động phòng hoa chúc, hẳn cấp cho Hoàng Ama một cái công đạo, mà cùng nàng viên phòng, từ đó về sau không còn có bước vào biệt viện của nàng, phủ vụ cơ hồ đều là lão tổng quản do nắm giữ, giao cho nàng bất quá là một ít việc nhỏ rêu rĩa.

Đương nhiên, nữ nhân trong hậu viện mỗi ngày đều phải hướng nàng thỉnh an, ngay cả mắt của các nàng đối với nàng không có cung kính, cũng biết nàng không có thực quyền, nhưng nàng dù sao vẫn là Vương Phi hoàng thượng chính miệng chỉ hôn, hơn nữa lúc trước A Ma còn chưa mất, có được thế lực không nhỏ, các nàng tự nhiên không dám đối với nàng quá mức làm càn.

Nhưng là sau khi A Ma nàng qua đời, tình huống chậm rãi thay đổi, hẳn cố ý sủng hạnh những nữ nhân khác cho nàng xem, còn không đến trong phòng của nàng đến nhọc nhằn nàng, càng thường trước mặt nữ nhân khác cùng bọn hạ nhân làm nàng mất mặt, gây khó dễ.

Từ lúc tân hoàng đăng cơ, hơn nữa hẳn mang Mạnh Ngọa trở về, lấy nghi thức phúc tấn cưới nàng nhập môn, cũng cho nàng chuyên sủng, Di Mẫn mới phát giác, nam nhân này đối với nàng lãnh tình tàn khốc cũng không phải không thể yêu một nữ nhân.

Lúc trước hẳn sủng ái những nữ nhân khác, bất quá là muốn để nàng khó chịu, nàng nghĩ, chỉ cần những nữ nhân khác có thể có vóc dáng đẹp, nàng cũng nhận, dù sao những nữ nhân kia không ai có thể theo kịp địa vị nàng, nàng có thể danh chính ngôn thuận đem đứa nhỏ ôm đến bên người đến nuôi nấng, cũng nghĩ biện pháp đem đứa nhỏ ghi tạc tên của nàng.

Nàng biết hẳn lãnh tâm lãnh tình, đối đãi những nữ nhân kia trong hậu viện cũng không phải thật tâm, nhưng là dựa vào trực giác nữ nhân, chính là biết lần này hẳn là thiệt tình , không phải trả thù nàng, cũng không phải cố ý muốn cho nàng khó xử, mà là chân tâm thật ý sủng ái một nữ nhân, hẳn không thể đem hết thấy tất cả đều cấp cho người đàn bà kia.

Ghen tị sao? Đúng vậy, nàng thật sự thực ghen tị. Phẫn hận sao? Cũng không sai, nàng thật sự rất hận. Ghen tị cùng hận ý tất cả đều bởi vì Mạnh Ngọa nữ nhân này mà sinh, dù sao ả lấy được, là ước muốn những năm gần đây của nàng.

Nàng đã sớm hối hận, năm đó gả vào Vương Phủ, nàng còn quá trẻ, mới mười ba tuổi, nghĩ không tận tường, lại là bảo bối thiên kim ở trong lòng bàn tay của A Ma, tính tình tất nhiên là kiêu căng cao ngạo chút, đối với hoàng thượng tứ hôn, ngay từ đầu cũng là bài xích .

Nàng có chút coi thường ngạch nương hẳn xuất thân cùng hẳn một hoàng tử không quyền không thế, vì thế ngay cả nàng có chút khó xử thân phận của mình, lại như cũ nghĩa vô phần cố giúp đỡ A Ma, không nghĩ tới thích ở bên hẳn cũng có thể dần dần biến thành tình yêu.

Nói ra khả năng không ai tin, ngay cả hẳn cũng sẽ không tin tưởng, lựa chọn Ama mà phản bội phu quân nàng, sẽ ở mấy năm nay thấy hẳn thì yên lặng ở một bên nhìn hẳn, chờ đợi hẳn thì thế nhưng sinh ra tình yêu.

Ngay cả chính nàng khi lĩnh ngộ thì chấn kinh rồi một hồi lâu, mới tùy ý chua xót lan tràn nội tâm, chỉ có thể tìm cách hướng hẳn thỏa hiệp, đối với hẳn lấy lòng, cầu nguyện, chính là hi vọng hẳn có thể chú ý tới thay đổi cùng một mảnh tâm ý của nàng.

Nhưng mà hẳn lại đem tất cả hành động đều xem thành âm mưu quỷ kế của nàng, điều này làm cho nàng thực bất đắc dĩ lại thực vô lực, cơ hồ mất đi lại làm cho nàng hiểu tất cả là vô ích, cũng cho là hẳn là một

nam nhân lãnh mạc vô tâm.

Mạnh Ngọa xuất hiện làm nàng thật sâu hiểu được, hẳn không phải là không có tâm, cũng không phải không có yêu, chỉ bởi vì chưa xuất hiện nữ nhân ấy, hiện tại xuất hiện, phá vỡ đáy lòng duy trì luôn cân bằng của nàng, làm nàng mỗi đêm đều bị ghen tỵ đốt cháy, hận không thể hủy diệt hết thấy.

“Chủ tử, lão nô cũng không cầu cái gì, chỉ hy vọng chủ tử có thể vui vui vẻ vẻ sống, tối thiểu cũng muốn có một đứa nhỏ mới có thể an ổn, nhưng là trước mắt tiện nhân dự đồ kia lại có bầu, nên làm cái gì bây giờ?”

“Có thể làm sao? Ta cũng muốn tìm biện pháp răn dạy nàng một phen, cho nàng ra oai phủ đầu, nhưng là Vương gia đem nàng bảo hộ cẩn thận, người nói đi, ta còn có thể làm sao? Quy củ trong vương phủ, Vương gia đặt ra thập phần nghiêm khắc, bất luận là đối bọn hạ nhân hay là đối với chúng ta những nữ nhân này đều giống nhau, lại để cho nàng gọi thẳng tục danh của hắn, còn lần nữa vì nàng phá vỡ quy củ Vương phủ.” Di Mẫn nói được nghiêng rằng nghiêng lợi.

Uông ma ma linh quang chợt lóe, đề nghị: “Bằng không, nếu tiện nhân kia sinh ra một a ca, chủ tử người đem hắn ôm đến bên người nuôi.”

“Người choáng váng sao? Ở tình huống Vương gia yêu thương nàng như thế, thế nào khả năng đem con cho ta nuôi? Cho dù ta muốn dùng thân phận phúc tấn dám đem đứa nhỏ đoạt lấy, sợ cũng không thể, hơn nữa thân phận của nàng cũng là có thể chính mình nuôi nấng.” Nàng lộ ra chua xót tươi cười.

“Hừ, nếu thật sự là như thế, chờ đứa nhỏ sinh ra, chỉ sợ a ta ngay cả chủ tử đều không để trong mắt rồi, không bằng.” Uông ma ma căm giận bất bình nói, đột nhiên toát ra ánh mắt âm tàn, ra hiệu bằng tay.

Di Mẫn không có lộ ra vẻ mặt kinh sợ, thực bình tĩnh nói: “Không thể dùng phương pháp lúc trước đối với những nữ nhân kia đối phó Mạnh Ngọa, khi Vương gia sung hạnh, lặng lẽ cho người cho các nàng một chén thuốc, tuyệt hi vọng các nàng.”

“Vậy cũng được, Vương gia thập phần bảo hộ nàng, bên người đều là người của hắn, bất quá người chúng ta cũng không phải hoàn toàn không vào được, mấy người do chúng ta đào tạo đều bí mật giấu tất cả mọi người, hiện tại vừa vặn có công dụng.”

“Ân, ma ma, người nói có thể làm, bất quá chuyện này không thể nhất thời nóng lòng, phải bí mật lại chu đáo, cho dù đến lúc đó bị phát hiện rồi, cũng phải để tra không ra trên đầu của chúng ta mới được.”

“Chủ tử, người yên tâm, chúng ta làm loại sự tình này không phải lần đầu tiên, lần đó không thể tính sao?” Uông ma ma tự tin nói.

Di Mẫn trừng nàng liếc mắt một cái, “Uông má má, người cũng đi theo ta không ít thời gian, chuyện trong vương phủ cũng thấy đã nhiều, làm sao lại nhìn không ra Mạnh Ngọa đối Vương gia mà nói nhưng là rất trọng yếu. Nàng cùng các nữ nhân khác bất đồng, nếu xảy ra chuyện gì, chỉ sợ Vương gia sẽ không giống trước kia, tùy tiện đánh chết vài người liên quan coi như xong, có thể sẽ xâm nhập điều tra, cho nên.”

“Thỉnh chủ tử yên tâm, lão nô tự nhiên là nhìn xem nhất thanh nhị sở, tuyệt sẽ không để chủ tử thêm phiền toái, hơn nữa đã tìm xong người thế tội, bởi vì lão nô cũng hiểu được, Mạnh Ngọa một khi gặp chuyện không may, Vương gia nhất định sẽ truy xét đến, lão nô liền cho hắn một người chủ mưu.”

Di Mẫn ánh mắt tỏa sáng, “Người sẽ không phải là nói tiện nhân Dương Tuyết Nhân kia đi?”

“Chính là nàng! Trước khi vương gia Vương gia đem tiện nhân Mạnh Ngọa kia dụ dỗ từ Giang Nam về, cũng không chính là Dương Tuyết Nhân ỷ vào danh hào phụ thân Dương Thượng Thư, cùng với Vương gia sung hạnh, trong phủ tác oai tác quái, thường khiêu chiến chủ tử chánh chủ nhi thân phận tôn quý? Cũng không nghĩ đến a bất quá là thứ phúc tấn, cư nhiên dám đối với chủ tử vô lễ.”

“Đúng vậy.” Di Mẫn đáy mắt hiện lên một chút hàn quang, “Những nữ nhân khác có lẽ đối với ta phúc tấn thất sủng này không có nửa điểm tôn trọng, nhưng là tuyệt đối không giống Dương Tuyết Nhân trắng trợn lộ liễu như vậy.”

“Đúng nha! Cho nên lão nô nghĩ ra kế một hòn đá ném hai chim. Dương Tuyết Nhân cũng bắt quá là một trong số nữ nhân của Vương gia, liền như thế kiêu ngạo, cậy thế còn không phải tha nương gia được đến hoàng thượng sủng ái. Hiện nay nàng cũng biết chính mình so ra kém Mạnh Ngọa, cả ngày, muốn tới chỗ Mạnh Ngọa đi đút lót, lấy lòng một phen, lại làm cho Vương gia cũng phát chán, nàng còn không hết hy vọng, dám muốn cùng Mạnh Ngọa kết giao hảo tử muội, người này không biết nàng đang suy nghĩ gì? Hừ!”

Di Mẫn cười khê một tiếng, “Điều này cũng tốt, nàng đi giao hảo Mạnh Ngọa, còn không phải nghĩ có thể ở nơi đó nhìn thấy Vương gia, làm cho Vương gia nhớ lại nàng, cũng làm cho Mạnh Ngọa cái nữ nhân gốc nghèo kia thay nàng biện hộ cho, không nghĩ tới Vương gia bảo hộ Mạnh Ngọa như thế, càng như thế, ta càng muốn cho các nàng toại nguyện, muốn chạy đi tìm người hậu thuẫn, cho dù không thể kỳ môn mà vào, qua một thời gian, Mạnh Ngọa gặp chuyện không may, muốn giá họa Dương Tuyết Nhân, thì càng có thể nắm chắc phần thắng hơn.”

“Chủ tử thật sự là thông minh, lão nô đánh chủ ý chính là chỗ này, dù sao trong vương phủ cũng có người của chúng ta, tùy thời sẽ mật báo trong phủ hết thảy, chỉ cần kế hoạch lão nô chu đáo, chuyện này nhất định có thể thành công, chẳng những làm cho Mạnh Ngọa không bảo đảm đưa nhỏ, còn muốn cho Dương Tuyết Nhân bị đánh xuống địa ngục.”

Di Mẫn vừa lòng gật đầu, lập tức thần sắc ảm đạm nói: “Mạnh Ngọa xuất hiện, đã sớm làm cho nữ nhân trong phủ đều đang ở trong Địa ngục.”

“Ai, thật không hiểu Vương gia đang suy nghĩ gì? Chủ tử tốt như vậy, có thể thay hắn đem phủ đệ nắm giữ vô cùng tốt, hắn lại cẩn thận phòng bị, thật sự là ông trời mắt bị mù.” Ôn ma ma cảm khái không thôi.

“Ma ma, chỉ có thể trách ta lúc tuổi còn trẻ không hiểu chuyện, mới có thể làm cho Vương gia đối đãi ta như thế, nếu có thể trở lại năm đó, ta không bao giờ làm chuyện như vậy, sẽ không vì giúp Ama chiếu cố, phản bội phu quân của mình, nam nhân mà ta thêm thương yêu nhất. Ta như thế nào cũng chưa nghĩ đến hắn từ ngọc diện thiếu niên biến thành đại nam nhân anh tuấn vĩ ngạn, những năm gần đây ta nhìn hắn trưởng thành, cư nhiên sẽ đối với hắn sinh ra tình cảm ngay cả mình đều cảm thấy kinh ngạc.”

Ôn ma ma một đường làm bạn nàng, đương nhiên biết rõ nỗi khổ cùng tâm sự của nàng, lại cũng chỉ có thể đau lòng nhìn nàng, cho nàng an ủi, “Chủ tử, đáy lòng có người đã Vương gia, liền cố gắng làm cho Vương gia đối với người đối mới đi! Á tiện nhân dụ dỗ này, lão nô sẽ thay người thu phục, một ngày nào đó Vương gia sẽ phát hiện người đối với hắn là thực tâm.”

“Phải không? Thật sự sẽ có một ngày này sao?” Di Mẫn giọng điệu tuyệt vọng.

“Sẽ, nhất định sẽ.” Từ khi chủ tử một lòng đặt ở trên người Vương gia, hết sức muốn lấy lòng Vương gia, lại bị nghi ngờ lại chán ghét mà vứt bỏ, Ôn ma ma đau lòng không thôi, lời an ủi nói cho cùng không chột dạ.

17. Chương 17: Chương 9.1

Ngọa biết Dận Lễ là Vương gia, không chỉ phải làm triều, còn có việc chính vụ, bởi vì vừa quay về kinh, lại cưới nàng nhập môn, trì hoãn không ít công sự, hiện tại đang bề bộn bận rộn, hơn nữa hoàng thượng tân chính thi hành chờ sự vụ, đều cần hỗ trợ của hắn, mỗi ngày nhìn hắn mệt mỏi không chịu nổi, nàng thập phần đau lòng, tất nhiên là không nói ra tâm tình của mình với hắn.

Ở trong biệt viện đẹp đẽ, tuy rằng cái gì cũng không thiếu, nhưng chính là nhàm chán, tuyệt không có tự do, so với tháng ngày tự do tự tại lúc trước thật sự là kém nhiều, nàng nhàm chán sắp phát điên, không nghĩ tới lúc này truyền ra tin vui nàng mang thai ba tháng.

Ngay từ đầu nàng cảm thấy thân mình không thoải mái, nghĩ bụng đến ăn hồng rồi, người bên cạnh vội vã muốn đi bẩm báo Vương gia, nàng còn nói không cần. Bọn họ vẫn như cũ chiếu Vương gia phân phó, nếu nàng có động tĩnh gì, phải trở về báo cáo thành thật với chủ tử, đi nói cho người đang thập phần bận rộn là hắn.

Hắn theo trong cung mời tới Thái y, Thái y vừa thấy liền chấn hỉ mạch, nàng còn đang sửng sốt, hắn lại mừng rỡ như điên, ôm lấy nàng không ngừng hôn môi.

Vuốt ve bụng, Ngọa lộ ra nụ cười hạnh phúc ngây ngô, nghĩ rằng, chính mình cũng đã sắp làm mẹ rồi, hơn nữa đứa nhỏ này là kết tinh tình yêu của nàng cùng nam nhân nàng thương, nàng phi thường chờ mong đứa nhỏ sinh ra.

Lúc này, hai cánh tay cường tráng từ phía sau ôm nàng, hơi thở nam tính tươi mát bao phủ nàng.

“Đang suy nghĩ gì? Thấy nàng vuốt bụng, vẻ mặt ngây ngô cười.”

“Không có, ta chỉ là cảm giác mình giống như đang nằm mơ, hạnh phúc cực kỳ, mà hết thấy này đều là chàng đem đến cho ta, cho ta tình yêu, cũng cho ta một gia đình.”

“Đứa ngốc! Thì ra là nàng đang suy nghĩ chuyện này, ta còn sợ nàng buồn hổng rồi.” Dận Lễ hôn tóc của nàng, tham lam ngửi hương thơm trên người nàng, cảm thấy cả người thư sướng.

“Sẽ không.” Nàng xoay người trong lòng hắn, ngửa đầu nhìn hắn, đôi mắt trong suốt.”Nguyên bản ta cũng bởi vì bị nhốt tại nơi này mà cảm giác buồn hổng rồi, rất muốn đi ra ngoài đi một chút, nhưng là lại sợ chàng lo lắng, không nghĩ tới ông trời tặng lễ vật kinh hỉ cho ta, vì đứa nhỏ này, muốn ta vẫn đợi ở chỗ này an thai, ta đều cảm thấy vui vẻ.”

“Nàng nha! Đừng cho là ta không biết, lúc trước nàng hướng ngạch nương thỉnh an thì người cùng Tô Tú, Vân Cẩm hai nữ tì tán gẫu rất vui vẻ, còn đem ta quên ở một bên, ngay cả thời gian đều đã quên, làm sao người lại buồn được?”

“Ngạch nương tuổi dù sao lớn, ta làm sao có thể sẽ ở nơi đó quấy rầy nàng lâu như vậy? Còn có cả một khoảng thời gian dài, thiếu chút nữa buồn hổng rồi.” Ngọa làm nũng oán giận.

Dận Lễ yêu nàng yêu đến trong tâm khảm, cúi đầu, chống đỡ cái trán của nàng, cảm động nói: ” Ngọa, đừng cho là ta không biết, người thay thế ta bởi ngạch nương giết thời gian, để nàng không còn ảm đạm, tâm tình sáng sủa hơn, sức khỏe cũng so với lúc trước tốt hơn, cảm ơn nàng.”

” Chàng mới là đồ ngốc!” Nàng nhin không được nhẹ nhàng đụng trán của hắn, cười khế le lưỡi.” Ngạch nương của người nương chẳng phải là ngạch nương của ta sao? Còn muốn nói cảm ơn gì? Chúng ta đều là người một nhà nha!”

Nàng thật cao hứng mẹ chồng không có dựa vào thân phận phi tử cao cao tại thượng mà khinh thường nàng, ngược lại bởi vì đều là người Hán, yêu cùng một loại nam nhân, mà trở nên thân cận, cũng bù lại tiếc nuối mẫu thân sớm qua đời của nàng.

” Ngọa.”

Lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng Tiểu Toàn Tử cung kính nói, “Vương gia, Dương thứ phúc tấn ở bên ngoài chờ muốn gặp sutherland phúc tấn.”

Dận Lễ mặt đẹp chân mày cau lại, “Nàng tới làm cái gì? Mời nàng trở về, ngoan ngoãn ở biệt viện của mình, đừng đi làm loạn, hiện nay sutherland phúc tấn là cái tình huống gì, thế nào tùy vào nàng dính vào?”

“Dạ, nô tài lập tức đi nói lại với nàng.” Tiểu Toàn Tử cước bộ dồn dập rời đi.

“Làm sao cau mày? Đó cũng là nữ nhân của người nha!” Ngọa vươn tay, vuốt lên mày của hắn, trong giọng nói ẩn hàm một tia để ý cùng ghen tuông.

Hắn nhảy bén nhận ra, buồn cười hỏi: “Như thế nào? Ghen tị?” Biểu hiện của nàng làm cho tim của hắn bay bổng lên.

“Hừ, đó cũng là nữ nhân chàng cưới vào cửa, ta ghen cái gì? Lại có tư cách gì ghen?” Lời tuy là nói như vậy, đáy lòng của nàng nhin không được ăn giấm chua.

Nếu là có thể không thương hắn, không cần hắn, nàng như thế nào lại như thế để ý?

Không phải đã sớm biết trong hậu viện của hắn có những nữ nhân khác tồn tại sao?

Một khi đối mặt với sự thật, nàng phát giác chính mình thoải mái không nổi, nhất là Dương thứ phúc tấn này, từ sau khi nàng tiến vào Vương Phủ không bao lâu, liền ba ngày hai đầu muốn tới nàng nơi này ngồi một chút. Nói cái gì các nàng là tỷ muội, nên muốn trao đổi nhiều hơn, bồi dưỡng cảm tình.

Nhắm mắt làm ngơ, không phát hiện, nàng còn có thể lừa gạt mình, nhưng là người đã tìm tới cửa, liền như thế nào cũng vô pháp lừa mình dối người, nghĩ đến tất cả đều là lỗi nam nhân này!

Nàng nhin không được toát ra ánh mắt ai oán, tròng mắt liếc hẩn một cái.

Dận Lễ cười khê một tiếng, " Ngọa, nàng căn bản không cần để ý nàng ta, sau khi ta cưới nàng nhập môn, sẽ không bước vào bất kỳ biệt viện nữ nhân nào khác. Đối với yêu cầu duy nhất của nàng, ta còn có thể làm được. Mà nàng ta tìm tới cửa, nghĩ cái gì, ta rất rõ ràng, nàng đại khả không cần để ý nàng ấy."

Ngọa ôm chặt hẩn, dùng sức ở trên môi của hẩn ấn xuống một cái hôn."Ta nghĩ đến cùng chàng tới đến nơi đây, có thể vì yêu chàng mà chịu được hết thảy, sau lại nàng vẫn muốn tới bái phỏng ta, để cho ta không thể không đối mặt sự thật, tâm cũng trở nên phiền chán, sợ chính mình căn bản không thể thừa nhận những nữ nhân khác của chàng tồn tại, nhưng là vì cục cưng trong bụng và chàng, để cho ta có dũng khí kiên định."

" Ngọa ngốc, tuy rằng ta bề bộn nhiều việc, nhưng không có xem nhẹ nàng, tất nhiên là biết nàng ban đêm ngủ khi tiết lộ ra tới bất an cùng sợ hãi, hiểu được vì ta mà nàng nguyện ý ở lại trong biệt viện, nhưng mà tình yêu của ta không phải kiềm kẹp nàng,là ngọn nguồn làm nàng không vui vẻ, chỉ cần nàng cảm thấy hạnh phúc cùng khoái hoạt, cho nên chỉ cần ta có thể làm được, đều phải làm cho nàng."

"Đủ! Như vậy là đủ rồi!" Nước mắt thấm ướt hàng mi, mắt của nàng để lộ tình yêu nồng đậm, nhìn chăm chăm nhìn hẩn, "Đến nơi đây rồi, lý trí của ta vẫn nói cho ta biết, chàng có rất nhiều nhiệm vụ cần phải thực hiện, nhưng là lòng." Một bàn tay nàng đặt tại lồng ngực của mình , "Vấn thuyết phục không được chính mình, bởi vì chàng là của ta, là trời của ta, là đất của ta, là của ta hết thảy, ta không muốn cùng những nữ nhân khác chia sẻ chàng, cho nên ta chỉ là giả bộ không thèm để ý, cũng tự nói với mình hẩn là thỏa mãn, nhưng luôn có một chút tiếc nuối cùng đau khổ xông lên đầu, bây giờ nghe chàng nói như vậy, mà chàng lại dùng hành động chứng minh rồi, cho ta cảm giác mình không có yêu lầm người, chàng đáng giá. Thật sự đáng giá để ta phó thác cả đời."

Hẩn sinh lòng thương tiếc khê hôn nàng, "Đứa ngốc! Ta không phải nói hết thảy đều có ta sao? Nếu như ta là trời của nàng, là đất của nàng, là của nàng hết thảy, như vậy ta liền bảo hộ nàng chu toàn, cho nàng bởi vì ở bên cạnh ta mà có cảm giác an toàn, có hạnh phúc cùng khoái hoạt, đây là hứa hẹn của ta với nàng, liền nhất định sẽ làm được."

"Đúng vậy, chỉ cần là những gì chàng nói ra, chàng đều đã làm được." Nàng động tình hôn hẩn, muốn thông qua nụ hôn làm cho hẩn hiểu được tình ý nàng đối với hẩn, thật tâm cùng thương yêu.

Nụ hôn của nàng lại gây xúc động hẩn, làm cho hẩn nắm lấy quyền chủ đạo, thật sâu hôn nàng.

Thân ảnh của bọn họ dây dưa, mật hợp cùng một chỗ, sau đó hẩn ôm lấy nàng, hướng giường ngủ hai người đi đến.

Dận Lễ đem nàng đặt ở trên giường, ánh mắt của hẩn nhu hòa, ẩn hàm tình ý, nhanh chóng cởi ra quần áo của mình xong, đặt ở trên người của nàng, thấp giọng yêu cầu nói : "Ngọa ta muốn nàng hôn ta."

Nàng ôn nhu nở nụ cười, thân thủ ôm cổ của hẩn, in lên môi của hẩn, cũng xấu xa cắn hạ khóe miệng của hẩn, đầy mắt có ý cười bốn cọt.

"Tiểu yêu tinh." Hẩn sủng nịch khiển trách nhẹ, ôm eo của nàng.

Tô Ngọa phát ra tiếng cười như chuông bạc.

Hẩn thâm tình nhìn nàng, duỗi ngón tay, vẽ đường cong đôi môi đỏ mọng của nàng.

Nàng hé miệng, ngậm đầu ngón tay của hẩn.

"Xem ra nương tử của ta vội vã muốn ta." Hẩn trầm thấp nở nụ cười, ôn nhu hôn môi nàng, theo xương quai xanh một đường đi xuống, đốt lên dục hỏa ham muốn của hai người.

Hôm nay thời tiết sáng sủa, Ngọa vội vàng cố ý đem ghế dựa mang ra bên ngoài, lười biếng mà thích ý nằm ở trên, ý muốn hưởng thụ cảm giác thoải mái khi ánh mặt trời ấm áp chiếu lên người.

Đột nhiên, ngoài viện truyền đến một trận ồn ào, âm thanh cãi vã.

“Bên ngoài làm gì âm ỹ vậy?” Nàng nhú mào, nhìn về phía tỳ nữ ở một bên hầu hạ, “Tiểu Quân, người đi ra ngoài nhìn xem.”

Tề Tiểu Hỉ ngồi trên một ghế dựa khác, nghiêng tai nghe trong chốc lát, “Ngọa tỹ, nghe thanh âm này, hình như là Dương thứ phúc tấn gần nhất thường mang theo nha hoàn tới tìm người.”

“Vương gia không phải đã cấm nàng đến nơi đây tìm ta sao? Như thế nào còn không hết hy vọng?”

“A. Nàng đương nhiên chưa từ bỏ ý định a! Toàn bộ nữ nhân trong Vương phủ, chỉ có người truyền ra tin vui, người nói, nàng sao có thể buông tha?” Tề Tiểu Hỉ trào phúng nói.

Tô Ngọa quay đầu, nhìn nàng chăm chú.

Tiểu Quân chạy trở về, “Chủ tử, Dương thứ phúc tấn vẫn là náo loạn không chịu rời đi, nàng nói chủ tử nếu không gặp nàng, cũng phải nhận lấy tấm chân tình của nàng, nhận lấy canh gà tự tay nàng ấy hầm nấu, bồi bổ thân mình?”

Tề Tiểu Hỉ biến sắc, “Hiện nay chủ tử của người là thân thể như thế nào, người sao lại không biết? Người nói với nàng, chủ tử đa tạ hảo ý của nàng, thỉnh nàng trở về đi!”

“Chủ tử?”

“Cứ theo lời Tiểu Hỉ cô nương mà làm.”

” Vâng.”

Tiểu Quân đi ra ngoài trong chốc lát, vẫn như cũ nghe được tranh chấp thanh âm, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Tô Ngọa nhất thời đau đầu, đứng lên.

Tề Tiểu Hỉ bắt lấy cánh tay của nàng, lo lắng lắc đầu.” Ngọa tỹ, để cho các nàng tiếp tục náo loạn, đừng đi để ý tới. Vương gia sớm hạ lệnh, không cho phép các nàng tiếp cận nơi này, các nàng vẫn làm trái, không biết là có ý gì? Người bây giờ cũng không phải là chỉ có chính mình, còn có đứa nhỏ trong bụng! Nếu tổn thất cái gì, người chẳng phải là đau hơn sao?”

“Nhưng là.”

“Hảo, người ở nơi này chờ, ta đi thay người xem một chút, như vậy không phải tốt sao?”

Tề Tiểu Hỉ đi ra ngoài, thấy nữ nhân Vương gia trang điểm xinh đẹp, lại tranh cãi âm ỹ không ngớt đến tai đỏ mặt hồng, cùng hai thị vệ trước mặt giằng co, không khỏi sinh lòng phiền chán.

“Được rồi, các người đừng cãi nữa, nơi này là cái chợ sao? Ngọa tỹ hiện tại thân mình bất tiện, đang nghỉ ngơi, có chuyện gì, các người tìm Vương gia đi.”

Vừa nghe nhắc đến Vương gia, nữ nhân ngừng mở miệng.

Dương Tuyết Nhân giờ lên khoe miệng, ra vẻ thân thiết, lấy lòng nói: “Tiểu Hỉ cô nương, ta biết người cùng Ngọa tỹ là hảo tỹ muội, ta cũng hy vọng có thể cùng nàng trở thành hảo tỹ muội, dù sao chúng ta đều là nữ nhân của gia, người liền thay ta thông báo một tiếng, để cho ta gặp nàng đi!”

“A! Thật đúng là đoán không ra, người luôn luôn không đều dựa vào sủng ái của gia, không đem những người chúng ta vào trong mắt, như thế nào ngày hôm nay lại đối với tân sủng phúc tấn để tâm đến?” Một tiếng nói bén nhọn vang lên.

18. Chương 18: Chương 9.2

“A. Lý Cách Cách, người còn không biết sao? Nàng mấy ngày nay vội vàng muốn lấy lòng Mạnh sủng phúc tấn, còn không cũng là vì muốn gặp Vương gia, làm cho Vương gia lại nhớ lại trước kia đối với nàng sủng ái, để nàng cũng có thể hoài thai một đứa con, dù sao hiện tại trong phủ nữ nhân đều biết, chỉ có ở trong này mới có thể tìm được Vương gia, không phải sao?”

“Đủ! Các người nếu muốn thảo luận việc này, trở về biệt viện của mình, chúng ta không có hứng thú cùng các người gây nháo.” Tề Tiểu Hỉ bình tĩnh đánh gãy tiếng ồn của các nàng, trong mắt lộ vẻ chán ghét.

“Tiểu Hỉ cô nương, tuy rằng ngươi là khách quý nơi này, nhưng dù sao không phải chủ nhân, làm sao có thể giọng khách át giọng chủ, muốn đuổi chúng ta rời đi? Hay là ngươi nghĩ với Ngọa tỷ ngươi cùng chung một chồng?” Nữ tử trên mặt tràn đầy ghen tị lại khắc nghiệt khinh thường nói, ánh mắt kia nói có bao nhiêu sắc bén thì có bấy nhiêu sắc bén.

Tề Tiểu Hỉ hung hăng trừng mắt nhìn nàng ta, muốn mở miệng phản bác.

Đột nhiên, một đạo tiếng cười như chuông bạc vang lên, tiếp theo có tiếng nói mang chút ngả ngớn lại như đang diễn kịch mềm giòn dễ vỡ : “A! Không nghĩ tới trong hậu viện Vương gia còn có nhiều oanh oanh yến yến như vậy, nhìn tới nhìn lui, thật là đặc sắc, muôn hoa đua thắm khoe hồng a!”

Tô Ngọa trên mặt tươi cười, chậm rãi tiêu sái bước tới.

Nàng không có mặc kì phục, cũng không có mặc Hán phục, chỉ khoác một cái áo choàng màu lam nhạt tinh mỹ, cách ăn mặc đơn giản trung tính, thập phần cười khê đáng yêu, một đầu tóc dài thắt thành bím tóc, trên mặt cơ hồ son phấn chưa tô, lại có vẻ sáng ngời vô cùng.

Ngay cả mặc áo choàng rộng thùng thình, lại vẫn có thể nhìn ra được bụng của nàng hơi nhô, chúng nữ nhân cảm thấy chói mắt lại ghen tị, hận không thể người mang thai là mình.

Dương Tuyết Nhân trong mắt hiện lên quỷ dị, nghĩ khuôn mặt luôn cười mỉm của nàng so với biểu tình lạnh nhạt Tiểu Hỉ dễ dàng ứng phó, vì thế vội vàng tiến lên, cầm tay nàng, lấy lòng nói: “Muội muội, cuối cùng đợi được ngươi đi ra, tỷ tỷ cũng không phải cố ý muốn vào trong quấy rầy ngươi, chính là hy vọng có thể cùng ngươi trở thành hảo tỷ muội, vừa nghe nói ngươi mang thai con nối dòng của gia, lập tức bưng canh gà đến quan tâm ngươi, ngươi đừng cự tuyệt hảo tâm tỷ tỷ a!”

Tô Ngọa nhìn những nữ nhân trước mắt này, các nàng tất cả đều là nữ nhân của nam nhân nàng yêu, mắt không thấy, tâm bất loạn, mắt vừa thấy, tâm bắt đầu lo lắng, cũng dần dần rút vào hàn ý.

Ánh mắt của nàng từ trước đến nay xinh đẹp vui vẻ, hiện nay nhưng cũng khó kìm lòng nổi trở nên buộc chặt, đây hết thấy tất cả đều là bởi vì một người nam nhân, một nam nhân mà nàng phải cùng chia sẻ với những nữ nhân ở đây, lòng của nàng hung hăng co rút đau đớn.

Nàng cũng không ngu ngốc, đương nhiên biết những nữ nhân này không có ý tốt, nếu không như thế nào lại không quan tâm mệnh lệnh của Dận Lễ, đều chạy đến tìm nàng?

Đáy lòng tuy có một phen so đo, nhưng là cũng thập phần hiểu được, nam nhân kia là thật tâm yêu thương nàng, bằng không những nữ nhân này cũng sẽ không như hổ rình mồi, tự động tới cửa đến “xem” nàng.

Nhớ tới kia nam nhân đối với nàng sủng nịnh, nội tâm tràn ngập hàn ý cũng dần dần ấm áp, Ngọa có dũng khí đối mặt những nữ nhân này của hắn, hít sâu một hơi liếc nhìn Tề Tiểu Hỉ, lạnh lẽo trừng mắt nhìn, tay nhỏ bé lập tức khôi phục chủ động để lên mu bàn tay của nữ nhân kia.

“Chắc chắc, nhìn bàn tay nhỏ bé, thật trơn tru mềm mịn. Nữ tử mỹ lệ khuynh quốc khuynh thành giống tỷ tỷ như vậy, Ngọa như thế nào không biết xấu hổ cùng người xưng tỷ nói muội đâu? Chẳng phải là thiệt hại cho dung mạo tỷ tỷ?” Nàng hí lên đôi mắt, giống đấng đồ tử mê đắm, vuốt ve bàn tay Dương Tuyết Nhân, còn nhẹ cầm gương mặt của nàng.

Dương Tuyết Nhân kinh ngạc trừng lớn hai mắt, những nữ nhân phía sau nàng đều thở hock vì kinh ngạc, toàn thân cứng đờ.

“Oa! Tỷ tỷ, ngươi bảo dưỡng như thế nào? Tay ngươi mềm nhũn, cơ hồ có thể cầm ra nước. Vương gia thật sự là lãng phí, thế nhưng không chạm vào các người kiều diễm như hoa, quả thực là nát bét, không bằng để cho muội muội ta hảo hảo thương các người.” Ngọa cười đắc ý nói.

Nàng biết mình phen này dùng lời nói kinh thế hãi tục hù đến các nàng rồi, như tên trộm buông tay Dương Tuyết Nhân, cước bộ nhẹ nhàng, can đảm sờ soạng các nàng mỗi người một phen, mục đích làm các nàng kinh thanh thét chói tai.

Nhìn nàng làm cho mọi người kinh hoàng, Tề Tiểu Hỉ nhìn không được nhú đầu lông mày, khoe miệng hơi run rẩy.

Nữ nhân này thật sự là sắc tính không thay đổi, chỉ cần đụng tới tuần nam hoặc là mỹ nữ, tựa như động dục bình thường ăn bột đậu hủ người ta.

”Ngọa tử, người đừng nao loạn, những nữ nhân này không phải như những người bình thường thường thức, có thể để người tùy hứng làm bậy.”

Ngọa không cho là đúng quay người xem thường, bĩu môi, “Vì sao không được? Dù sao các nàng cũng là nữ nhân của Vương gia, nói đến đều là người trong nhà, nước phù sa không rơi ruộng người ngoài, nếu Vương gia không hiểu được thương hoa tiếc ngọc, mà ta nhìn thấy các tiểu mỹ nhân nũng nịu liên tâm ngứa khó nhìn, không bằng ta liền giúp hẩn một chút, an ủi một chút nữ nhân cô đơn tịch mịch, cũng không đủ a!”

“Cái gì không đủ? Vương gia không cần người giúp việc này. Cho dù người sắc tâm, cũng lo lắng một chút lai lịch của những người này, các nàng không phải là người đơn giản, là tình địch của người, là tới gây phiền toái, được không?” Tề Tiểu Hỉ tức giận nổi bão, thiếu chút nữa không khống chế được thét chói tai.

Ngọa hoàn toàn không thèm để ý tiếp tục ăn đậu hủ các nàng, dù sao không ăn, lại tự động đưa tới cửa, càng muốn ăn nhiều.

“Tiểu Hỉ a! Người mau tới giúp ta nhìn xem, Vương gia thân phận quả nhiên bất đồng, thu vào các nữ nhân thật đa dạng, có tiểu cô nương, cũng có xinh đẹp động lòng người, người người đều là cực phẩm, ta cũng không biết hẩn là xem người nào tương đối khá. Lúc trước khi vào cung, nhận được Hoàng hậu nương nương triệu kiến, tôn quý nương nương thân thiết hòa ái, lôi kéo tay của ta, bảo ta muối muối, còn để cho ta nhìn thấy phi tần, quý nhân, các nàng cũng là tư sắc bất phàm, mỗi người mỗi vẻ, nghĩ đến hoàng thượng hậu cung giống như vậy nhiều tiểu mỹ nhân, cũng đều là theo các nơi đưa tới, lại cực phẩm trong cực phẩm, thật là làm cho ta nhìn đã mắt a!”

Nghe nàng nói được nhẹ nhàng băng quơ, cũng như sét đánh vào lòng những người đang hoảng loạn, nàng được thánh sủng, tất cả mọi người rõ ràng, nếu không cũng sẽ không để nàng lấy cấp bậc phúc tấn gả vào Vương Phủ, nhưng là hôm nay nghe nàng chính mồm nói ra, giờ mới hiểu được nàng đã có trong cung vinh sủng, muốn làm khó dễ nàng, hoặc là cùng nàng đối nghịch, tốt nhất phải có chuẩn bị tâm lý cùng thể lực trong cung mạnh mẽ đấu nhau.

Trọng yếu nhất là, thái độ Vương gia quyết định hết thảy, cho nên cho dù các nàng hôm nay làm trái mệnh lệnh của Vương gia tới cửa đến xem nàng, cũng có vài phần muốn tìm nàng gây phiền toái, tốt nhất có thể làm cho nàng đầy lòng chua xót, cảm xúc không ổn định, tạo thành đứa bé trong bụng của nàng không thể an ổn, nhưng là hiện nay nàng biểu hiện giống đang đồ tử mê đắm sắc, cũng khôn nữa điểm thị sủng mà kiêu, mới khiến cho các nàng cảm thấy có điều cảnh giác mà cảm thấy khó khăn.

Bị hành vi sỗ sàng của nàng làm cho các nàng buông tay không kịp, nhưng cũng không nghĩ tới Vương gia thường thức đúng là không chịu được như thế, coi trọng một nữ tử hảo sắc.

Khiếp sợ qua đi, khinh thường lập tức hiện lên, mà người tỉnh táo đầu tiên vẫn là Dương Tuyết Nhân, nàng tự nhận thông minh, cho dù đầy lòng thập phần khinh thường Mạnh Ngọa, còn hiểu phải đeo mặt nạ tươi cười thân thiện, muốn lấy lòng nữ nhân ngu xuẩn được sủng ái này.

Chỉ cần chờ sau khi cùng nàng trở thành hảo tỷ muội, lại tiến một bước ở trước mặt Vương gia thêm vài lần, nàng cũng không tin bằng dung mạo tuyệt sắc cùng tài tình của mình, sẽ thua bởi nữ nhân tuy là Giang Nam đến, nhưng không có khí chất nữ tử Giang Nam dịu dàng, mảnh mai.

Ngược lại là Tề Tiểu Hỉ, có sẵn khí chất nữ tử Giang Nam đặc hữu dịu dàng mềm mại, cũng chỉ có nữ nhân ngu xuẩn này mới có thể đem tình địch đặt ở bên cạnh mình, cùng nàng xưng tỷ muội, cho nên ả đương nhiên muốn từ trên người nữ nhân ngu xuẩn này xuống tay.

Dương Tuyết Nhân lộ ra tươi cười giả dối, cổ nén ghê tởm, cảm giác chán ghét nàng ta vượt v.v da thịt non mềm của mình, ra vẻ vô cùng thân thiết lôi kéo tay nàng, ôn nhu nói: “Muội muội nha! Người thật đúng là người có phúc khí, không chỉ được Vương gia sủng ái, còn được Hoàng hậu nương nương đối với người nâng

đỡ, thật là làm cho tỷ tỷ ta hết sức hâm mộ. Nếu người không chê..., cũng đừng có cự tuyệt lời thân cận của ta, để cho ta cũng hưởng chút phúc khí từ người, được không?”

Tô Ngọa cúi đầu nhìn nàng lôi kéo tay của mình, đáy mắt hiện lên châm chọc, lập tức vừa cười híp mắt ngẩng đầu, không khách khí ăn đậu hủ của nàng, ra vẻ thân thiện hòa cùng, “Tốt! Tỷ tỷ muốn cùng muội muội thân cận, muội muội làm sao có thể bài xích? Cuộc đời này của ta yêu nhất là cùng tuấn anh mỹ nữ làm bằng hữu, chẳng những có thể quang minh chính đại ăn đậu hủ của mỹ nữ, còn có thể nhìn đã mắt! Bất quá ta không phải là người có thần khí gì đó, chỉ là vừa đúng lọt vào mắt Vương gia thôi!”

Nhìn nàng cơ hồ không nhận được giả dối tươi cười, run nhẹ, Ngọa nổi hứng trêu chọc, muốn ngừng mà không được, cố ý không ngừng vuốt ve da thịt non mềm của nàng, đồng thời nghĩ ra ý xấu, không biết nàng còn muốn ẩn nhẫn bao lâu, mới có thể lộ ra bộ mặt dữ tợn đích thật?

Muốn lợi dụng nàng cướp đi sủng ái của nam nhân yêu mến, Dương Tuyết Nhân thật đúng là khi dễ nàng có ngốc như vậy sao?

Cho dù nàng ngu ngốc tới đâu, cũng tuyệt đối không có khả năng đem nam nhân của mình cho đi, các nàng muốn giở trò, nàng cảm thấy nhàm chán thật sự, mượn các nàng đến tiêu khiển, đùa giỡn, ai bảo các nàng ngay cả nàng cũng dám tính kế?

Nàng giống như đang đồ tử vô sỉ, sờ một phen, lại nắm này nọ, lúc thì hôn nhẹ, nhắm trúng các nàng giận mà không dám nói gì, muốn phát tác lại phải ẩn nhẫn, nhẫn đến ngũ quan vạn đạo, thần kinh buộc chặt.

Ngọa vô cùng thoải mái, cơ hồ đem những nữ nhân mưu đồ muốn tìm nàng gây phiền toái đều phá hủy như không còn, làm cho các nàng hỗn hển, chỉ có thể mãnh liệt dậm chân.

“Ha ha. Thật sự là chim sa cá lặn, bẻ nguyệt tu hoa, quốc sắc thiên hương, sướng được không chỗ giấu, mỹ nhân tại bên người, như tắm gió xuân, thà chết cũng không tiếc, a ha. Sáng nay có người, sáng nay say a! Yêu thích không buông tay, vẻ đẹp của người a, để cho ta ôm mỹ nhân về.” Tiếng cười cùng tiếng ca của nàng đã tràn ngập ý vị trêu tức.

Tề Tiểu Hỉ ở một bên xem nàng khiến cho gà bay chó chạy. Khóe miệng không ngừng run rẩy, xem ra Vương gia lén nhắc nhở nàng, muốn giúp đỡ bảo hộ Ngọa không cho đám này nữ nhân khi dễ, là không đúng. Nói thực ra, nàng cho rằng đám nữ nhân này mới nên cầu thần phù hộ trong sạch của mình, đừng để sắc nữ này tàn phá.

Nàng háng giọng, ngửa mặt lên nhìn bầu trời, một lát sau, bước đến hướng nữ nhân đang đùa nghịch, thân thủ ngăn cản nàng tiếp tục quấy rầy những nữ nhân khác.

” Ngọa tỷ, đừng đùa, người đừng quên, thân phận người bây giờ cũng không giống với lúc trước, tốt nhất vẫn là trở về phòng đi nghỉ ngơi đi!” Ý tứ trong lời nói muốn nàng đừng náo loạn nữa, nếu gây chuyện xấu, Vương gia còn không chém nàng?

Ngọa đương nhiên hiểu được ám chỉ trong lời nói và ánh mắt Tề Tiểu Hỉ, sờ sờ cái mũi cười nói: “Dạ, Tiểu Hỉ của ta, ta cũng chơi đã rồi. Nếu như vậy, ta liền không cùng các người đùa nữa, các người cũng đã gặp ta, cần phải trở về, đừng ở chỗ này khó xử thị vệ.”

Mắt thấy nàng xoay người sẽ rời đi, Dương Tuyết Nhân chạy nhanh giữ chặt quần áo của nàng, “Đợi chút! Nếu tỷ muội chúng ta cũng làm cho muội muội chơi đã, xin mời muội muội đem canh gà tỷ tỷ hầm cho người mang về uống đi!”

“Vậy thì có sao, có vấn đề gì?”

“Không cần!” Tô Ngọa với Tề Tiểu Hỉ cùng lúc nói, sau đó nhìn nhau.

“Tiểu Hỉ, không quan hệ, nếu là một chút tâm ý của Dương tỷ tỷ, ta cũng không dễ giận như vậy, hơn nữa nhìn nàng ngoan ngoan để cho ta đùa giỡn một hồi, cứ nhận lấy đi!” Ngọa giận điên người không dằn mạng tăng thêm giọng điệu, lạnh lẽo hướng Tề Tiểu Hỉ trừng mắt, ám chỉ nàng đều có tính toán, sau đó Tề Tiểu Hỉ nhận lấy canh gà.

Tề Tiểu Hỉ không nói, lôi kéo nàng rời đi.

“Các tỷ tỷ, lần sau lại đến tìm muội muội chơi nha!” Ngọa tùy ý khoát tay áo, liền tiến vào trong viện.

Một đám nữ nhân tức giận đến xanh mặt, cả người run lên, hận không thể tiến lên bóp chết nàng.

Dương Tuyết Nhân tuy rằng cũng rất muốn làm như vậy, nhưng là mục đích tiếp cận đã muốn đạt thành rồi, liền tạm thời nhịn một chút, đợi nàng một lần nữa được Vương gia sung ái, lại đến thu thập sắc nữ không biết sống chết, dám ăn đậu hủ nàng!

19. Chương 19: Chương 10.1

Ở biệt viện Vương Phi, Ôn ma ma vẻ mặt thần bí đi đến bên người Di Mẫn, nhỏ giọng báo cáo, “Chủ tử, chuyện đã thành rồi, nghe nói Dương thứ phúc tấn dụ dỗ ả uống xong canh gà, đứa nhỏ trong bụng vạn phần hung hiểm, chỉ sợ là bảo vệ không được.”

“Nha? Tin tức này chính xác không? Dù sao hiện tại muốn lại đem người gánh tội, cũng không phải là một chuyện dễ dàng, đừng nên xảy ra sai lầm a!”

“Không thành vấn đề. Chủ tử, người nghĩ, chúng ta bây giờ muốn hay không đi qua an ủi?”

“Cũng tốt, thuận đường đi tìm hiểu thực hư ra sao.” Di Mẫn đứng lên, mang theo Ôn ma má má cùng vài nha hoàn bên người, đi đến trước biệt viện của Tô Ngọa.

Đến cửa, các nàng tự nhiên bị thị vệ ngăn cản không cho vào.

“Lớn mật! Các người ăn tìm gấu gan báo? Ngay cả Vương Phi cũng dám chặn đường? Còn không mau cút sang một bên!”

“Kính xin Vương Phi bớt giận, tiểu nhân sẽ đi xin chỉ thị Vương gia ngay bây giờ.” Thị vệ nguyên bản mặt không thay đổi lại lộ ra khó xử, lập tức xoay người đi vào.

“Vương gia ở bên trong?” Di Mẫn hỏi một gã thị vệ khác.

“Đúng vậy, Vương gia hôm nay không đi lâm triều, vẫn ở bên trong cùng Mạnh phúc tấn.” Thị vệ cung kính trả lời.

Di Mẫn nháy mắt thay đổi sắc mặt, Ôn ma ma lo lắng kêu nàng một tiếng, nàng cho Ôn ma ma một ánh mắt trấn an.

Lúc này, thị vệ đi vào báo cáo trở lại, cung kính nói: “Vương gia cho mời Vương Phi đi vào.”

Di Mẫn đối với đáp án này có chút giật mình, lại như cũ trấn tĩnh nhắc chân, đi vào, nhìn đến Vương gia cùng nữ nhân kia, cùng với bằng hữu của nàng, đều nhìn nàng, nhất thời cảm thấy có chỗ nào không thích hợp, lại nói không nên lời.

Vì thế nàng trước đối với Vương gia phúc thân thỉnh an, tiếp theo nhìn phía Mạnh Ngọa, phát hiện nàng vẫn như cũ an tọa ở ghế dựa, thế này mới nhớ tới Vương gia cho phép nàng ta thấy Vương Phi nàng đây cũng không cần hành lễ, không khỏi bi thương cười, lập tức nghĩ đến địa phương nàng đang đứng không thích hợp.

“Này. Mạnh muội muội không phải bởi vì mất máu rất nhiều, mà phải nằm ở trên giường tĩnh dưỡng sao? Như thế nào.”

Di Mẫn đáy mắt hiện lên kinh ngạc, cũng có hoang mang, thấy Mạnh Ngọa thần sắc như thường, cũng không có cái gì không đúng, kinh ngạc không thôi.

“Như thế nào? Người không tận mắt nhìn thấy kết cục thảm của Ngọa, rất không cam nguyện, rất không vui vẻ, phải không?”

Dận Lễ lạnh lùng hỏi lại.

Di Mẫn nhanh chóng liếc mắt nhìn hắn bị đáy mắt nồng đậm trào phúng cùng hàn ý của hắn đã thương.”Người đây là ý gì?”

“Có ý tứ gì? Người hần là so với bốn vương còn hiểu rõ hơn, đừng tưởng rằng chuyện người làm, không có người biết.” Hần đột nhiên dùng sức vỗ bàn, tiếng vang to đến làm cho người ta giật mình.

“Vương gia, nô tì còn tưởng rằng cảm giác người đối với nô tì có tiến triển, xem ra người cho phép nô tì đi vào nơi này, là muốn hưng sư vấn tội, chính là không biết người đem tội danh gì đổ lên đầu nô tì?”

Ánh mắt hần lạnh lùng giống đem mũi tên nhọn đâm về nàng, nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Bản thân mình đã làm chuyện tốt!”

“Vương gia, chuyện này hãy để cho Tiểu Hỉ nói đi!” Tề Tiểu Hỉ đột nhiên mở miệng.

Dận Lễ gật đầu.

Tề Tiểu Hỉ nhìn về phía Di Mẫn, “Vương Phi, Dương thứ phúc tấn đưa tới canh gà có được vật làm cho Ngọa tỹ sinh non, chuyện này người hần là đã biết rồi, nếu không cũng sẽ không tới cửa đến thăm Ngọa tỹ, phải không?”

“Đúng vậy, chuyện này chỉ sợ đã muốn truyền khắp toàn bộ Vương phủ, cho dù ta biết được, chỉ sợ cũng không có quyền lực xử trí, Vương gia hần là sớm cho Ngọa tỹ người công đạo!”

“Vương Phi, cũng bởi vì Vương gia phạt một chút nô bộc ma ma, lại thẩm tra Dương thứ phúc tấn, giờ mới hiểu được tay của Vương Phi thật dài!”

Di Mẫn sắc mặt biến hóa, lớn tiếng quát: “Người nói mê sảng cái gì?”

Dận Lễ dùng ánh mắt ý bảo Tề Tiểu Hỉ đừng nói chuyện, lạnh lùng mở miệng: “Nếu không có làm việc trái với lương tâm, hà tất sợ người ta nói cái gì? Di Mẫn, người nghĩ làm cho Dương thị gánh tội oan, là đem bốn vương trở thành ngu ngốc sao?”

“Người có chứng cứ gì?” Nàng quật cường nhìn thẳng hần, cười lạnh một tiếng, “Vương gia, người nói xấu nô tì cũng không phải một, hai lần rồi, lần này rõ ràng chính là chuyện Dương Tuyết Nhân phạm lỗi, người dựa vào cái gì muốn nô tì gánh tội danh này?”

“Bốn vương nếu không có nhân chứng cùng vật chứng, như thế nào lại cho người bước vào biệt viện này? Di Mẫn, người muốn động trong hậu viện nữ nhân nào, bốn vương cho dù nếu không thích người, có hỏi qua một câu sao? Hoặc là đã xử trí sao?” Hần dừng một chút, ánh mắt trở nên lãnh lệ vô tình, lạnh giọng nói: “Không nghĩ tới người cư nhiên đem chủ ý đánh tới trên người Ngọa, bốn vương lại há có thể chịu để yên? Cũng thực một người vì để cho Ngọa bị thương tổn, mà lợi dụng những người xung quanh Dương Tuyết Nhân, người mà thù hận sâu đậm nhất tự tay làm lấy cũng như dồn nàng ta vào thế bí phải gánh tội thay người, miễn cho tự mình bại lộ.”

“Hừ, ý của người là nói, những người đó cung khai nô tì mới là chủ mưu? Loại nô tài này thuận miệng nói xấu chủ tử, người cũng tin tưởng?”

“Bốn vương nói qua, bốn vương không phải ngu ngốc, người cũng đừng muốn đem bốn vương trở thành người ngốc, không chỉ có lời khai của bọn họ, còn có vật chứng, Tiểu Nguyệt ở mặt ngoài là nha đầu bên người Dương thị, nhưng thật ra là cơ sở ngầm người để ở bên cạnh Dương thị nhiều năm, trong tay người nắm giữ sinh tử một nhà già trẻ của nàng, nàng có thể không đối với người tận trung?”

“Ta không có! Là có người muốn hãm hại ta! Làm sao người có thể đối với ta như vậy? Ta biết tự mình vừa gả vào Vương phủ thì bởi vì quá nhỏ tuổi, không hiểu chuyện, mới có thể gây ra sai lầm, nhưng là mấy năm qua ta vẫn tuân thủ nghiêm ngặt bốn phận, cố gắng muốn cho người thấy thay đổi của ta, ta làm hết thấy cũng là vì cái gì? Đơn giản là ta hối hận, không nên làm ra chuyện gây đau khổ cho người, nhưng cũng vẫn muốn lấy được thiện ý từ người, cho người hiểu được sự hối hận của ta, cho dù người cố ý lạnh lùng đối đãi, chà đạp ta, không để trước mặt người khác hay những nô tài trong phủ cho ta hoà nhã, ta cũng nhịn vì người, thậm chí nữ nhân nhỏ nhoi kia trong hậu viện của người không đem ta đây phúc tấn ở trong mắt, này khuất nhục ta cũng nhịn, như thế nào người lại nhìn không ra tâm tư của ta đối với người?” Di Mẫn tự câu chữ câu đều là lên án, giọng điệu cùng vẻ mặt trong đó cho thấy rõ những lời thổ lộ thực tâm của nàng.

Dận Lễ, Ngọa cùng Tề Tiểu Hỉ ba người thâm thụ kinh ngạc, bởi vì bọn họ vẫn cho là Vương Phi là một nữ nhân lạnh nhạt vô tình, nàng muốn bắt quá là thể diện cùng danh phận địa vị Vương Phi, không nghĩ tới

nàng thế nhưng liễu lĩnh nói ra nàng đối Vương gia hữu tình,

Nhìn phản ứng của bọn họ, Di Mẫn nhin không được bi thương nở nụ cười, nước mắt rơi hai má, “Các người không tin? Đúng a! Ngay cả ta mình cũng không tin, cứ nhiên sẽ ở nhiều năm sau yêu phu quân của mình, đây không phải chê cười sao? Nhưng là. Ta không thể khắc chế chính mình khó kìm lòng nổi tâm a!”

Dận Lễ khuôn mặt tuấn tú buộc càng chặt, cũng không có bởi vì nàng thực tâm nói ra mà có một tia xúc động cùng thả lỏng.

“Người cũng bởi vì một lúc khó kìm nổi tâm, người muốn thương tổn Ngọa cùng đứa nhỏ trong bụng nàng sao? Bỗng vương vẫn thật không nghĩ tới người sẽ nói ra lý do như vậy.”

Di Mẫn thấy đau ngực, sắc mặt tái nhợt không có chút máu, khó có thể tin nhìn hắn, thân mình lung lay sắp đổ.

“Chủ tử.” Ônng ma ma lo lắng kêu một tiếng.

Dận Lễ mắt trở nên sắc bén nhìn hướng nàng, “Chính là thứ nô tài xảo quyết như người, ở bên cạnh Vương Phi đối với nàng hiền kế, nghĩ ra chủ ý hiểm độc, mới có thể làm cho Vương Phi gây sóng gió, muốn thương tổn con nôi dòng hoàng thất, có ai không! Đem Ônng ma ma mang xuống đánh đến chết.”

“Không! Dận Lễ, làm sao người nhẫn tâm như thế ? Cho dù người chán ghét ta, hận ta, cũng không thể đem Ônng ma ma duy nhất bồi ở bên cạnh ta, giống như thân nhân của ta xử tử.” Di Mẫn đột nhiên chỉ hướng Ngọa, trong mắt tất cả đều là hận ý, “Nàng hoàn hảo tốt đứng ở nơi đó, căn bản không có việc gì, không phải sao?”

Ngọa giật mình, nhin không được tiến sát trong ngực của hắn.

Dận Lễ ôm thân thể của nàng, bàn tay vỗ nhẹ nàng, trấn an tâm tình của nàng, đáy mắt toát ra hàn quang, bắn về phía Di Mẫn.

“Người nói Ônng ma ma giống như thân nhân của người, khi người làm hại nữ nhân bốn vương yêu nhất cùng huyết mạch hoàng thất thì như thế nào không suy nghĩ tâm tình và cảm thụ của chúng ta? Người là người ích kỷ, chỉ muốn tâm tình chính người tốt đẹp, làm sao thông cảm người khác? Người vừa gả vào Vương phủ thì không phải cũng xem thường bốn vương là một hoàng tử không quyền không thế? Hiện tại mới nói một vốn một lời là thật tâm ? A. Thật sự là buồn cười đến cực điểm, người xác định người thích là không là Quả thân vương tôn quý cao cao tại thượng? Yêu danh vị Vương Phi này?”

Hắn nghi ngờ chân tình của nàng? Hắn thế nhưng nghi ngờ chân tình của nàng? Di Mẫn thống khổ nhưng cũng buồn bã vô cùng. Hắn có thể nghi ngờ nàng như vậy, không phải là chính nàng tạo thành vậy sao? Quả thực gieo nhân nào, liền kết quả đó, nàng hôm nay xem như cảm nhận được.

Nàng cười khổ một tiếng, đau lòng cho trái tim đã chết, “Thôi! Người nếu không hề tin tưởng ta, chúng ta làm tiếp vợ chồng cũng không còn có ý nghĩa gì, trải qua mấy năm nay, ta cũng mệt mỏi, chỉ thỉnh Vương gia khai ân, hào phóng cho ta một phong thư tử thiê, cũng đặc xá tội chết của Ônng ma ma, để nàng cùng ta cùng nhau rời đi nơi này.”

Ngọa nhìn nàng, không khỏi sinh lòng đồng tình.

“Nói như vậy, người là thừa nhận chính mình làm hết thấy?” Dận Lễ tiếng nói trầm thấp lại lạnh như băng,

“Đúng vậy, ta làm, bởi vì ta ghen tị nàng, oán hận nàng, nàng có được chuyện ta không bao giờ đạt thành, người đường đường thân là hoàng tử cùng Vương gia, thế nhưng độc sủng một nữ tử Giang Nam thấp hèn, để nàng có được ta nghĩ muốn có được hết thấy, nếu ta không đạt được, cũng muốn để nàng nếm trải cảm giác đau khổ của ta, hiện tại sự việc đã bại lộ, nàng vẫn có được những thứ ta muốn, như vậy những diw629 ta muốn cũng chỉ là ước muốn mà thôi.” Di Mẫn tính tình cứng rắn, quật cường nói, không có...chút nào thỏa hiệp.

Ônng ma ma nhin không được muốn đẩy ra hai gã thị vệ đang kiểm kẹp bên người, hốc mắt phiếm lệ quang chảy dài, nghẹn kêu thành tiếng: “Chủ tử.”

“Ông ma ma, cái gì đều không cần nói, ta sớm nên thấy rõ ràng, trên đời này trừ người ra, sẽ không còn có người nào thiết tình đối đãi, nếu như vậy, ta cũng không hiếm lạ vị trí Vương Phi, thậm chí cùng người rời chỗ làm ta thương tâm này.”

“Ha ha ha.” Dân Lễ cười to, ý cười không có ở đáy mắt, đáy mắt hàn quang không giảm.”Người thật sự là buồn cười đến cực điểm! Nếu thừa nhận muốn mưu hại huyết mạch hoàng thất, bốn vương há lại sẽ chịu để yên? Đừng nói vị trí Vương Phi này người ngồi không yên, ngay cả nô tài xảo quyệt bên cạnh người cũng đừng mong sống đi ra Vương Phủ.”

Di Mẫn sắc mặt trở nên càng thêm tái nhợt, run rẩy chỉ một ngón tay hướng hẳn, “Người. Người thật muốn tàn nhẫn như thế?”

“Người dám chỉ trích bốn vương tàn nhẫn? Làm sao người không nói chính mình ác độc? Lúc trước bốn vương từng ái một nữ nhân đang mang thai, người liền lấy thân phận của người, lấy thủ đoạn ngoan độc, đem đứa nhỏ xóa sạch, làm như vậy là thân phận phúc tấn của người không bị lung lay. Hiện nay người càng làm tới đánh tới trên người Ngọa, còn muốn dùng kế một hòn đá ném hai chim, làm cho Ngọa mất đi đứa nhỏ, cũng làm cho bốn vương thay người bỏ Dương Tuyết Nhân, như vậy người còn dám nói người hối hận? Người thích bốn vương rồi?”

“Đó là bởi vì ta ghen tị, ta đã nói rồi, nếu thích người, ta không thể nhẫn nhịn chịu có nữ nhân có mang con của người, tự nhiên sẽ muốn làm ra một ít.”

“Câm mồm!” Ngọa ngoài dự liệu của mọi người lớn tiếng quát trách móc, lộ ra vẻ mặt nghiêm túc khó gặp, hai tròng mắt trong suốt nhìn Di Mẫn.

Nàng cơ hồ muốn thừa nhận không bị thu hút vào ánh mắt trong suốt kia, hơi liếc mắt sang một bên không dám nhìn thẳng.

“Làm sao người có thể lấy lý do vì yêu Vương gia, làm ra mấy chuyện thương tổn Vương gia? Người nói người ghen tị, ta muốn giải thích, bởi vì ta cũng giống người, nếu là Vương gia cũng từng hạnh ngộ nữ nhân ngoại trừ ta, ta đương nhiên ghen tị, nhưng là ta tuyệt sẽ không bởi vì cái này liền làm ra chuyện thương tổn hẳn. Người nói người thương hẳn, vì sao nhẫn tâm thương tổn hẳn? Người thật sự hiểu được cái gì là yêu sao?”

“Người.”

“Không! Người không hiểu.” Ngọa dùng ánh mắt thương hại nhìn nàng.

Di Mẫn khó có thể thừa nhận sỉ nhục như vậy, nổi lên ý muốn phản kích.

Ngọa kéo tay Dân Lễ, thâm tình chân thành nhìn của hẳn, “Yêu một người, sẽ bởi vì hỉ nộ ái ố của hẳn mà vướng bận, hi vọng hẳn có thể khoái hoạt, cũng hi vọng hẳn có thể đạt được những gì hẳn muốn, nếu là chỉ muốn chính mình mà không vì hẳn suy nghĩ, không chịu trả giá, lại dựa vào cái gì nói thương hẳn? Ta không cần thân phận hoàng tử cùng Vương gia của hẳn, cũng không thích phải sống trong một biệt viện bó buộc không có cuộc sống tự do, nhưng vì yêu hẳn, cho dù ta biết rõ hẳn có thể tử, cũng nguyện ý cùng hẳn cùng một chỗ, vì có thể cùng hẳn gần nhau, ta tình nguyện bị nuôi nhốt tại...thế giới nhỏ bé này.”

” Ngọa.” Hẳn lộ vẻ xúc động ra tiếng.

Ngọa hướng hẳn lộ ra nụ cười ngọt ngào, sau đó nhìn về phía Di Mẫn, “Người lại vì hẳn làm cái gì? Trừ bỏ danh phận Vương Phi này, người có bỏ quên bản thân mình, vì hẳn chân chính làm cái gì sao? Người có hỏi qua hẳn muốn cái gì, mà yên lặng bên hẳn, cũng có thể vì hẳn trả giá mọi thứ sao?”

Di Mẫn bị đánh bại rồi, đỡ đỡ ngồi bệt xuống, một chút cũng không tức giận thì thảo nói lại câu hỏi của nàng, nhưng không cách nào đáp lại, bởi vì nàng thật sự nghĩ không ra những năm gần đây chính mình vì hẳn chân chính cần làm cái gì.

Hẳn muốn đến tận cùng là cái gì? Nàng thật sự không biết, mà nữ nhân lại trên mặt tươi cười, tự tin đứng bên người chồng nàng, bộ dáng giống như hiểu hết mọi chuyện, điều này làm cho nàng nháy mắt tâm như chết rụi.

“Ta hiểu được.” Nàng nở nụ cười, lại cười đến thập phần vô lực, sau đó kêu Ông ma ma, muốn nàng đỡ nàng đi ra ngoài.

Dận Lễ muốn mở miệng ngăn lại, Ngọa lại kéo lấy cánh tay hắn, lắc lắc đầu.

“Quên đi, Vương Phi cũng là người đáng thương, để cho Ông ma ma cùng nàng đi! Dù sao chúng ta đứng lúc đã phát hiện canh gà có vấn đề, thế này mới vạch trần âm mưu của nàng, nàng về sau cũng không dám động thủ nữa, liền tha thứ nàng đi!”

Hắn nguyên bản không nghĩ từ bỏ ý đồ, bất quá bởi vì nàng cầu tình, đành phải bắt đắc dĩ gật đầu, sau đó lấy âm lượng hung tợn nói: “Được rồi! Nghĩ cho mặt mũi của người, đứa nhỏ cũng không có chuyện gì, lần này tha cho nàng, nàng tốt nhất tự giải quyết cho tốt, nếu còn tái phạm, tuyệt đối sẽ không buông tha nàng.”

Di Mẫn nghe được, lời cảnh cáo mang đầy sát khí, thân thể của nàng khẽ run, lập tức thẳng lưng, như là hạ quyết tâm, không quay đầu lại, nói thẳng: “Vương gia, ta là nói thật, ta ở trong phòng chờ thư từ của người, lấy được thư rồi, ta lập tức rời đi Vương phủ, danh vị Vương Phi để cho Mạnh Ngọa, nàng hẳn là có thể so với ta xứng hơn, ít nhất nàng hiểu được người muốn là cái gì.”

“Có ai không! Hộ tống Vương Phi trở về phòng, không có mệnh lệnh bốn vương, không cho phép nàng rời đi. Ông ma ma nếu đối với Vương Phi trung thành như vậy, cứ để cho nàng ở trong phòng bởi Vương Phi tính đường, thẳng đến bốn vương hạ lệnh, mới phê chuẩn các nàng đi ra. Nếu trong thời gian đó mà các nàng rời khỏi phòng một bước, bốn vương sẽ hỏi tội các người.” Dận Lễ lớn tiếng hạ lệnh.

” Dạ rõ!” Hai gã thị vệ vội vàng xuất hiện, hộ tống các nàng rời đi.

” Chẳng thật sự hờn nàng sao?” Ngọa nhin không được hỏi.

“Chuyện này còn phải tiến cung cùng hoàng thượng bàn bạc, phải làm như thế nào quyết đoán, cũng nhất định phải có hoàng thượng đồng ý mới được, bất quá nàng không cần phải lo lắng, ta thì sẽ xử lý thỏa đáng, nàng chỉ cần hảo hảo nghỉ ngơi là tốt rồi.”

“Ta không phải lo lắng, chính là Vương Phi là tiên hoàng chỉ định, ta sợ.”

“Ta biết nàng là sợ ta dưới cơn thịnh nộ quyết định phế phi, sẽ tổn hại thanh danh của ta, yên tâm, chuyện này nếu không có hoàng thượng đồng ý, ta dù có muốn làm, cũng không có khả năng.”

” Ừ, vậy là tốt rồi.”

20. Chương 20: Chương 10.2

Bốn năm sau

Ở Hàng Châu trên đường cái náo nhiệt, có một nữ nhân nắm tay một tiểu cô nương chừng ba tuổi, hai người có một điểm giống nhau như đúc là mắt to linh động, đánh giá những người đang qua lại.

Các nàng ngũ quan cùng thần vận vô cùng giống nhau, nhưng mà nhìn đến tuấn nam cùng mỹ nữ thì hai mắt đều đã lấp lánh sáng lên.

“Ngạch nương, ca ca kia bộ dạng thật khá, Viên Viên thích hẳn, cũng không thể đem hẳn mang về nhà cho Viên Viên thưởng thức sao?”

“Không được! Hẳn là người, cũng không phải đồ vật, làm sao có thể dẫn hẳn về nhà? Hơn nữa, ngạch nương đã sớm nói với con, đồ vật đẹp chỉ dùng để để thưởng thức, mà không phải chiếm vì đã có, cũng không thể tùy tiện động thủ động cước, như vậy có tổn hại mặt mũi Ama con.”

“Ngạch nương, người nói muốn dẫn con đi xem tuấn nam mỹ nữ, nhưng là bất kể thế nào, con đều cảm thấy vẫn là bộ dạng Ama tốt nhất, về sau ta trưởng thành muốn gả cho Ama, người không thể tranh với con.”

“Ama là của ngạch nương, con phải lập gia đình, liền chính mình đi tìm nam nhân, đừng tìm ngạch nương tranh giành.” Ngọa tức giận nói, gõ đầu nữ nhi.

Viên Viên ôm đầu bị đánh đau, vẻ mặt ai oán nhìn ngạch nương bất lương nhà mình, lớn tiếng lên án, “Ngạch nương, người làm sao có thể đánh đầu con? Ama nói con là tiểu nữ nhân xinh đẹp nhất, đáng yêu nhất mà Ama từng gặp, Ama yêu nhất là con, người ghen tị con, con muốn nói với Ama.”

Ngọa cảm thấy buồn cười, đứa con gái này mới hơn ba tuổi, so với đứa nhỏ bình thường thông minh hơn, trưởng thành sớm, hơn nữa thập phần hảo nam sắc, không ngượng ngùng trước người khác phái, nàng còn xem không ở đáy mắt.

Dận Lễ và các huynh đệ đều là bề ngoài xuất sắc lại mỗi người mỗi vẻ, còn có nhóm đường huynh đệ của hắn, cùng với hậu cung ba nghìn mỹ nữ, chỉ cần là nữ nhân xinh đẹp, cô bé biểu hiện thập phần thân cận, cũng có được hứng thú thật lớn.

Bởi vì chỉ có một nữ nhi là nó, Dận Lễ đem nó sủng lên trời, Ngọa có đôi khi còn có thể ghen tị chút.

“Đi nói nha! Chẳng lẽ ngạch nương ta còn phải sợ tiểu bất điểm con sao? Về sau ngạch nương phải ra ngoài ngắm xem tuần nam mỹ nữ, sẽ không cho con cùng đi, con đi với Ama được rồi.”

Hừ! Cho con cùng ta tranh giành nam nhân? Ama con nhưng là nam nhân của ta nha! Muốn nam nhân, sao không tự mình đi tìm một người?

Viên Viên hai tròng mắt chuyển động nhanh như chớp, lập tức sưu mi lại làm nũng nói: “Ngạch nương tốt, con biết người hiểu con nhất, bằng không con không cần cùng Ama cáo trạng, cũng không cùng người tranh giành Ama, về sau con tìm một nam nhân so với Ama tốt hơn, như vậy được rồi chứ?”

“Này còn kém không nhiều lắm.”

Ngọa vừa lòng cười nói, hoàn toàn không có vì đã làm mẹ, mà mất đi bản chất con nít của mình hay tranh giành thắng thua.

Tiểu Quân đi phía sau các nàng thực bất đắc dĩ, lại vẫn không quên tấn trách nhắc nhở phu nhân, “Phu nhân, thời gian không còn sớm, Vương gia khả năng phải về phủ rồi, chúng ta vẫn là mau đi trở về thì tốt hơn.”

“Ai, Viên Viên, chúng ta thật vất vả xuất môn một chuyến, mới nhìn không đến vài cái tuần nam mỹ nữ, lại phải hồi phủ.”

“Ngạch nương, Ama buổi sáng trước khi xuất môn nói với con, nếu chúng ta không đi về sớm..., về sau sẽ không cho chúng ta đi nữa, vì cuộc sống sau này suy nghĩ, chúng ta hay là nghe Tiểu Quân tỷ tỷ nói..., nhanh chút trở về đi!”

“Người nha!” Ngọa nhin không được nhẹ nhàng véo khuôn mặt nhỏ nhắn hơi tròn, buồn cười nói: “Người không biết chuyện nghe xong lời con mới nói, sẽ nghĩ đến con thật nhiều tuổi! Bất quá mới hơn ba tuổi, lại muốn quản chuyện đi đứng của ngạch nương?”

“Ngạch nương, làm sao người lại nói như vậy? Con là vì phúc lợi tương lai của chúng ta mà suy nghĩ a! Bằng không về sau Ama sẽ không cho chúng ta xuất môn xem tuần nam mỹ nữ.”

“Ai, vóc người nhỏ bé như con, lúc nào thông minh như vậy làm cái gì?” Đứa nhỏ mới hơn ba tuổi, không chỉ nhanh mồm nhanh miệng, còn rất biết nhìn sắc mặt người, trọng yếu nhất là rất biết chọc ghẹo, đem Ama nó xoay quanh.

Viên Viên kiêu ngạo nâng lên gương mặt nhỏ nhắn, “Hừ, cũng không muốn nghĩ tới con lớn lên giống ai?”

“A. . . . Con thật là kiêu ngạo, bất quá con giống ngạch nương cũng là bình thường.” Ngọa tự kỷ nói.

Viên Viên toát ra ánh mắt hèn mọn, “Ngạch nương, con lại không nói con giống người, con rõ ràng rất giống Ama.”

“Ý của con là, ta có vẻ ngốc nghếch?” Ngọa giọng điệu uy hiếp hỏi, rất dễ nhìn thấy nếu nó gật đầu nói dạ, liền sẽ đánh đầu của nó.

Viên Viên thông minh đương nhiên đã nhìn ra, vội vàng giãy tay nàng, hướng nàng làm cái mặt quỷ, “Ngạch nương, người thật đúng là tự mình hiểu lấy.” Sau đó mở rộng chân tròn nhỏ, chạy về hướng phủ đệ cách đó không xa.

Đột nhiên, nó nhìn thấy bóng dáng Ama, nhãn tình sáng lên, lộ ra tươi cười ngọt ngào.

“Ama, người đã trở lại? Nhanh chút cứu con, ngạch nương muốn đánh đầu con.”

Đứng ở cửa phủ đệ, Dận Lễ vẻ mặt hạnh phúc nhìn hai mẹ con, vội vàng tiến lên vài bước, đem nữ nhi bảo bối ôm vào trong lòng.

“Ama, con rất nhớ người, thật yêu người.” Viên Viên không chút nào keo kiệt ở trên khuôn mặt dễ nhìn của Ama dùng sức hôn hai cái.

Hắn rất vui vẻ, ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nó hôm đáp lại hai cái, “Ama cũng rất yêu Viên Viên nhà ta.”

“Có phải hay không so với yêu ngạch nương còn nhiều hơn? Nếu như vậy, chờ con trưởng thành, muốn gả cho Ama, được không?”

“Viên Viên. Con đang ở đây nói cái gì?” Ngọa rồng to.

Viên Viên thân thể nho nhỏ run nhè nhẹ, tránh ở trong lòng Ama, dùng ánh mắt hướng Ama cầu cứu.

Dận Lễ cười cười hôn cái trán của nó, nhìn về phía Ngọa hai tay chống eo, vẻ mặt bất mãn, “Tốt lắm, Viên Viên chỉ nói giỡn, chúng ta vào trong nhà nói sau.”

Hắn mới vừa muốn giơ chân lên, phía sau lại phiêu không ai oán lên án –

“Ta biết, chàng có nữ nhi, liền không thương ta nữa, hiện tại chỉ biết ôm nữ nhi vào nhà, ngay cả nương tử như ta đều phải. Ngô.”

Hắn hôn nàng thật sâu, đánh gãy oán giận của nàng, cũng làm cho nàng xanh mắt to, sau đó cười lớn đem một cánh tay, đem nàng kéo đến bên người của mình.

“Nương tử, chúng ta có thể đi chứ?”

Đổi mặt nét tươi cười của hắn, dựa vào trong ngực của hắn, Ngọa ngoan ngoãn đi theo hắn vào nhà bọn họ ở Hàng Châu.

Từ bốn năm trước Dận Lễ tiến cung cùng hoàng thượng nói rõ chuyện Vương Phi, bọn họ trải qua một phen thương lượng, quyết định ở lần đầu thay đổi luật sửa cũ thành mới, căn cơ chỉ tính vững vàng thời điểm, tạm thời không cần xử trí nàng.

Người Ngọa yêu là hắn, cũng không nhất định phải ngồi trên vị trí Vương Phi, vì thế năn nỉ hắn mang theo nàng đi gặp Vương Phi, quyết định cùng nàng công bằng nói một chút, nói cho nàng biết, chính mình cũng không muốn trở thành Vương Phi, cũng không muốn chường quần Vương Phủ hết thấy, hi vọng nàng có thể tiếp tục làm chức Vương Phi, đừng cho Dận Lễ phiền toái, cần, nàng cùng Dận Lễ sẽ không so đo nàng làm hết thấy, gồm ân oán tình cừu trước kia tất cả đều buông, bởi vì nàng muốn làm chỉ là đơn thuần yêu hắn, bên hắn.

Dận Lễ sau khi trải qua một lần lại một lần thí nghiệm, chậm rãi đem quyền lực Vương Phủ giao vào trong tay nàng, xem như cho nàng một cái bảo đảm, cũng làm cho nàng càng cam tâm tình nguyện sắm tốt vai Vương Phi này.

Sau khi Ngọa sinh hạ Viên Viên, tất cả tâm lực đều đặt ở trên người đứa nhỏ, ngày cũng không lại nhàm chán như vậy, còn có nam nhân yêu mến làm bạn, nàng cảm thấy cuộc đời này không uổng .

Chính sự trên triều đình, nàng không hiểu, nhưng là biết bên người hoàng thượng có thể chịu được trọng dụng cũng không có nhiều người, Dận Lễ trong hai năm qua đều thập phần bận rộn, ít có thời gian có thể bồi mẹ con các nàng.

Nàng biết hắn thực áy náy, cũng biết hắn là bất đắc dĩ, cho nên nói hắn đừng lo, còn nhớ rõ ngày đó hắn rất sớm trở lại trong phủ, đến biệt viện tìm nàng, còn làm nàng hoảng sợ.

Hắn vẻ mặt tươi cười, hưng phấn lôi kéo tay nàng, ” Ngọa, hiện tại triều chính cũng cố, hoàng thượng đã muốn nắm giữ thực quyền, không cần ta ở trong kinh giúp đỡ , vì thế ta hướng Hoàng thượng thỉnh chỉ, để cho ta rời đi kinh thành, du ngoạn khắp nơi, trên thực tế là thay hắn tuần tra thiên hạ, nếu có bất cứ chuyện gì, mật báo báo cho biết hoàng thượng, coi như là làm mật thám.”

“Nói như vậy, chúng ta có thể lúc này rời đi rồi?” Nàng đôi mắt tỏa sáng, đợi ở chỗ này, tuy có hắn làm bạn, nhưng là đều khiến nàng cảm thấy như đang sống trong một đại lao, hít thở không thông lại áp lực, bây giờ có thể rời đi, nàng đương nhiên vui vẻ.

“Ân, Ngọa, ta biết để nàng ủy khuất theo ta mấy ngày nay, không thể giống như lúc trước cuộc sống tự do tự tại, bất quá ta cũng làm được hứa hẹn của mình với nàng, có một ngày sẽ để nàng tự do làm chuyện mình thích, đi nơi mình muốn đi, hơn nữa chỉ có ta và người cùng với nữ nhi của chúng ta, giống như một gia đình bình thường sinh hoạt mỗi ngày.”

Ngọa rất cảm động, chủ động hôn hắn.”Dận Lễ ta thật sự thật yêu thật yêu chàng! Không nghĩ chàng vẫn còn nhớ hứa hẹn đối với ta, cả đời này ta đều sẽ dùng tất cả tình yêu đáp lại chân tình của chàng.”

“Vậy còn chờ cái gì? Chúng ta chuẩn bị một chút, thu thập hành lý lên đường, một chuyến đi xa nhà như thế này. Không biết khi nào thì mới có thể trở về.”

Nàng nghĩ tới bọn họ rời đi Vương Phủ rồi, đi khắp danh sơn đại xuyên khắp cả nước, cuối cùng dừng lại ở biệt viện tạm thời tại Hàng Châu, đáy lòng nhin không được nổi lên ngọt ngào.

Tề Tiểu Hỉ cũng đi theo đám người bọn họ về tới Giang Nam, không bao lâu liền kiếm một nam nhân tốt, gả làm vợ, hiện tại cũng trải qua cuộc sống tốt đẹp.

Mà nàng cùng Dận Lễ trải qua cuộc sống hạnh phúc, đương nhiên còn có nữ nhi ngoan Viên Viên.

Sư phụ của nàng khi nàng quay về Giang Nam thì chấm dứt dạo chơi, trở về trên núi, nàng cùng Dận Lễ lên núi gặp bà.

Hắn vẫn muốn từ miệng sư phụ biết thân thế lai lịch của nàng, cùng công phu cùng y thuật thần bí khó lường là kế thừa từ ai.

Đáng tiếc sư phụ như thế nào cũng không chịu nói, còn nói mỗi người đều có bí mật, không muốn nói liền đại biểu đó là quyền riêng tư.

Hắn vẫn chưa từ bỏ ý định, có khi sư phụ bị hắn quấy rối làm phiền, rõ ràng lại đi vân du tứ hải, vì thế hắn thề, mặc kệ bà trốn sao, đều không cải biến được quyết tâm của hắn, muốn biết chuyện nhất định phải biết rõ ràng.

Nghĩ đến đây, Ngọa nhin không được cười trộm, cảm thấy nam nhân của nàng thật đáng yêu, mỗi người vốn là sẽ có chuyện xưa thuộc về mình không muốn nói cho người khác biết, nếu là sư phụ không muốn nói, cũng đừng có hỏi nha, dù sao mọi chuyện cũng đã qua lâu rồi.

Giống nàng mỗi ngày như vậy trôi qua vui vui vẻ vẻ, liền thỏa mãn, mới không nghĩ cùng hắn cặn tào ráo mán, không nên đem chuyện phiền đặt vào tay mình chứ.

Bọn họ đi vào trong phủ, ở đại sảnh ngồi xuống ghế, hạ nhân rất nhanh liền lên nước trà cùng điểm tâm.

Viên Viên bị điểm tâm hấp dẫn, ăn thật nhiều.

“Như thế nào? Đi ra ngoài đi dạo phố cũng không ăn cái gì sao?” Dận Lễ nhìn bộ dáng nữ nhi, có chút nghi hoặc hỏi.

“Nào có a? Ngạch nương cùng con vội vàng xem tuần nam mỹ nữ cũng không kịp .” Viên Viên vừa ăn vừa trả lời.

“Mạnh Ngọa!” Hắn nổi giận gầm lên một tiếng.

Ngọa co lại bả vai, hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt đầu sỏ gây nên, xem nó còn ăn ngon lành, không khỏi cầm lấy một khối điểm tâm, dùng sức nhét vào trong cái miệng nhỏ của nó,

“Ta cho con ăn, xem con còn dám nhiều lời hay không? Hừ!”

Xoay người một cái, nàng nịnh bợ đối với nam nhân của chính mình cười quỵn rũ, còn ngồi trên đùi của hắn, tính đến mỹ nhân kế.

“Tướng công thân ái, người Ngọa yêu nhất là chàng, cảm thấy thiên hạ tất cả nam nhân đều đối với chàng, vẫn thế nào có thể chạy đến đường cái nhìn tuần nam? Đương nhiên là tiểu sắc nữ nhà chàng muốn xem nam nhân tuần mỹ, mới có thể quần quít lấy ta mang nó đi ra ngoài đi dạo.”

“Phải không?” Dận Lễ chau lên mày, nhìn nàng, cùng nàng ở chung nhiều năm, đương nhiên biết nàng có một đặc thù, chính là tham nhìn sắc đẹp, bất luận nam nữ, tất cả đều không buông tha, nếu là một ngày không có sắc đẹp để thưởng thức, sẽ thực buồn bực.

“Tất nhiên rồi.” Nàng nuốt nước miếng cười, lấy lòng nói: “Từ ta hiểu sự tới nay, xem qua tuần nam mỹ nữ nhiều đến không đếm được, nhưng là dù thế nào xem, vẫn cảm thấy tướng công nhà ta tốt nhất, là cực phẩm trong cực phẩm, có chàng đang ở trước mắt ta rồi, ta làm sao còn có tâm tư nhìn nam nhân khác?”

“Ngạch nương gạt người! Rõ ràng chính là người.”

“Viên Viên, con không nói lời nào, không có người sẽ đem con làm câm điếu.” Nàng hung hăng trợn mắt nhìn nữ nhi liếc mắt một cái.

Viên Viên nhảy xuống ghế dựa, mở ra đôi chân tròn nhỏ, đi đến trước mặt Ama nó, đợi Ama đem nó ôm đến ngồi trên đùi, không khỏi lộ ra vẻ mặt tiểu nhân cười đắc ý.

“Ama, rõ ràng chính là ngạch nương nàng.”

“Hảo, hảo, Viên Viên, Ama biết con muốn nói gì, bất quá con cũng không nói thực yêu Ama, Ama là nam nhân tốt nhất trên đời sao? Như thế nào cũng bị mê hoặc, nhìn nam nhân khác? Ân?”

“Ô. Ama chỉ yêu ngạch nương, cũng không yêu ta.” Viên Viên lập tức giả vờ khóc.

Dận Lễ đành phải thật cẩn thận dỗ nó, không hề đối với nàng hưng sư vấn tội.

Một trận náo nhiệt qua đi, tiểu tử kia rốt cục bởi vì thể lực chống đỡ hết nổi mà ngủ.

“Vương gia, nô tỳ ôm tiểu thư đi xuống nghỉ ngơi đi!”

“Ừm.” Hắn đem nữ nhi giao cho Tiểu Quân.

Tiểu Quân ôm Viên Viên trở về phòng, để cho vú em chăm sóc nó.

Dận Lễ ôm lấy nữ nhân yêu quý, sủng nịch nói: “Ngọa, trong bụng của nàng hiện tại cũng có cục cứng, đừng suốt ngày mang theo Viên Viên đi ra ngoài chơi nữa, nếu là có sơ xuất gì, đã có thể không xong.”

“Thân thể của ta rất tốt, không có gì không thoải mái, muốn ta suốt ngày ở trong phòng, sẽ buồn phá hư. Cho dù chàng không làm đau lòng ta, cũng sẽ đau lòng đứa nhỏ trong bụng, có thể hay không bị giam đến choáng váng?”

Hắn yêu thương sờ chóp mũi thon nhỏ của nàng, “Người nha, bản thân mê luyện, thật đúng là sẽ tìm lấy cớ. Nghe lời, ta cũng rất sợ, nếu là có người không cẩn thận đem nàng đẩy ngã, không phải rất nguy hiểm sao? Nàng chỉ cần ngoan ngoãn ở trong phủ dưỡng thai là tốt rồi.”

“Vậy chàng sẽ ở cùng ta sao?”

“Đó là tất nhiên, mấy ngày này chuyện của ta đều giúp xong. Cũng không còn chuyện gì đặc biệt, đương nhiên sẽ cùng nàng dưỡng thai! Vốn là phải về kinh, cũng chỉ có thể chờ nàng sinh xong, chúng ta lại trở về.”

“Cái gì? Phải về kinh?”

“Đúng a! Hoàng thượng triệu kiến ta, có chút chuyện gấp gáp phải tự mình hồi kinh. Nàng đừng lo lắng, chúng ta vẫn sẽ tiếp tục đi, ta đáp ứng nàng, muốn cùng nàng dắt tay đi khắp đại giang nam bắc.”

“Hại ta đã giết mình, cho là chúng ta phải trở về cuộc giống giam cầm như lúc trước! Nếu chỉ là tạm thời, ta liền yên tâm. Mấy năm này ở bên ngoài du ngoạn, ta quá quen những ngày tự do tự tại này.”

“Ta cũng vậy, cuộc sống tự do này là ta trước kia ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, lúc trước dung thân phận để cho ta cho dù xuất kinh, cũng là vì thực hiện hoàng mệnh, hiện nay cũng không giống nhau, chẳng những có thể thực hiện hoàng mệnh, làm cơ sở ngăm của hoàng thượng ở bên ngoài, còn có thể mang theo nàng cùng đứa nhỏ trải qua cuộc sống hạnh phúc, ta thật sự thực thỏa mãn.”

“Ta cũng vậy.” Ngọa cảm thấy mỹ mãn dựa vào lồng ngực cường tráng của hắn, bộ dạng ôm ấp này thật làm nàng an tâm và cảm thấy hạnh phúc, nhắm mắt lại, cảm giác thật ngọt ngào.”Dận Lễ, ta yêu chàng.”

Nhìn Ngọa dựa vào lồng ngực của hắn, vẻ mặt tràn ngập hạnh phúc, Dận Lễ cũng cười, ôm thật chặt nàng, ở tóc của nàng ấn xuống một cái hôn khẽ, “Ta cũng yêu nàng.”

Càng ngày càng cảm thấy vui vẻ, những năm gần đây hạnh phúc, làm cho hắn cảm thấy mỹ mãn, thâm tình chân thành nhìn nàng.

Nữ nhân này, hắn biết, sẽ dùng thời gian cả đời để thương hắn, làm cho hắn cười vui.

Phu quân còn đòi hỏi cái gì!

hết trọn bộ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuc-nuong-hao-sac-cua-phuc-hac-vuong-gia>